

LIETUVOS RESPUBLIKOS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMAS

2007 m. sausio 18 d. Nr. X-1024
Vilnius

Nauja įstatymo redakcija nuo 2012 m. sausio 1 d.:
Nr. [XI-1672](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 145-6818 (2011-12-01)

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šio įstatymo paskirtis – reglamentuoti visuomeninius santykius siekiant užtikrinti sąžiningą, atvirą ir efektyvų finansinių priemonių rinkų veikimą, investuotojų interesų apsaugą ir sisteminės rizikos ribojimą.

2. Šiuo įstatymu siekiama suderinti finansinių priemonių rinkų reglamentavimą su Europos Sąjungos teisės aktais, nurodytais šio įstatymo priede.

2 straipsnis. Įstatymo taikymo sritis

1. Šis įstatymas nustato reikalavimus, kurių turi laikytis finansų maklerio įmonės ir reguliuojamos rinkos.

2. Kai kurie šio įstatymo reikalavimai šiame įstatyme nustatytais atvejais *mutatis mutandis* taikomi licencijuotoms kredito įstaigoms, teikiančioms investicines paslaugas ir (arba) vykdančioms investicinę veiklą (toliau – kredito įstaigos).

3. Šio įstatymo IV skyrius yra taikomas visiems fiziniams ir juridiniams asmenims.

4. Šio įstatymo II ir III skyriuose nustatyti reikalavimai netaikomi:

1) draudimo įmonėms, taip pat įmonėms, užsiimančioms perdraudimo ar draudimo rizikos perdavimo veikla;

2) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas išimtinai juos patronuojančioms įmonėms, jų dukterinėms įmonėms arba juos patronuojančių įmonių kitoms dukterinėms įmonėms;

3) asmenims, kurie atsitiktinai teikia investicines paslaugas užsiimdami profesine veikla, reglamentuojama teisės aktais ar etikos kodeksais, nedraudžiančiais teikti investicines paslaugas;

4) asmenims, kurie sudaro sandorius tik savo sąskaita ir neteikia kitų investicinių paslaugų. Išimtis netaikoma rinkos formuotojams ir asmenims, kurie organizuotai, nuolat ir sistemiškai sudaro sandorius savo sąskaita už reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos ribų, kartu suteikdami technines galimybes tretiesiems asmenims sudaryti su jais sandorius;

5) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas, kurias sudaro tik investicinių programų, kuriose dalyvauja darbuotojai, administravimas;

6) asmenims, teikiantiems investicines paslaugas, kurias sudaro tik investicinių programų, kuriose dalyvauja darbuotojai, administravimas ir investicinių paslaugų teikimas tą asmenį patronuojančioms įmonėms, to asmens dukterinėms įmonėms arba asmenį patronuojančių įmonių kitoms dukterinėms įmonėms;

7) Europos centrinių bankų sistemos nariams, kitiems panašias funkcijas atliekantiems nacionaliniams subjektams ir kitiems viešiesiems subjektams, vykdančioms arba dalyvaujantiems vykdančioms valstybės skolos valdymą;

8) kolektyvinio investavimo subjektams ir pensijų fondams, neatsižvelgiant į tai, ar jų veikla reguliuojama Europos Sąjungos mastu, taip pat jų depozitoriumams ir valdytojams;

9) asmenims, sudarantiems sandorius dėl finansinių priemonių savo sąskaita arba teikiantiems investicines paslaugas savo pagrindinės veiklos klientams dėl susietų su biržos prekėmis išvestinių priemonių ar išvestinių sandorių, nurodytų šio įstatymo

3 straipsnio 4 dalies 10 punkte, jeigu vertinant apibendrintai tai yra papildoma veikla greta pagrindinės, o pagrindinė veikla nėra investicinių paslaugų ar banko paslaugų teikimas;

10) asmenims, teikiantiems investavimo rekomendacijas, kai jie verčiasi kitos rūšies profesine veikla, nepatenkančia į šio įstatymo reglamentavimo sritį, jeigu tokių rekomendacijų teikimas nėra atskirai atlyginamas;

11) asmenims, kurių pagrindinė veikla yra sandorių dėl biržos prekių ir (arba) išvestinių priemonių dėl biržos prekių sudarymas savo sąskaita. Ši išimtis netaikoma, jeigu asmenys, savo sąskaita sudarantys sandorius dėl biržos prekių ir (arba) išvestinių priemonių dėl biržos prekių, priklauso asmenų grupei, kurios pagrindinė veikla yra kitų investicinių paslaugų arba banko paslaugų teikimas;

12) įmonėms, teikiančioms investicines paslaugas ir (arba) vykdančioms investicinę veiklą, kurią sudaro tik sandorių savo sąskaita sudarymas finansinių ateities, pasirinkimo arba kitų išvestinių priemonių ir pinigų rinkose siekiant vienintelio tikslo – apdrausti savo pozicijas išvestinių finansinių priemonių rinkose, taip pat įmonėms, kurios sudaro sandorius kitų šiame punkte nurodytų rinkų dalyvių sąskaita arba veikdamos jų interesais formuoja kainas, o už jas garantuoja tų pačių rinkų tarpuskaitymo sistemų nariai, prisiimdami atsakomybę už tokių įmonių sudarytus sandorius;

13) Danijos ir Suomijos pensijų fondų įsteigtoms asociacijoms, kurių vienintelis tikslas yra šių asociacijų nariais esančių pensijų fondų turto valdymas;

14) *agenti di cambio*, kurių veikla reglamentuojama 1998 m. vasario 24 d. Italijos įstatyminio dekreto Nr. 58 201 straipsnyje.

5. Šio įstatymo suteikiamos teisės neapima investicinių paslaugų teikimo sandorio šalies teisėmis, kai sandorius sudaro viešieji juridiniai asmenys, atliekantys valstybės skolos valdymo funkcijas, taip pat Europos centrinių bankų sistemos nariai, vykdančios Sutartyje dėl Europos Sąjungos veikimo bei Europos centrinių bankų sistemos ir Europos centrinio banko statute nustatytas funkcijas ar analogiškas funkcijas pagal valstybių narių nacionalinę teisę.

6. Šio straipsnio 5 dalies nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

3 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. Buveinės valstybė narė:

1) finansų maklerio įmonės atžvilgiu – ta valstybė narė, kurioje yra registruota įmonės buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigta finansų maklerio įmonė pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės arba finansų maklerio įmonės teisėmis veikia fizinis asmuo, – ta valstybė narė, kurioje yra įmonės arba fizinio asmens buveinė;

2) reguliuojamos rinkos atžvilgiu – ta valstybė narė, kurioje yra registruota reguliuojamos rinkos buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigta reguliuojama rinka pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės, – ta valstybė narė, kurioje yra reguliuojamos rinkos buveinė;

3) daugiašalės prekybos sistemos atžvilgiu – ta valstybė narė, kurioje yra registruota daugiašalės prekybos sistemos operatoriaus buveinė. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigtas daugiašalės prekybos sistemos operatorius pagal tos valstybės narės teisę neturi registruotos buveinės, – ta valstybė narė, kurioje yra daugiašalės prekybos sistemos operatoriaus buveinė.

2. **Daugiašalė prekybos sistema** – finansų maklerio įmonės arba rinkos operatoriaus administruojama daugiašalė sistema, kurioje pagal neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles suderinami trečiųjų asmenų ketinimai pirkti ir parduoti finansines priemones, lemiantys sandorių dėl finansinių priemonių sudarymą.

3. **Dukterinė įmonė** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme (toliau – Įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatymas).

4. **Finansinė priemonė** – bet kuri iš toliau nurodytų priemonių:

1) perleidžiamieji vertybiniai popieriai;

2) pinigų rinkos priemonės;

3) kolektyvinio investavimo subjektų vertybiniai popieriai;

4) su vertybiniais popieriais, valiutomis, palūkanų normomis ar pajamingumu susieti pasirinkimo, ateities, apsigyrimo, išankstiniai palūkanų normos sandoriai ir kiti išvestiniai

susitarimai, taip pat kitos išvestinės priemonės, finansiniai indeksai ir priemonės, už kurias gali būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais arba prekėmis;

5) su biržos prekėmis susieti pasirinkimo, ateities, apseikimo, išankstiniai palūkanų normos sandoriai ir kiti išvestiniai susitarimai, už kuriuos turi būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais arba gali būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais vienos iš šalių pasirinkimu (išskyrus nemokumo ir veiklos nutraukimo atvejus);

6) su biržos prekėmis susieti ir į prekybą reguliuojamoje rinkoje ir (arba) daugiašalėje prekybos sistemoje įtraukti pasirinkimo, ateities, apseikimo sandoriai ir kiti išvestiniai susitarimai, už kuriuos gali būti atsiskaitoma prekėmis;

7) su biržos prekėmis susieti pasirinkimo, ateities, apseikimo, išankstiniai sandoriai ir kiti išvestiniai susitarimai, už kuriuos gali būti atsiskaitoma prekėmis ir kurie nėra nurodyti šios dalies 6 punkte, su sąlyga, kad jie nėra skirti komerciniams tikslams, tačiau turi kitų išvestinių finansinių priemonių požymių, atsižvelgiant į tai, ar, *inter alia*, tarpuskaityta ir atsiskaitymai už šias prekes yra vykdomi per pripažintus tarpuskaitytus namus arba už jas privalu nuolat mokėti garantines įmokas. Šiame punkte numatytų finansinių priemonių apibrėžimas yra nustatytas 2006 m. rugpjūčio 10 d. Europos Komisijos reglamente (EB) Nr. 1287/2006, įgyvendinančiame Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl investicinėms įmonėms taikomų apskaitos dokumentų tvarkymo reikalavimų, informacijos apie sandorius pateikimo, rinkos skaidrumo, leidimų prekiauti finansinėmis priemonėmis ir toje direktyvoje apibrėžtų sąlygų (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 1287/2006);

8) kredito rizikos perkėlimo išvestinės priemonės;

9) finansiniai susitarimai dėl skirtumų;

10) su klimato sąlygų pokyčiais, krovinių gabenimo įkainiais, taršos emisijomis, infliacijos rodikliais ar kitais oficialiais ekonominės statistikos rodikliais susieti pasirinkimo, ateities, apseikimo, išankstiniai palūkanų normos sandoriai ir kiti išvestiniai susitarimai, už kuriuos turi būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais arba gali būti atsiskaitoma grynaisiais pinigais vienos iš sandorio šalių pasirinkimu (neskaitant nemokumo ir veiklos nutraukimo atvejų), taip pat kiti išvestiniai susitarimai, susieti su turtu, teisėmis, įsipareigojimais, indeksais ir kitomis priemonėmis, nenurodytomis šioje dalyje, kurios turi kitų išvestinių finansinių priemonių požymių – tai yra ar, *inter alia*, jos yra įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje ar daugiašalėje prekybos sistemoje, o tarpuskaityta ir atsiskaitymai jų atžvilgiu yra vykdomi per pripažintus tarpuskaitytus namus arba jų atžvilgiu taikoma pareiga nuolat mokėti garantines įmokas. Šiame punkte numatytų finansinių priemonių apibrėžimas yra nustatytas Reglamente (EB) Nr. 1287/2006.

5. Finansinių priemonių portfelio valdymas – klientų portfelių, į kurių sudėtį įeina viena ar daugiau finansinių priemonių, valdymas savo nuožiūra pagal individualų kiekvieno kliento pavedimą.

6. Finansinių priemonių portfelis – investuotojo turimų finansinių priemonių rinkinys.

7. Finansų maklerio įmonė – juridinis asmuo, kurio nuolatinė veikla yra profesionalus vienos ar kelių investicinių paslaugų teikimas tretiesiems asmenims ir (arba) profesionalus vienos ar kelių investicinės veiklos rūšių vykdymas. Kitose valstybėse narėse įsteigtos finansų maklerio įmonės gali neturėti juridinio asmens statuso.

8. Finansų maklerio įmonės akcijų paketas – tiesiogiai ar netiesiogiai valdoma finansų maklerio įmonės įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių dalis, sudaranti ne mažiau kaip 1/10 įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių arba leidžianti daryti esminę įtaką finansų maklerio įmonės valdymui. Skaičiuojant, ar įmonės įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių dalis sudaro ne mažiau kaip 1/10 įstatinio kapitalo, atsižvelgiama į Lietuvos Respublikos vertybinių popierių įstatymo 23 ir 24 straipsniuose nustatytus įpareigojimus ir balsų skaičiavimo tvarką.

9. Finansų maklerio įmonės filialas – su buveinės vieta nesutampantis ir juridinio asmens teisių neturintis finansų maklerio įmonės padalinys, kuris teikia tik tas investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą ir gali teikti tik tas papildomas paslaugas, kurias leidžia teikti finansų maklerio įmonės licencija. Visi padaliniai, kuriuos finansų maklerio įmonė įsteigė toje pačioje priimančiojoje valstybėje narėje, yra laikomi vienu filialu.

10. Finansų maklerio įmonės vadovai:

- 1) administracijos vadovas;
- 2) valdybos nariai;
- 3) stebėtojų tarybos nariai.

11. **Glaudūs ryšiai** – padėtis, kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų sieja:

1) dalyvavimo ryšiai – ne mažiau kaip 1/5 įmonės įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių yra valdoma tiesiogiai arba kontrolės būdu;

2) kontrolės ryšiai – apima patronuojančios ir dukterinės įmonių santykius, atsirandančius kontrolės pagrindu, taip pat kitus panašius santykius tarp fizinio ar juridinio asmens ir įmonės, atsižvelgiant į tai, kad įmonės dukterinės įmonės dukterinė įmonė kartu yra laikoma ir pirmosios įmonės dukterine įmone;

3) nuolatiniai kontrolės ryšiai su tuo pačiu asmeniu – kai du ar daugiau fizinių ar juridinių asmenų yra nuolat susiję kontrolės ryšiu su tuo pačiu asmeniu, yra laikoma, kad glaudūs ryšiai yra tarp visų šių asmenų.

12. **Investavimo rekomendacija** – finansų maklerio įmonės arba kliento iniciatyva klientui teikiama asmeninio pobūdžio rekomendacija dėl vieno ar kelių sandorių, susijusių su finansinėmis priemonėmis.

13. **Investicinės paslaugos ir investicinė veikla** (toliau – **investicinės paslaugos**) – su viena ar keliomis finansinėmis priemonėmis susijusios šios paslaugos ir veikla:

1) pavedimų priėmimas ir perdavimas;

2) pavedimų vykdymas klientų sąskaita;

3) sandorių sudarymas savo sąskaita;

4) finansinių priemonių portfelio valdymas;

5) investavimo rekomendacijų teikimas;

6) finansinių priemonių pasirašymas ir (arba) platinimas įsipareigojant jas išplatinti;

7) finansinių priemonių platinimas be įsipareigojimo jas išplatinti;

8) daugiašalės prekybos sistemos administravimas.

14. **Investuotojas** – asmuo, nuosavybės teise turintis finansinių priemonių arba ketinantis jų įsigyti.

15. **Jungtinė (konsoliduota) priežiūra** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos finansų įstaigų įstatyme (toliau – Finansų įstaigų įstatymas).

16. **Klientas** – fizinis ar juridinis asmuo, kuriam finansų maklerio įmonė teikia investicines paslaugas ir (arba) papildomas paslaugas.

17. **Kolektyvinio investavimo subjekto valdymo įmonė** (toliau – **valdymo įmonė**) – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme (toliau – Kolektyvinio investavimo subjektų įstatymas).

18. **Kontrolė** – tiesioginis ir (arba) netiesioginis lemiamas poveikis įmonei, kaip tai apibrėžta Įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme.

19. **Kredito įstaiga** – kaip tai apibrėžta Finansų įstaigų įstatyme.

20. **Kredito reitingų agentūra** – kaip tai apibrėžta 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1060/2009 (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 1060/2009).

21. **Nepriekaištingos reputacijos asmenys** – fiziniai ir juridiniai asmenys:

1) kurie nėra teisti už labai sunkų ar sunkų nusikaltimą arba nusikaltimą ar nusižengimą finansų sistemai, ekonomikai ir verslo tvarkai, nuosavybei, turtinėms teisėms ir turtiniams interesams;

2) kurie nėra teisti už šios dalies 1 punkte nenumatytą nusikaltimą ar nusižengimą arba kurių teistumas yra išnykęs ar panaikintas;

3) nepiktnaudžiaujantys alkoholiu, narkotinėmis, toksinėmis arba psichotropinėmis medžiagomis;

4) kurių valdymo organų nariai ir šį juridinį asmenį kontroliuojantys fiziniai ir juridiniai asmenys yra nepriekaištingos reputacijos;

5) jeigu nėra kitų reikšmingų aplinkybių, dėl kurių asmens reputacija negali būti laikoma nepriekaištinga.

22. **Neprofesionalusis klientas** – klientas, kuris nepriskiriamas nei prie profesionalių klientų, nei prie tinkamų sandorio šalių.

23. **Pagrindinė sutarties šalis** – kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos atsiskaitymų baigtinumo mokėjimo ir vertybinių popierių atsiskaitymo sistemose įstatyme.

24. **Papildomos paslaugos**:

1) finansinių priemonių saugojimas, apskaita ir valdymas klientų sąskaita, įskaitant turto saugojimą ir kitas su tuo susijusias paslaugas, tokias kaip pinigų ar finansinio užstato valdymas;

2) suteikimas investuotojui kredito ar paskolos, kuriais naudodamasis investuotojas gali sudaryti sandorį dėl vienos ar kelių finansinių priemonių, o kreditą ar paskolą suteikianti įmonė pati dalyvauja sudarant sandorį;

3) įmonių konsultavimas kapitalo struktūros, verslo strategijos ir kitais su tuo susijusiais klausimais, taip pat patarimai ir paslaugos, susijusios su įmonių reorganizavimu ir įsigijimu;

4) užsienio valiutos keitimo paslaugos, kai jos yra susijusios su investicinių paslaugų teikimu;

5) investiciniai tyrimai, finansinė analizė ar kitos bendro pobūdžio rekomendacijos, susijusios su sandoriais dėl finansinių priemonių;

6) su finansinių priemonių platinimu susijusios paslaugos;

7) investicinės paslaugos, investicinė veikla ir papildomos paslaugos, susijusios su finansinėmis priemonėmis, turtu ar kitais objektais, su kuriais yra susietos išvestinės finansinės priemonės, nurodytos šio straipsnio 4 dalies 5, 6, 7 ir 10 punktuose, su sąlyga, kad teikiamos investicinės paslaugos ar papildomos paslaugos arba vykdoma investicinė veikla yra susijusi su šiomis išvestinėmis finansinėmis priemonėmis.

25. Patronuojanti įmonė – kaip tai apibrėžta Įmonių grupių konsoliduotosios finansinės atskaitomybės įstatyme.

26. Pavedimų vykdymas klientų sąskaita – veikla, kuria siekiama kliento sąskaita sudaryti pirkimo–pardavimo sandorius dėl vienos ar kelių finansinių priemonių.

27. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai – kapitalo rinkoje galintys cirkuliuoti vertybiniai popieriai (išskyrus mokėjimo priemones), įskaitant, bet neapsiribojant šiais vertybiniais popieriais:

1) bendrovių akcijos ir kiti vertybiniai popieriai, lygiaverčiai bendrovių, partnerystės pagrindu veikiančių bendrijų ir kitų subjektų akcijoms, taip pat depozitoriumo pakvitavimai dėl akcijų;

2) obligacijos ir kitų formų ne nuosavybės vertybiniai popieriai, įskaitant depozitoriumo pakvitavimus dėl ne nuosavybės vertybinių popierių;

3) kiti vertybiniai popieriai, suteikiantys teisę įsigyti ar perleisti perleidžiamuosius vertybinius popierius arba lemiantys piniginius atsiskaitymus, nustatomus atsižvelgiant į perleidžiamuosius vertybinius popierius, valiutas, palūkanų normas, pajamingumą, biržos prekes arba kitus indeksus ar priemones.

28. Pinigų rinkos priemonės – priemonės, kuriomis paprastai prekiaujama pinigų rinkoje – išdo vekseliai, indėlio sertifikatai, bendrovių išleisti trumpalaikiai skoliniai įsipareigojimai ir kita, išskyrus mokėjimo priemones.

29. Priežiūros institucija – Lietuvos bankas, šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka atliekantis finansinių priemonių rinkų priežiūros funkcijas.

30. Priimančioji valstybė narė – valstybė narė, kuri nėra buveinės valstybė narė ir kurioje finansų maklerio įmonė yra įsteigusi filialą arba teikia investicines paslaugas ir (arba) vykdo investicinę veiklą nesteidgdama filialo, arba ta valstybė narė, kurioje reguliuojama rinka aprūpina savo nutolusius narius ar dalyvius, įsteigtus toje valstybėje narėje, priemonėmis, kurios palengvina prieigą prie reguliuojamos rinkos prekybos sistemos.

31. Profesionalus klientas – klientas, kuris turi pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties pagrįstiems investiciniams sprendimams savarankiškai priimti, gali tinkamai įvertinti su tuo susijusią riziką ir atitinka profesionaliesiems klientams nustatytus kriterijus, nurodytus šio įstatymo II skyriaus trečiajame skirsnyje.

32. Reguluojama rinka – rinkos operatoriaus valdoma ir (arba) administruojama nuolat veikianti daugiašalė licencijuota sistema, kurioje pagal neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles palengvinama suderinti arba yra suderinami trečiųjų asmenų ketinimai pirkti ir parduoti finansines priemones, lemiantys sandorių dėl finansinių priemonių, kurios įtrauktos į prekybą šioje sistemoje ir (arba) kuriomis prekiaujama pagal šios sistemos taisykles, sudarymą.

33. Reguluojamos rinkos operatorius (toliau – **rinkos operatorius**) – asmuo ar asmenys, kurie valdo ir (arba) administruoja reguliuojamą rinką. Rinkos operatorius gali būti pati reguliuojama rinka.

34. **Ribinis pavedimas** – pavedimas pirkti ar parduoti pavedime nurodytą finansinę priemonę už pavedime nurodytą ar geresnę kainą ir pavedime nurodytais kiekiais.

35. **Rinkos formuotojas** – asmuo, kuris nuolat veikia finansų rinkose įsipareigodamas savo sąskaita ir savo lėšomis sudaryti pirkimo–pardavimo sandorius dėl finansinių priemonių savo paties nustatytomis kainomis.

36. **Sandorių sudarymas savo sąskaita** – sandorių dėl vienos ar kelių finansinių priemonių sudarymas savo lėšomis.

37. **Sisteminę prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė** – finansų maklerio įmonė, kuri, vykdydama klientų pavedimus už reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos ribų, organizuotai, nuolat ir sistemiškai sudaro sandorius savo sąskaita.

38. **Sisteminė rizika** – tikimybė, kad vienos finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos ar investuotojo nemokumas turės neigiamos įtakos daugelio finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų ar investuotojų interesams.

39. **Suderintasis kolektyvinio investavimo subjektas** – kaip tai apibrėžta Kolektyvinio investavimo subjektų įstatyme.

40. **Trečioji šalis** – valstybė ne Europos Sąjungos narė arba ne Europos ekonominės erdvės valstybė.

41. **Trečiosios šalies priežiūros institucija** – institucija, atliekanti šiame įstatyme nurodytoms priežiūros institucijos funkcijoms analogiškas finansinių priemonių rinkų priežiūros funkcijas ne valstybėje narėje.

42. **Valstybė narė** – Europos Sąjungos valstybė narė, taip pat Europos ekonominės erdvės valstybė.

43. **Valstybės narės priežiūros institucija** – institucija, atliekanti šiame įstatyme nurodytoms priežiūros institucijos funkcijoms analogiškas finansinių priemonių rinkų priežiūros funkcijas valstybėje narėje.

44. **Viešai neatskleista informacija** – tiesiogiai ar netiesiogiai su vienu ar keliais emitentais ar finansinėmis priemonėmis susijusi tikslaus pobūdžio informacija apie planuojamus ar įvykčius esminius įvykius ir kita informacija, kurios atskleidimas gali turėti didelės įtakos šių finansinių priemonių ar su jomis susietų išvestinių priemonių kainai, jeigu ši informacija nėra viešai atskleista. Su prekėmis susietų išvestinių priemonių atžvilgiu viešai neatskleista informacija laikoma tokia tikslaus pobūdžio viešai neatskleista informacija, kuri tiesiogiai ar netiesiogiai susieta su viena ar daugiau tokių priemonių ir kurią rinkos, kurioje prekiaujama tokiomis priemonėmis, naudotojai tikisi gauti pagal įprastą rinkos praktiką. Asmenų, vykdančių pavedimus dėl finansinių priemonių, atžvilgiu viešai neatskleista informacija taip pat yra kliento suteikta tikslaus pobūdžio informacija, susijusi su jo pavedimais, tiesiogiai ar netiesiogiai susijusi su vienu ar keliais emitentais ar finansinėmis priemonėmis, kurios atskleidimas gali turėti didelės įtakos šių finansinių priemonių ar su jomis susietų išvestinių priemonių kainai.

45. **Viešas paskelbimas** – informacijos skelbimas, teikimas priežiūros institucijos interneto svetainėje, jeigu šiame įstatyme nenumatyta kitaip.

46. **Europos bankininkystės institucija** – 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/78/EB (OL 2010 L 331, p. 12), įsteigta institucija.

47. **Europos sisteminės rizikos valdyba** – 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo (OL 2010 L 331, p. 1) įsteigta institucija.

48. **Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija** – 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB (OL 2010 L 331, p. 84), įsteigta institucija.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, *Žin.*, 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

II SKYRIUS FINANSŲ MAKLERIO ĮMONIŲ LICENCIJAVIMAS IR JŲ VEIKLAI KELIAM REIKALAVIMAI

PIRMASIS SKIRSNIS FINANSŲ MAKLERIO ĮMONIŲ LICENCIJAVIMAS. REIKALAVIMAI LICENCIJAI GAUTI

4 straipsnis. Investicinių paslaugų teikimas – licencijuojama veikla

1. Nuolat ir profesionaliai teikti investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje gali tik finansų maklerio įmonės, turinčios priežiūros institucijos ar kitos valstybės narės priežiūros institucijos išduotą finansų maklerio įmonės licenciją, taip pat Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje licencijuotos kredito įstaigos, jeigu kredito įstaigos licencija suteikia teisę teikti investicines paslaugas, ir finansų patarėjo įmonės, turinčios priežiūros institucijos išduotą finansų patarėjo įmonės licenciją.

2. Finansų maklerio įmonės licenciją turinti bendrovė vadinama finansų maklerio įmone. Žodžius „finansų maklerio įmonė“ ar kitokius šių žodžių junginius arba jų vedinius gali vartoti savo pavadinime ir reklamoje tik tos įmonės, kurios turi teisę teikti investicines paslaugas. Įmonės, kurios specializuojasi valdyti kitų asmenų finansinių priemonių portfelius, gali savo pavadinime vartoti žodžius „investicijų valdymo įmonė“ ar kitokius šių žodžių junginius ir vedinius.

3. Šio straipsnio 1 dalis netaikoma rinkos operatoriui, administruojančiam daugiašalę prekybos sistemą ir neketinančiam teikti kitų investicinių paslaugų. Tokiu atveju rinkos operatoriui licencija neišduodama, tačiau jis turi teisę administruoti daugiašalę prekybos sistemą tik po to, kai priežiūros institucija įsitikina, kad rinkos operatorius atitinka šiame skirsnyje (išskyrus šio įstatymo 11 straipsnį) nustatytus reikalavimus ir apie tai praneša rinkos operatoriui.

4. Lietuvos Respublikoje įsteigta finansų maklerio įmonė ir finansų patarėjo įmonė privalo turėti buveinę Lietuvos Respublikoje.

5. Priežiūros institucija kaupia duomenis ir informaciją apie šio straipsnio 1 dalyje nurodytus subjektus bei investicines ir papildomas paslaugas, kurias jie turi teisę teikti Lietuvos Respublikoje. Ši informacija yra nuolat atnaujinama ir viešai skelbiama priežiūros institucijos interneto svetainėje.

6. Finansų patarėjo įmonės licenciją turinti bendrovė vadinama finansų patarėjo įmone. Žodžius „finansų patarėjo įmonė“ ar kitokius šių žodžių junginius arba jų vedinius gali vartoti savo pavadinime ir reklamoje tik tos įmonės, kurios turi teisę verstis finansų patarėjo įmonės veikla.

7. Finansų patarėjo įmonė turi teisę teikti Lietuvos Respublikoje šio įstatymo 3 straipsnio 13 dalies 1 ir 5 punktuose nurodytas investicines paslaugas dėl perleidžiamųjų vertybinių popierių ir kolektyvinio investavimo subjektų vertybinių popierių, jeigu įmonė nesaugo klientų lėšų ir finansinių priemonių ir dėl to negali tapti klientų skolininke, o klientų pavedimus gali perduoti tik:

- 1) valstybėje narėje licencijuotoms finansų maklerio įmonėms;
- 2) valstybėje narėje licencijuotoms kredito įstaigoms;
- 3) trečiosiose šalyse įsteigtiems finansų maklerio įmonių ir kredito įstaigų filialams, kuriems taikomi ne mažiau griežti reikalavimai, negu nustatyti Europos Sąjungos teisės aktuose;
- 4) kolektyvinio investavimo subjektams, kurie, vadovaujantis jų buveinės valstybės narės teisės aktais, turi teisę viešai platinti kolektyvinio investavimo subjekto vertybinius popierius, taip pat jų valdytojams;

5) nekeitamojo kapitalo investicinėms bendrovėms, kaip jos apibrėžtos 1976 m. gruodžio 13 d. Antrosios Tarybos direktyvos 77/91/EEB 15 straipsnio 4 dalyje, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje.

8. Finansų patarėjo įmonei *mutatis mutandis* taikomi šio įstatymo II skyriuje nustatyti reikalavimai, taikomi finansų maklerio įmonėms, išskyrus išimtis, numatytas šiame įstatyme ir priežiūros institucijos priimtuose teisės aktuose.

9. Finansų patarėjo įmonei netaikomi šio įstatymo 12 ir 15 straipsnių reikalavimai, tačiau ji privalo apdrausti savo profesinę civilinę atsakomybę. Draudimo suma turi būti ne mažesnė kaip 100 tūkstančių litų vienam draudžiamajam įvykiui ir 500 tūkstančių litų visiems draudžiamiesiems

įvykiams per metus. Finansų patarėjo įmonė privalo turėti draudimo apsaugą visą savo veiklos laiką.

10. Finansų patarėjo įmonė turi teisę teikti licencijoje nurodytas investicines paslaugas ir jas reklamuoti tik Lietuvos Respublikoje. Finansų patarėjo įmonei nesuteikiamos šio įstatymo II skyriaus penktajame skirsnyje nustatytos teisės.

5 straipsnis. Finansų maklerio įmonės licencijos apimtis

1. Finansų maklerio įmonės licencijoje yra nurodomos investicinės paslaugos, kurias turi teisę teikti finansų maklerio įmonė. Licencijoje taip pat gali būti nurodytos viena ar kelios papildomos paslaugos. Finansų maklerio įmonės licencija nėra išduodama vien tik papildomoms paslaugoms teikti.

2. Priežiūros institucija išduoda finansų maklerio įmonės licenciją:

1) Lietuvos Respublikoje įsteigtoms įmonėms, ketinančioms užsiimti finansų maklerio įmonės veikla;

2) ne valstybėje narėje licencijuotoms finansų maklerio įmonėms, ketinančioms teikti investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje.

3. Lietuvos Respublikoje įsteigtoms kredito įstaigoms teisę teikti investicines paslaugas suteikia kredito įstaigos licencija, jeigu joje ši veikla nėra apribota. Lietuvos Respublikoje įsteigta kredito įstaiga teikti investicines paslaugas gali tik įkūrusi specializuotą vidaus struktūrinį padalinį. Priežiūros institucija turi įvertinti kredito įstaigos, įkūrusios specializuotą vidaus struktūrinį padalinį, pasirengimą teikti investicines paslaugas.

4. Finansų maklerio įmonė ar kredito įstaiga, ketinanti teikti investicines paslaugas ir (arba) papildomas paslaugas, kurios nėra numatytos jai išduotoje licencijoje, turi kreiptis į priežiūros instituciją su prašymu papildyti galiojančią licenciją ketinamomis teikti investicinėmis ir (arba) papildomomis paslaugomis.

5. Lietuvos Respublikoje veikiančių kredito įstaigų teisės teikti investicines ir papildomas paslaugas ypatumus taip pat reguliuoja atitinkamų kredito įstaigų veiklą reglamentuojantys įstatymai.

6 straipsnis. Licencijos išdavimo tvarka

1. Įmonė, siekianti gauti finansų maklerio įmonės licenciją, turi pateikti priežiūros institucijai prašymą. Kartu su prašymu turi būti pateikiama numatomos vykdyti veiklos programa (verslo planas), kurioje, be kita ko, aprašomos numatomos vykdyti veiklos sritys ir įmonės organizacinė struktūra, taip pat informacija apie juridinį asmenį, jo dalyvius, vadovus, veiklą, kapitalo reikalavimų tenkinimą ir kita priežiūros institucijos nustatyta informacija, kurią išnagrinėjusi priežiūros institucija galėtų konstatuoti, kad įmonė atitinka šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus finansų maklerio įmonės licencijai gauti. Valstybės ir savivaldybių institucijos priežiūros institucijos prašymu privalo pateikti visą savo turimą informaciją apie pretendento akcininkus, jų finansinę būklę, veiklą, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų pažeidimus, atliktų patikrinimų išvadas ir kitą informaciją, reikalingą priimant sprendimą dėl licencijos išdavimo.

2. Priežiūros institucija išduoda finansų maklerio įmonės licenciją tik visiškai įsitikinusi, kad įmonė atitinka šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus licencijai gauti.

3. Apie sprendimą dėl licencijos išdavimo priežiūros institucija praneša paraišką pateikusiai įmonei ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo visų reikalingų dokumentų ir informacijos pateikimo.

4. Priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad būtų pateikta papildomų duomenų ar paaiškinimų. Šiuo atveju prašymo nagrinėjimo terminas skaičiuojamas nuo paskutinių dokumentų ar duomenų pateikimo.

5. Apie licencijos išdavimą ar galiojimo panaikinimą priežiūros institucija praneša Juridinių asmenų registro tvarkytojui ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai ir apie tai paskelbia priežiūros institucijos interneto svetainėje.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

7 straipsnis. Atsisakymo išduoti licenciją pagrindai

1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti finansų maklerio įmonės licenciją, jeigu:

- 1) duomenys (dokumentai) neatitinka nustatytų reikalavimų arba pateikti ne visi ar tikrovės neatitinkantys duomenys;
 - 2) įmonės vadovai nėra nepriekaištingos reputacijos arba neturi pakankamos patirties;
 - 3) planuojami įmonės vadovų pasikeitimai kelia grėsmę patikimam ir skaidriam įmonės valdymui;
 - 4) įmonė nepateikė informacijos apie įmonės akcininkus, jų tiesiogiai ar netiesiogiai valdomus akcijų paketus ir šių paketų dydį;
 - 5) yra pagrindas manyti, kad įmonės akcijų paketo savininkai neužtikrins patikimo ir skaidraus įmonės valdymo;
 - 6) įmonę siejantys glaudūs ryšiai su kitais fiziniais ar juridiniais asmenimis gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas;
 - 7) bent vienas įmonės darbuotojas yra Lietuvos Respublikoje veikiančios reguliuojamos rinkos ar Lietuvos centrinio vertybinių popierių depozitoriumo (toliau – Centrinis depozitoriumas) darbuotojas;
 - 8) turimos ar nuomojamos patalpos ar įranga nėra tinkamos investicinių paslaugų teikimo veiklai vykdyti;
 - 9) Lietuvos Respublikoje įsteigtos įmonės nuolatinio valdymo organo buvimo vieta yra ne Lietuvos Respublikos teritorijoje;
 - 10) trečiosios šalies fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais įmonę sieja glaudūs ryšiai, statusą reglamentuojantys įstatymų ar kitų teisės aktų reikalavimai arba šių reikalavimų įgyvendinimas gali trukdyti priežiūros institucijai veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas;
 - 11) įmonė netenkina priežiūros institucijos nustatytų kapitalo reikalavimų;
 - 12) įmonė nėra įsipareigojusi tapti pripažintos investuotojų draudimo sistemos nare;
 - 13) įmonė nėra patvirtinusi priemonių ir procedūrų, užtikrinančių finansų maklerio įmonei keliamų organizacinių reikalavimų laikymąsi;
 - 14) įmonė, jos vadovai ar akcininkai įvertinti kaip netinkami pagal šio įstatymo 10 straipsnio 10 dalyje nurodytus vertinimo kriterijus.
2. Priežiūros institucija gali atsisakyti išduoti licenciją ne valstybėje narėje licencijuotai finansų maklerio įmonei, jeigu priežiūros institucija su trečiosios šalies priežiūros institucija nėra sudariusi susitarimų, kurie užtikrintų tinkamą veiklos priežiūrą ir informacijos teikimą.
3. Atsisakymas išduoti licenciją turi būti motyvuotas raštu ir gali būti apskūstas teismui.

8 straipsnis. Licencijos galiojimo panaikinimo pagrindai

Priežiūros institucija turi teisę panaikinti jos išduotos finansų maklerio įmonės licencijos galiojimą, jeigu finansų maklerio įmonė:

- 1) pati kreipėsi dėl licencijos galiojimo panaikinimo;
- 2) per 12 mėnesių nuo licencijos išdavimo nepradėjo teikti licencijoje nustatytų paslaugų;
- 3) per paskutinius 6 mėnesius neteikė investicinių paslaugų ir nevykdė investicinės veiklos;
- 4) gavo licenciją pateikusi tikrovės neatitinkančius duomenis ar informaciją arba pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;
- 5) nebeatitinka reikalavimų finansų maklerio įmonės licencijai gauti;
- 6) šiurkščiai ir nuolat pažeidinėjo šiame įstatyme nustatytus finansų maklerio įmonės veiklos reikalavimus;
- 7) nesugeba įvykdyti prievolių pagal savo įsipareigojimus arba yra duomenų, kad nesugebės to padaryti ateityje;
- 8) kitais įstatymų nustatytais atvejais.

9 straipsnis. Finansų maklerio įmonės vadovai

1. Finansų maklerio įmonės vadovai privalo būti nepriekaištingos reputacijos ir turėti pakankamą patirtį, kad būtų užtikrintas patikimas ir skaidrus finansų maklerio įmonės valdymas.

2. Jeigu rinkos operatoriui, kuris siekia gauti leidimą administruoti daugiašalę prekybos sistemą, ir jo ketinamai administruoti daugiašalei prekybos sistemai vadovauja tie patys asmenys,

kurie vadovauja reguliuojamai rinkai, yra laikoma, kad šie asmenys atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

3. Lietuvos Respublikoje licencijuota finansų maklerio įmonė privalo iš anksto pranešti priežiūros institucijai apie visus būsimus įmonės vadovų pasikeitimus, kartu pateikdama priežiūros institucijos nustatytą informaciją, reikalingą įvertinti, ar naujai išrinkti arba planuojami rinkti vadovai atitinka nepriekaištingos reputacijos ir pakankamos patirties reikalavimus. Naujai išrinkti finansų maklerio įmonės vadovai gali pradėti eiti pareigas tik po to, kai priežiūros institucija pritaria jų kandidatūroms.

4. Priežiūros institucija turi teisę nepritari naujai išrinktų vadovų kandidatūroms, jeigu išrinkti vadovai nėra nepriekaištingos reputacijos, neturi pakankamos patirties arba yra kitų objektyvių pagrindų manyti, kad planuojami įmonės vadovų pasikeitimai kelia grėsmę patikimam ir skaidriam įmonės valdymui. Priežiūros institucija priima sprendimą dėl naujai išrinktų vadovų kandidatūrų tinkamumo ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo visų reikalingų dokumentų gavimo dienos.

5. Finansų maklerio įmonėje turi būti vienasmenis valdymo organas – bendrovės vadovas ir kolegialus valdymo organas – valdyba.

10 straipsnis. Finansų maklerio įmonės akcijų įsigijimas ir perleidimas

1. Fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys asmenys, nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti arba tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti turimą finansų maklerio įmonės akcijų paketą (toliau šiame straipsnyje – įsigyjantis asmuo), jeigu dėl planuojamo įmonės akcijų paketo padidinimo asmeniui priklausančių balsavimo teisių ar įstatinio kapitalo dalis pasiektų ar peržengtų didėjimo tvarka 20, 30 ar 50 procentų arba įmonė taptų to juridinio asmens dukterine įmone (toliau šiame straipsnyje – siūlomas įsigijimas), turi gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui. Tokio reikalavimo nesilaikymas nepadaro sandorio negaliojančio, tačiau sukelia šio straipsnio 23 dalyje nustatytas pasekmes. Kartu veikiančiais asmenimis šiame straipsnyje laikomi du ar daugiau asmenų, kurie, remdamiesi savo aiškiai sudarytu ar numanomu žodiniu ar rašytiniu susitarimu, įgyvendina ar siekia įgyvendinti savo teises, suteikiamas turimo finansų maklerio įmonės akcijų paketo.

2. Nustatant, ar tenkinami finansų maklerio įmonės akcijų paketui pagal šį straipsnį taikomi kriterijai, neatsižvelgiama į balsavimo teises ar akcijas, kurias finansų maklerio įmonės gali turėti po teiktos finansinių priemonių pasirašymo ir (arba) platinimo, išpareigojant išplatinti, investicinės paslaugos, jeigu šiomis teisėmis nesinaudojama ar jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jeigu jos perleidžiamos per vienus metus nuo įsigijimo.

3. Įsigyjantis asmuo privalo pateikti priežiūros institucijai rašytinį pranešimą apie siūlomą įsigijimą, nurodydamas ketinamo įsigyti finansų maklerio įmonės akcijų paketo dydį, ir pateikti tai pagrindžiančius dokumentus ir kitą priežiūros institucijos nustatytą informaciją ir duomenis.

4. Asmuo, nusprendęs tiesiogiai ar netiesiogiai perleisti arba sumažinti jam priklausančią finansų maklerio įmonės akcijų paketą, jeigu dėl planuojamo įmonės akcijų netekimo asmeniui priklausančių balsavimo teisių ar įstatinio kapitalo dalis pasiektų ar peržengtų mažėjimo tvarka 20, 30 ar 50 procentų arba įmonė nustotų būti to juridinio asmens dukterine įmone, turi pateikti priežiūros institucijai rašytinį pranešimą ir nurodyti ketinamo perleisti arba sumažinti finansų maklerio įmonės akcijų paketo dydį.

5. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąrašė nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi ir pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui. Sąrašė neturi būti nurodyti dokumentai ir duomenys, kurie nėra būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio straipsnio 10 dalyje nustatytus kriterijus atlikti.

6. Priežiūros institucija, gavusi pranešimą apie siūlomą įsigijimą, taip pat vėliau gavusi šio straipsnio 8 dalyje nurodytus dokumentus ir duomenis, nedelsdama, ne vėliau kaip per 2 darbo dienas, raštu patvirtina jų gavimą ir praneša įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

7. Priežiūros institucija ne vėliau kaip per 60 darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad gauti pranešimas ir visi dokumentai bei duomenys, nurodyti šio straipsnio 5 dalyje nustatyta sąrašė, atlieka vertinimą (toliau šiame straipsnyje – vertinimo laikotarpis).

8. Vertinimo laikotarpiu priežiūros institucija prireikus, ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, gali prašyti papildomų vertinimui užbaigti reikalingų dokumentų ir duomenų. Šis prašymas pateikiamas raštu ir nurodoma, kokios papildomos informacijos reikia. Vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas stabdomas nuo dienos, kurią priežiūros institucija pateikia prašymą suteikti papildomų dokumentų ir duomenų, ir atnaujinamas tą dieną, kurią gaunamas įsigyjančio asmens atsakymas į prašymą. Sustabdyti vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimą galima ne ilgiau kaip 20 darbo dienų. Be to, priežiūros institucija turi teisę savo nuožiūra pakartotinai prašyti pateikti papildomų dokumentų ir duomenų ar juos patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimas nebegali būti stabdomas.

9. Šio straipsnio 8 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpio trukmės skaičiavimo sustabdymą priežiūros institucija gali pratęsti ne ilgiau kaip 30 darbo dienų tokiu atveju, kai įsigyjantis asmuo yra įsisteigęs ar jo veikla reglamentuojama trečiojoje šalyje arba kai įsigyjančiam asmeniui netaikoma priežiūra pagal valstybių narių teisės aktus, reglamentuojančius finansų maklerio įmonių, suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonių, kredito įstaigų, draudimo įmonių ar perdraudimo įmonių veiklą.

10. Nagrinėdama šio straipsnio 3 dalyje nurodytą pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir dokumentus bei duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, priežiūros institucija, siekdama užtikrinti patikimą ir skaidrų finansų maklerio įmonės, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti ar padidinti, valdymą ir atsižvelgdama į galimą įsigyjančio asmens poveikį finansų maklerio įmonei, vertina jo tinkamumą ir įsigijimo finansinį patikimumą pagal visus šiuos kriterijus:

- 1) įsigyjančio asmens nepriekaištingą reputaciją;
- 2) asmens, kuris po siūlomo įsigijimo bus finansų maklerio įmonės vadovas, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį. Vertindama asmens, kuris po siūlomo įsigijimo bus finansų maklerio įmonės vadovas, nepriekaištingą reputaciją ir patirtį, priežiūros institucija atsižvelgia į šio įstatymo 9 straipsnio nuostatas;
- 3) įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač pagal finansų maklerio įmonės, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti ar padidinti, vykdomos ar numatomos vykdyti veiklos rūšį;
- 4) ar finansų maklerio įmonė galės nuolat laikytis riziką ribojančių reikalavimų, ar grupės, kurios dalimi finansų maklerio įmonė taps po siūlomo įsigijimo, struktūra sudaro sąlygas atlikti veiksmingą priežiūrą, priežiūros institucijai ir kitų valstybių narių priežiūros institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti priežiūros institucijos ir kitų valstybių narių priežiūros institucijų atsakomybės pasiskirstymą;
- 5) ar yra pagrindas įtarti, kad, siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą, vykdoma ar įvykdyta arba buvo bandyta įvykdyti pinigų plovimo ar teroristų finansavimo veikla, kaip tai apibrėžta Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme (toliau – Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymas), ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti šios veiklos pavojų.

11. Priežiūros institucija neturi teisės nustatyti jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti finansų maklerio įmonės akcijų paketo dydžio ir nenagrinėja siūlomo įsigijimo pagal rinkos ekonominius poreikius.

12. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti siūlomam įsigijimui tik remdamasi šio straipsnio 10 dalyje nurodytais kriterijais arba tuo atveju, jeigu įsigyjantis asmuo pateikė ne visus šio straipsnio 5 ar 8 dalyje nustatytus dokumentus ir duomenis.

13. Priežiūros institucija, prieš priimdama sprendimą dėl siūlomo įsigijimo, konsultuojasi su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra valstybėje narėje licencijuota finansų maklerio įmonė, suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų valdymo įmonė, kredito įstaiga, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė arba bet kurio iš šių subjektų patronuojanti įmonė ar kontroliuojantis asmuo.

14. Priežiūros institucija, konsultuodamasi pagal šio straipsnio 13 dalį, kitų priežiūros institucijų prašo pateikti visą įsigyjančio asmens tinkamumui ir siūlomo įsigijimo finansiniam patikimumui vertinti svarbią informaciją ir pati nedelsdama kitoms priežiūros institucijoms teikia jų prašomą atliekamam vertinimui svarbią informaciją, o visą atliekamam vertinimui esminę informaciją teikia savo iniciatyva.

15. Jeigu priežiūros institucija per šio straipsnio 7 dalyje nurodytą vertinimo laikotarpį nepriima sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam

įsigijimui neprieštarauja. Jeigu priežiūros institucija nepasibaigus vertinimo laikotarpiui priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, apie tai ji per 2 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo raštu praneša įsigyjančiam asmeniui.

16. Jeigu priežiūros institucija priima sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui, ji gali nustatyti ir prireikus pratęsti asmens ketinimo įsigyti arba padidinti finansų maklerio įmonės akcijų paketą įgyvendinimo terminą.

17. Jeigu baigusi vertinimą priežiūros institucija priima sprendimą prieštarauti siūlomam įsigijimui, ji per 2 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo ir neviršydama vertinimo laikotarpio raštu apie tai praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodyma sprendimo motyvus.

18. Priežiūros institucijos sprendime dėl siūlomo įsigijimo nurodomos visos po konsultacijų pagal šio straipsnio 13 ir 14 dalis gautos kitų priežiūros institucijų nuomonės ir išlygos. Priežiūros institucijos sprendimas prieštarauti siūlomam įsigijimui gali būti skundžiamas teismui. Priežiūros institucija viešai paskelbia sprendimą ir jo motyvus, nepaisydama to, ar yra gautas įsigyjančio asmens sutikimas. Priežiūros institucija turi teisę viešai neskelbti sprendimo ir jo motyvų tais atvejais, kai toks paskelbimas padarytų žalos rinkai ar padarytų neproporcingos žalos suinteresuotiems asmenims.

19. Jeigu priežiūros institucija gauna daugiau negu vieną pranešimą apie siūlomą įsigijimą toje pačioje finansų maklerio įmonėje, visi pranešimai nagrinėjami tokia pačia tvarka, nediskriminuojant įsigyjančių asmenų.

20. Jeigu finansų maklerio įmonei tampa žinoma apie jos akcijų įsigijimą ar netekimą, dėl kurio įmonės akcininkų turimi akcijų paketai peržengia šio straipsnio 1 dalyje nustatytas ribas didėjimo arba mažėjimo tvarka, ji privalo nedelsdama apie tai pranešti priežiūros institucijai.

21. Finansų maklerio įmonė privalo ne rečiau kaip kartą per metus pateikti priežiūros institucijai pranešimą, kuriame nurodomi įmonės akcininkai, valdantys įmonės akcijų paketą, ir jų valdomų akcijų paketų dydžiai. Informacija pateikiama pagal duomenis, turimus eilinio visuotinio akcininkų susirinkimo dieną, o jeigu įmonės akcijos yra įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje, – laikantis bendrovės, kurių vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, taikomų teisės aktų reikalavimų.

22. Jeigu asmenų, nurodytų šio straipsnio 1 dalyje, daroma įtaka kelia grėsmę patikimam ir skaidriam finansų maklerio įmonės valdymui, priežiūros institucija privalo imtis priemonių šiai padėčiai ištaisyti. Šiuo tikslu priežiūros institucija turi teisę duoti privalomus nurodymus ir taikyti šiame įstatyme nustatytas sankcijas vadovams ir kitiems asmenims, atsakingiems už įmonės valdymą.

23. Asmens, įsigijusio finansų maklerio įmonės akcijų paketą arba padidinusio akcijų paketą peržengiant šiame straipsnyje numatytas ribas negavus priežiūros institucijos sprendimo neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba nepasibaigus šio straipsnio 7 dalyje nustatytam terminui (išskyrus atvejį, kai anksčiau priimamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui), visos turimos akcijos praranda balso teisę visuotiniame akcininkų susirinkime. Balso teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba jeigu priežiūros institucija vertinimo laikotarpiu nepareiškia prieštaravimo siūlomam įsigijimui.

11 straipsnis. Narystė pripažintoje investuotojų draudimo sistemoje

1. Įmonė, siekianti gauti finansų maklerio įmonės licenciją, privalo apdrausti įmonės įsipareigojimus investuotojams Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatymo nustatyta tvarka.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

12 straipsnis. Kapitalo reikalavimai

Įmonė, siekianti gauti finansų maklerio įmonės licenciją, privalo tenkinti kapitalo reikalavimus. Kapitalo reikalavimus nustato priežiūros institucija.

13 straipsnis. Organizaciniai reikalavimai

1. Finansų maklerio įmonė privalo turėti tinkamą veiklos organizavimo politiką ir procedūras, kurios užtikrintų, kad finansų maklerio įmonė, jos vadovai, darbuotojai ir agentai

laikytusi šiame įstatyme nustatytų reikalavimų, ir taisykles, reglamentuojančias finansų maklerio įmonės vadovų, darbuotojų ir agentų sandorių sudarymą savo sąskaita.

2. Finansų maklerio įmonė privalo įgyvendinti ir taikyti veiksmingas organizacines ir administracines priemones, skirtas užkirsti kelią interesų konfliktams, kurie galėtų neigiamai paveikti jos klientų interesus.

3. Finansų maklerio įmonė privalo imtis tinkamų priemonių užtikrinti nuolatinį ir nenutrūkstamą investicinių paslaugų teikimą. Šiuo tikslu finansų maklerio įmonė privalo pasitelkti ir naudoti tinkamas sistemas, išteklius ir procedūras.

4. Finansų maklerio įmonė, patikėdama trečiajam asmeniui atlikti tokias įmonės funkcijas, kurios turi ypatingą reikšmę užtikrinant nuolatinį ir kokybišką investicinių paslaugų teikimą ir investicinės veiklos vykdymą, privalo imtis visų būtinų priemonių, kad būtų išvengta papildomos nepateisinamos veiklos rizikos. Svarbių įmonės funkcijų atlikimas negali būti perduodamas kitiems asmenims, jeigu tai galėtų iš esmės pabloginti finansų maklerio įmonės vidaus kontrolės kokybę ar priežiūros institucijos galimybes atlikti veiksmingą priežiūrą.

5. Finansų maklerio įmonė privalo turėti patikimas administravimo ir apskaitos procedūras, vidaus kontrolės mechanizmą, veiksmingas rizikos vertinimo procedūras, veiksmingas informacijos apdorojimo sistemų kontrolės ir apsaugos priemones.

6. Finansų maklerio įmonė privalo užtikrinti suteiktų investicinių paslaugų ir sudarytų sandorių dokumentų saugojimą, kad priežiūros institucija galėtų atlikti veiksmingą priežiūrą – ypač tais atvejais, kai reikia įsitikinti, kad finansų maklerio įmonė laikosi šiame įstatyme nustatytų pareigų įmonės klientams ir potencialiems klientams.

7. Finansų maklerio įmonė, saugodama klientams priklausančias finansines priemones, privalo imtis priemonių, užtikrinančių klientų nuosavybės teisės apsaugą, ypač finansų maklerio įmonės nemokumo atveju. Finansų maklerio įmonė privalo atskirai įtraukti į apskaitą savo ir kiekvieno kliento finansines priemones. Finansų maklerio įmonė neturi teisės naudotis klientui priklausančiomis finansinėmis priemonėmis, jeigu nėra gautas aiškiai išreikštas kliento sutikimas.

8. Finansų maklerio įmonė, saugodama klientams priklausančias pinigines lėšas, privalo imtis priemonių, užtikrinančių klientų nuosavybės teisės apsaugą ir užkertančių kelią neteisėtam naudojimuisi klientams priklausančiomis piniginėmis lėšomis. Draudimas naudotis kliento lėšomis netaikomas licencijuotoms kredito įstaigoms. Finansų maklerio įmonė klientų pinigines lėšas kredito įstaigoje privalo laikyti patikėjimo pagrindais atskirai nuo nuosavų lėšų. Klientų piniginių lėšos, perduotos finansų maklerio įmonei finansinėms priemonėms pirkti, ir klientų piniginių lėšos, pardavus klientui priklausančias finansines priemones, yra kliento nuosavybė, į kurią negali būti nukreiptas išieškojimas pagal finansų maklerio įmonės skolas.

9. Kai investicines paslaugas teikia kitoje valstybėje narėje įsteigtos finansų maklerio įmonės filialas, priežiūros institucija prižiūri, kaip filialas laikosi šio straipsnio 6 dalyje nustatytų pareigų, nepažeisdama įmonės buveinės valstybės narės priežiūros institucijos teisės tiesiogiai gauti šio straipsnio 6 dalyje nurodytus dokumentus.

10. Šio straipsnio 6 dalyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamente (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

11. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

14 straipsnis. Makleriai

1. Vykdyti vieną ar kelias numatytas finansų maklerių (toliau – makleris) operacijas gali fizinis asmuo, turintis priežiūros institucijos išduotą maklerio licenciją ar kitą priežiūros institucijos pripažintą kvalifikaciją.

2. Asmuo, pretenduojantis gauti maklerio licenciją, turi išlaikyti priežiūros institucijos organizuojamus egzaminus. Priežiūros institucija turi teisę nustatyti pretendentams išsimokslinimo ir profesinius reikalavimus. Maklerio licencija negali būti išduodama asmeniui, kuris nėra nepriekaištingos reputacijos.

3. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti maklerio licencijos galiojimą:

- 1) rašytiniu maklerio prašymu;
- 2) makleriui mirus;

3) jeigu makleris per 12 mėnesių nepradėjo priežiūros institucijos patvirtintose finansų maklerių licencijų išdavimo taisyklėse nurodytos profesinės veiklos, susijusios su finansinių priemonių rinka arba jos priežiūra, arba jeigu jis daugiau kaip 12 mėnesių jos nebevykdo;

4) jeigu po licencijos išdavimo paaiškėjo faktų, dėl kurių būtų atsisakyta išduoti licenciją;

5) jeigu atsiranda sąlygų, dėl kurių makleris negali būti laikomas turinčiu nepriekaištingą reputaciją;

6) jeigu makleris nesilaiko šio įstatymo ar priežiūros institucijos priimtų teisės aktų.

4. Maklerio licencijos galiojimo panaikinimas leidžia sustabdyti finansų maklerio įmonės, kurioje šis makleris dirba, licencijos galiojimą tuo atveju, jeigu įmonė nebeatitinka sąlygų, pagal kurias licencija jai buvo išduota.

5. Priežiūros institucija periodiškai, bet ne dažniau kaip kartą per metus, turi teisę surengti maklerio peratestavimą, jeigu pasitvirtina jo klientų skundai arba patikrinimo duomenys kelia abejonių dėl tinkamos jo kvalifikacijos. Pagal peratestavimo rezultatus gali būti mažinama operacijų, kurias turi teisę atlikti makleris, o jeigu nustatoma, kad makleris visiškai prarado kvalifikaciją arba nedalyvauja peratestavime, – panaikinamas jo licencijos galiojimas.

6. Apie maklerio licencijos išdavimą ar galiojimo panaikinimą priežiūros institucija paskelbia viešai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas.

15 straipsnis. Finansų maklerio įmonių apskaita, auditas ir pelno paskirstymas

1. Finansų maklerio įmonė privalo tvarkyti apskaitą ir sudaryti finansines ataskaitas vadovaudamasi Lietuvos Respublikos įstatymais, kitais teisės aktais ir tarptautiniais apskaitos standartais.

2. Finansų maklerio įmonių audito atlikimo tvarka, reikalavimai auditoriui ir audito įmonei, auditoriaus ir audito įmonės pareigos ir atsakomybė reglamentuojami Lietuvos Respublikos audito įstatyme, Finansų įstaigų įstatyme ir šio įstatymo 79 straipsnyje.

3. Šio straipsnio 1 dalis *mutatis mutandis* taikoma rinkos operatoriui ir Centriniam depozitoriumui.

4. Finansų maklerio įmonės pelno paskirstymo tvarka reglamentuojama Finansų įstaigų įstatyme.

16 straipsnis. Papildomi reikalavimai finansų maklerio įmonėms ir rinkos operatoriams, administruojantiems daugiašalę prekybos sistemą

1. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, be šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytų reikalavimų, privalo patvirtinti skaidrias ir neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles bei procedūras, kurios užtikrintų sąžiningą ir sklandžią prekybą, ir nustatyti objektyvius kriterijus, skirtus veiksmingam pavedimų vykdymui užtikrinti.

2. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo patvirtinti skaidrias taisykles, nustatančias kriterijus, pagal kuriuos finansinės priemonės gali būti įtrauktos į prekybą toje sistemoje.

3. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, turi užtikrinti informacijos, kurios pagrindu daugiašalės prekybos sistemos nariai galėtų priimti pagrįstus investicinius sprendimus, viešą paskelbimą, atsižvelgiant į daugiašalės prekybos sistemos dalyvių padėtį rinkoje ir finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama toje sistemoje, tipus.

4. Šio įstatymo 22, 24 ir 25 straipsniuose nustatyti reikalavimai netaikomi sandoriams, sudarytiems pagal daugiašalės prekybos sistemos veiklą reglamentuojančias taisykles, kai sudarant sandorį dalyvauja tik tos sistemos nariai ar dalyviai arba tik pati sistema ir jos nariai ar dalyviai. Tačiau daugiašalės prekybos sistemos nariai ar dalyviai turi laikytis šio įstatymo 22, 24 ir 25 straipsniuose nustatytų reikalavimų savo klientų atžvilgiu, kai, veikdami kliento sąskaita, vykdo jo pavedimus daugiašalėje prekybos sistemoje.

5. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, turi patvirtinti ir įgyvendinti objektyviais kriterijais pagrįstas taisykles, nustatančias reikalavimus rinkos dalyviams, siekiantiems tapti sistemos nariais. Šios taisyklės turi atitikti šio įstatymo 56 straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus.

6. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, turi suteikti sistemos nariams visą reikalingą informaciją apie jų pareigas, susijusias su

atsiskaitymais dėl sistemoje sudarytų sandorių. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo turėti veiksmingų priemonių arba sudaryti reikiamus susitarimus, kurie palengvintų veiksmingą atsiskaitymą už sistemoje sudarytus sandorius, įskaitant ir susitarimus su pagrindine sutarties šalimi bei tarpuskaitos ir atsiskaitymų sistema.

7. Jeigu perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais, kurie buvo įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje, yra prekiaujama daugiašalėje prekybos sistemoje be jų emitento sutikimo, tai šių vertybinių popierių emitentui netaikomi pradinio, periodinio ir einamojo informacijos atskleidimo reikalavimai, taikomi toje sistemoje.

8. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo nedelsdami vykdyti priežiūros institucijos nurodymus dėl prekybos finansinėmis priemonėmis sustabdymo ar nutraukimo.

9. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

17 straipsnis. Priežiūros institucijų tarpusavio konsultavimasis prieš išduodant finansų maklerio įmonės licenciją

1. Priežiūros institucija, prieš išduodama finansų maklerio įmonės licenciją, atsiklausia kitos valstybės narės priežiūros institucijos nuomonės, jeigu finansų maklerio įmonės licencijos siekianti įmonė yra:

1) kitoje valstybėje narėje licencijuotos finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos dukterinė įmonė;

2) kitoje valstybėje narėje licencijuotą finansų maklerio įmonę ar kredito įstaigą patronuojančios įmonės dukterinė įmonė;

3) kontroliuojama tų pačių fizinių ar juridinių asmenų, kurie kontroliuoja kitoje valstybėje narėje licencijuotą finansų maklerio įmonę ar kredito įstaigą.

2. Priežiūros institucija, prieš išduodama finansų maklerio įmonės licenciją, atsiklausia kitos valstybės narės kredito įstaigų ar draudimo įmonių priežiūrą atliekančios priežiūros institucijos nuomonės, jeigu licencijos siekianti finansų maklerio įmonė yra:

1) Europos Sąjungoje licencijuotos kredito įstaigos ar draudimo įmonės dukterinė įmonė;

2) Europos Sąjungoje licencijuotą kredito įstaigą ar draudimo įmonę patronuojančios įmonės dukterinė įmonė;

3) kontroliuojama tų pačių fizinių ar juridinių asmenų, kurie kontroliuoja Europos Sąjungoje licencijuotą kredito įstaigą ar draudimo įmonę.

3. Priežiūros institucija atsiklausia šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytų priežiūros institucijų nuomonės vertindama licencijos siekiančios įmonės akcijų paketo savininkų tinkamumą ir tai pačiai grupei priklausančių įmonių vadovų reputaciją ir patirtį. Priežiūros institucija keičiasi informacija, reikalinga akcininkų tinkamumui įvertinti, taip pat tai pačiai įmonių grupei priklausančių įmonių vadovų reputacijai ir tinkamumui įvertinti tiek prieš išduodama finansų maklerio įmonės licenciją, tiek ir vėliau atlikdama finansų maklerio įmonės veiklos reikalavimų laikymosi priežiūrą.

18 straipsnis. Priežiūros institucijos įgaliojimai detalizuojant finansų maklerio įmonių ir finansų patarėjo įmonių licencijavimo tvarką ir reikalavimus licencijai gauti

Priežiūros institucija, detalizuodama šio skirsnio nuostatas, nustato:

1) finansų maklerio įmonių licencijų išdavimo ir galiojimo panaikinimo tvarką;

2) maklerių licencijų išdavimo ir galiojimo panaikinimo tvarką;

3) pranešimų apie finansų maklerio įmonės akcijų paketo įgijimą ar netekimą ir pranešimų apie šiame įstatyme nustatytų akcijų suteikiamų balsavimo teisių ribų peržengimą pateikimo tvarką;

4) finansų maklerio įmonių kapitalo ir kitus riziką ribojančius reikalavimus;

5) finansų maklerio įmonių veiklos organizavimo taisykles, detalizuojančias šio įstatymo 13 straipsnyje nustatytus organizacinius reikalavimus;

6) finansų patarėjo įmonių licencijų išdavimo ir jų galiojimo panaikinimo bei veiklos organizavimo ir vykdymo taisykles.

ANTRASIS SKIRSNIS

FINANSŲ MAKLERIO ĮMONIŲ VEIKLAI KELIAMI REIKALAVIMAI

19 straipsnis. Finansų maklerio įmonės pareiga nuolat laikytis reikalavimų licencijai gauti

1. Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansų maklerio įmonės privalo nuolat laikytis šiame įstatyme nustatytų reikalavimų finansų maklerio įmonės licencijai gauti.

2. Kaip laikomasi šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos, prižiūri priežiūros institucija. Finansų maklerio įmonė turi pranešti priežiūros institucijai apie visus aplinkybių, buvusių licencijos išdavimo metu, esminius pasikeitimus.

3. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

20 straipsnis. Pareiga nuolat laikytis finansų maklerio įmonės veiklai keliamų reikalavimų ir teikti periodinę informaciją

1. Lietuvos Respublikoje licencijuotos finansų maklerio įmonės, teikiančios investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje, taip pat kitoje valstybėje narėje licencijuotų finansų maklerio įmonių filialai, teikiantys investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje, privalo nuolat laikytis šiame skirsnyje nustatytų finansų maklerio įmonės veiklai keliamų reikalavimų.

2. Kaip laikomasi šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos, prižiūri priežiūros institucija. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūros funkcijas, naudojasi šio įstatymo 71 straipsnyje suteiktomis teisėmis.

3. Finansų maklerio įmonės priežiūros institucijos nustatyta tvarka ir atvejais privalo pateikti kapitalo pakankamumo skaičiavimo ataskaitą, finansines ir priežiūrai skirtas ataskaitas, veiklos ataskaitą ir kitus priežiūros institucijos nustatytus dokumentus.

4. Finansų maklerio įmonės privalo priežiūros institucijos nustatytais atvejais ir tvarka atskleisti visuomenei informaciją apie savo veiklą.

5. Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytas pareigas detalizuoja priežiūros institucija.

6. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

21 straipsnis. Pareiga vengti interesų konfliktų

1. Finansų maklerio įmonė privalo vengti interesų konfliktų ir imtis visų reikalingų priemonių, skirtų nustatyti interesų konfliktus, kylančius tarp įmonės, jos vadovų, darbuotojų, agentų, taip pat kitų su įmone tiesiogiai ar netiesiogiai kontrolės ryšiais susijusių asmenų ir įmonės klientų arba vien tik tarp įmonės klientų, kai interesų konfliktai kyla įmonei teikiant investicines paslaugas, papildomas paslaugas arba jų derinį.

2. Jeigu priemonės, kurių finansų maklerio įmonė ėmėsi vadovaudamasi šio įstatymo 13 straipsnio 2 dalimi, yra nepakankamos užtikrinti žalos klientų interesams prevenciją, finansų maklerio įmonė, prieš pradėdama teikti investicines ir (arba) papildomas paslaugas, turi aiškiai atskleisti klientui interesų konflikto turinį ir šaltinį.

3. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

22 straipsnis. Finansų maklerio įmonės pareigos teikiant klientui investicines paslaugas

1. Finansų maklerio įmonė, teikdama klientui investicines paslaugas ir (arba) papildomas paslaugas, turi sąžiningai, teisingai ir profesionaliai veikti geriausiomis klientui sąlygomis ir jo interesais, laikydamasi šiame straipsnyje nustatytų reikalavimų.

2. Visa informacija, kurią finansų maklerio įmonė teikia klientams ir (arba) potencialiems klientams, įskaitant reklaminio pobūdžio informaciją apie įmonės veiklą ir siūlomas paslaugas, turi būti teisinga, aiški ir neklaidinanti. Reklaminio pobūdžio informacija turi būti aiškiai atpažįstama.

3. Finansų maklerio įmonė turi aiškiai ir suprantamai suteikti klientams ir potencialiems klientams visą reikalingą informaciją, kurios pagrindu jie galėtų suprasti siūlomų investicinių

paslaugų ir finansinių priemonių esmę bei joms būdingą riziką ir galėtų priimti pagrįstus investicinius sprendimus. Informacija gali būti pateikiama standartizuota forma.

4. Įgyvendindama šio straipsnio 3 dalyje nustatytus reikalavimus, finansų maklerio įmonė privalo pateikti informaciją apie:

1) įmonę ir jos teikiamas paslaugas;

2) finansines priemones ir siūlomą investavimo strategiją, įskaitant konsultacijas ir įspėjimą apie riziką, kuri būdinga tam tikroms investavimo strategijoms arba investicijoms į tam tikras finansines priemones;

3) klientų pavedimų vykdymo vietas;

4) pavedimo vykdymo išlaidas ir kitus mokėjimus.

5. Finansų maklerio įmonė, prieš pradėdama teikti klientui investicines paslaugas, kurias apima investavimo rekomendacijų teikimą ir (arba) finansinių priemonių portfelio valdymą, privalo surinkti informaciją apie kliento ar potencialaus kliento:

1) žinias ir patirtį investavimo srityje, susijusias su konkrečiomis investicinėmis paslaugomis ar finansinėmis priemonėmis;

2) finansinę padėtį;

3) tikslus, kurių jis siekia naudodamasis investicinėmis paslaugomis.

6. Finansų maklerio įmonė, surinkusi ir įvertinusi šio straipsnio 5 dalyje nurodytą informaciją, turi rekomenduoti klientui ar potencialiam klientui konkrečias investicines paslaugas ir finansines priemones, kurios geriausiai atitiktų kliento interesus.

7. Finansų maklerio įmonė, prieš pradėdama teikti investicines paslaugas, kitas negu nurodytos šio straipsnio 5 ir 10 dalyse, turi pasiūlyti klientui ar potencialiam klientui pateikti informaciją apie jo žinias ir patirtį investavimo srityje, susijusias su konkrečiomis investicinėmis paslaugomis ar finansinėmis priemonėmis, kurias siūlo finansų maklerio įmonė arba dėl kurių kreipiasi pats klientas ar potencialus klientas. Atsižvelgdama į gautą informaciją, finansų maklerio įmonė turi įvertinti, ar konkrečios investicinės paslaugos ir finansinės priemonės yra tinkamos klientui.

8. Jeigu finansų maklerio įmonė, įvertinusi šio straipsnio 7 dalyje nurodytą informaciją, nustato, kad investicinė paslauga ar finansinė priemonė konkrečiam klientui ar potencialiam klientui nėra tinkama, ji privalo klientą ar potencialų klientą apie tai įspėti. Įspėjimas gali būti pateikiamas ir standartizuota forma.

9. Jeigu klientas ar potencialus klientas atsisako suteikti šio straipsnio 7 dalyje nurodytą informaciją arba pateikia nepakankamai informacijos apie savo žinias ir patirtį investavimo srityje, finansų maklerio įmonė privalo įspėti klientą ar potencialų klientą, kad kliento atsisakymas pateikti reikalingą informaciją arba ne visos reikalingos informacijos pateikimas neleidžia finansų maklerio įmonei nustatyti, ar konkrečios investicinės paslaugos ir finansinės priemonės yra tinkamos klientui. Toks įspėjimas gali būti pateikiamas ir standartizuota forma.

10. Finansų maklerio įmonė, kurios teikiamos investicinės paslaugos apima tik pavedimų vykdymą klientų sąskaita ir (arba) pavedimų priėmimą ir perdavimą, neatsižvelgiant į tai, ar yra teikiamos papildomos paslaugos, gali teikti šias paslaugas nesurinkusi informacijos apie kliento žinias ir patirtį investavimo srityje ir neįvertinusi, ar konkrečios investicinės paslaugos arba finansinės priemonės yra tinkamos klientui, jeigu yra tenkinamos visos šios sąlygos:

1) investicinės paslaugos yra teikiamos dėl akcijų, įtrauktų į prekybą reguliuojamoje rinkoje arba lygiavertėje rinkoje trečiojoje šalyje, taip pat pinigų rinkos priemonių, obligacijų ar kitokių įsiskolinimą patvirtinančių finansinių priemonių, išskyrus obligacijas ir kitas įsiskolinimą patvirtinančias priemones, kurios turi išvestinių finansinių priemonių požymių, suderintųjų kolektyvinio investavimo subjektų išleistų vertybinių popierių ir kitų nesudėtingų finansinių priemonių;

2) investicinė paslauga teikiama kliento ar potencialaus kliento iniciatyva;

3) klientas ar potencialus klientas buvo įspėti, kad investicines paslaugas teikianti finansų maklerio įmonė neturi pareigos įvertinti finansinių priemonių ir teikiamų ar siūlomų teikti investicinių paslaugų tinkamumo klientui, todėl klientas nesinaudoja šiame įstatyme nustatyta kliento interesų apsauga, kuri numatyta teikiant kitas investicines paslaugas. Toks įspėjimas gali būti pateikiamas standartizuota forma;

4) finansų maklerio įmonė laikosi šio įstatymo 21 straipsnyje nustatytų reikalavimų vengti interesų konfliktų.

11. Finansų maklerio įmonė privalo saugoti dokumentus, nustatančius įmonės ir kliento sutartinius santykius ir jų tarpusavio teises ir pareigas bei kitas investicinių paslaugų teikimo sąlygas. Šalių tarpusavio teisės ir pareigos gali būti nustatomos teikiant nuorodas į kitus dokumentus ar teisės aktus.

12. Finansų maklerio įmonė turi teikti klientui tinkamus pranešimus apie jam suteiktas paslaugas. Šiuose pranešimuose turi būti pateikiama informacija apie išlaidas, susijusias su sandorių sudarymu ir paslaugų teikimu klientui.

13. Tais atvejais, kai investicinė paslauga teikiama kaip dalis finansinio produkto, kuriam taikomi klientų rizikos įvertinimą ar informacijos pateikimą reglamentuojantys Europos Sąjungos teisės aktai ar bendrieji Europos standartai, susiję su kredito institucijomis ar vartojimo kreditais, šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai netaikomi.

14. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

23 straipsnis. Investicinių paslaugų teikimas tarpininkaujant kitai finansų maklerio įmonei

1. Finansų maklerio įmonė, gavusi kitos finansų maklerio įmonės (tarpininkaujančios įmonės) pavedimą suteikti investicines ir (arba) papildomas paslaugas tarpininkaujančios įmonės klientui, turi teisę vadovautis tarpininkaujančios įmonės perduota informacija apie klientą (įskaitant informaciją apie kliento žinias ir patirtį investavimo srityje, kliento finansinę padėtį, tikslus, kurių klientas siekia naudodamasis investicinėmis paslaugomis ir kt.). Tarpininkaujanti įmonė atsako už perduodamos informacijos teisingumą ir išsamumą.

2. Finansų maklerio įmonė, gavusi pavedimą suteikti investicines paslaugas tarpininkaujančios įmonės klientui, turi teisę vadovautis rekomendacijomis dėl finansinių priemonių ir investicinių paslaugų, kurias klientui pateikė tarpininkaujanti įmonė. Už klientui suteiktų rekomendacijų tinkamumą atsako tarpininkaujanti įmonė.

3. Tarpininkaujančios įmonės pavedimą gavusi finansų maklerio įmonė atsako už investicinės paslaugos suteikimą ir (arba) sandorio sudarymą šio skirsnio nustatyta tvarka, kai paslauga yra teikiama arba sandoris yra sudaromas vadovaujantis informacija ar rekomendacijomis, kaip nustatyta šio straipsnio 1 ir 2 dalyse.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

24 straipsnis. Pareiga vykdyti kliento pavedimus geriausiomis klientui sąlygomis

1. Finansų maklerio įmonė, vykdydama kliento pavedimą, privalo veikti taip, kad būtų pasiektas geriausias įmanomas rezultatas klientui, atsižvelgiant į finansinių priemonių kainą, pavedimo įvykdymo išlaidas, greitį, pavedimo įvykdymo ir atsiskaitymų tikimybę, pavedimo dydį, turinį ir kitas pavedimo įvykdymui svarbias aplinkybes. Tačiau jeigu klientas pateikia finansų maklerio įmonei konkretų nurodymą, toks kliento nurodymas turi būti vykdomas tiksliai ir nenukrypstant nuo nurodyme pateiktų sąlygų.

2. Finansų maklerio įmonė, vykdydama šio straipsnio 1 dalyje nustatytą pareigą, turi patvirtinti ir įgyvendinti pavedimų vykdymo politiką, pagal kurią kliento pavedimas būtų įvykdytas geriausiomis klientui sąlygomis, taip pat turėti ir naudoti veiksmingas priemones, skirtas pavedimų vykdymo politikai įgyvendinti.

3. Pavedimų vykdymo politikoje turi būti nurodyta informacija apie klientų pavedimų vykdymo vietas (atskirai kiekvienam finansinių priemonių tipui) ir priežastys, lemiančios pavedimų vykdymo vietų pasirinkimą. Pavedimų vykdymo politikoje turi būti nurodytos bent jau tos pavedimų vykdymo vietos, kuriose finansų maklerio įmonė gali nuolat pasiekti geriausią klientui rezultatą.

4. Finansų maklerio įmonė privalo išsamiai supažindinti klientus su įmonės patvirtinta pavedimų vykdymo politika. Prieš pradėdama vykdyti kliento pavedimus, finansų maklerio įmonė turi gauti išankstinį kliento sutikimą dėl pavedimų vykdymo politikos.

5. Jeigu pavedimų vykdymo politika nustato, kad klientų pavedimai gali būti vykdomi už reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos ribų, finansų maklerio įmonė privalo apie šią galimybę pranešti klientui papildomai. Prieš pradėdama vykdyti kliento pavedimą už reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos ribų, finansų maklerio įmonė turi gauti

aiškų išankstinį kliento sutikimą. Toks sutikimas gali būti bendro pobūdžio arba dėl kiekvieno sandorio atskirai.

6. Finansų maklerio įmonė privalo nuolat stebėti, ar pavedimų vykdymo politika veiksminga, o nustačiusi jos trūkumą – nedelsdama juos ištaisyti. Finansų maklerio įmonė turi nuolat stebėti ir analizuoti, ar pavedimų vykdymo vietos, numatytos pavedimų vykdymo politikoje, leidžia pasiekti geriausią rezultatą klientui ir ar pavedimų vykdymo politika neturi būti tobulinama. Finansų maklerio įmonė privalo pranešti klientams apie visus esminius pavedimų vykdymo politikos pasikeitimus.

7. Finansų maklerio įmonė kliento pageidavimu privalo klientui įrodyti, kad jo pavedimas buvo įvykdytas laikantis pavedimų vykdymo politikos.

8. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

25 straipsnis. Kiti reikalavimai vykdant klientų pavedimus

1. Finansų maklerio įmonė, prieš pradėdama vykdyti klientų pavedimus jų vardu, privalo patvirtinti ir įgyvendinti priemones ir procedūras, užtikrinančias greitą, sąžiningą ir operatyvų klientų pavedimų, kurie atitinka kitų klientų pavedimus ar finansų maklerio įmonės prekybinius interesus, vykdymą. Šios priemonės ir procedūros turi užtikrinti, kad ir kitais atžvilgiais panašūs klientų pavedimai yra vykdomi laikantis jų gavimo finansų maklerio įmonėje laiko prioriteto.

2. Kai klientas pateikia ribinį pavedimą dėl akcijų, įtrauktų į prekybą reguliuojamoje rinkoje, ir šis pavedimas iš karto nėra įvykdomas įprastomis rinkos sąlygomis, finansų maklerio įmonė privalo, jeigu klientas nėra nurodęs kitaip, imtis priemonių, palengvinančių kuo greitesnį pavedimo įvykdymą, ir nedelsdama viešai paskelbti apie šį kliento ribinį pavedimą tokiu būdu, kad informacija taptų lengvai prieinama kitiems rinkos dalyviams. Ši pareiga laikoma įvykdyta, jeigu kliento ribinis pavedimas pateikiamas įvykdyti reguliuojamoje rinkoje ir (arba) daugiašalėje prekybos sistemoje.

3. Šio straipsnio 2 dalyje numatyta pareiga netaikoma, jeigu kliento ribinis pavedimas yra didelis, palyginti su įprastu rinkos dydžiu, kaip tai nustatyta šio įstatymo 58 straipsnio 3 dalyje.

4. Sutuoktinio įgaliojimas sudaryti sandorius dėl finansinių priemonių, kurios yra bendroji jungtinė sutuoktinių nuosavybė ir kurios viešai siūlomos ir (arba) kuriomis prekiaujama reguliuojamoje rinkoje ir (arba) daugiašalėje prekybos sistemoje, gali būti išduodamas paprasta rašytine forma.

5. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

6. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

26 straipsnis. Priežiūros institucijos įgaliojimai detalizuojant finansų maklerio įmonių veiklai keliamus reikalavimus

Priežiūros institucija, detalizuodama šio skirsnio nuostatas, patvirtina:

- 1) interesų konfliktų vengimo ir valdymo taisyklės;
- 2) investicinių paslaugų teikimo ir klientų pavedimų priėmimo ir vykdymo taisyklės.

TREČIASIS SKIRSNIS

INVESTICINIŲ PASLAUGŲ TEIKIMAS PROFESIONALIESIEMS KLIENTAMS IR TINKAMOMS SANDORIO ŠALIMS

27 straipsnis. Profesionalieji klientai be atskiros pripažinimo

1. Profesionaliaisiais klientais be atskiros pripažinimo laikomi:

1) licencijuoti ir (arba) kitu būdu prižiūrimi subjektai, veikiantys finansų rinkose, – kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės, kitos licencijuotos ir (arba) prižiūrimos finansų įstaigos, draudimo įmonės, kolektyvinio investavimo subjektai ir jų valdymo įmonės, pensijų fondai ir jų valdymo įmonės, prekiautojai biržos prekėmis ir išvestinėmis priemonėmis dėl biržos prekių, ateities sandoriais savo sąskaita prekiaujantys asmenys ir kiti instituciniai investuotojai. Šiame punkte nurodyti profesionalieji klientai apima Europos Sąjungos valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse licencijuotus ir (arba) prižiūrimus subjektus;

2) didelės įmonės, atitinkančios bent 2 iš šių kriterijų: balanse nurodyto turto vertė – ne mažiau kaip 20 milijonų eurų; pardavimo grynosios pajamos – ne mažiau kaip 40 milijonų eurų; nuosavos lėšos – ne mažiau kaip 2 milijonai eurų;

3) šalių vyriausybės ir savivaldybės, valstybės skolos valdymą vykdančios subjektai, centriniai bankai, Pasaulio bankas, Tarptautinis valiutos fondas, Europos centrinis bankas, Europos investicijų bankas ir kitos panašios tarptautinės ir tarpvalstybinės institucijos;

4) kiti instituciniai investuotojai, kurių pagrindinė veiklos sritis yra investavimas į finansines priemones, įskaitant subjektus, kurie verčiasi turto investavimu ar dalyvauja kituose finansavimo sandoriuose.

2. Finansų maklerio įmonė, prieš pradėdama teikti investicines ir (arba) papildomas paslaugas bet kuriam iš šio straipsnio 1 dalyje nurodytų asmenų, privalo iš anksto jam pranešti, kad finansų maklerio įmonės turimos informacijos pagrindu toks asmuo yra laikomas profesionaliuoju klientu ir jam nebus taikomos tam tikros investuotojų apsaugos priemonės, išskyrus atvejus, kai finansų maklerio įmonė ir klientas susitaria kitaip.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems profesionaliesiems klientams jų pasirinkimu gali būti netaikomos visos ar dalis investuotojų apsaugos priemonių, nurodytų šio įstatymo 22 ir 24 straipsniuose bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse.

4. Finansų maklerio įmonė privalo pranešti profesionaliajam klientui, kad jis turi teisę prašyti pakeisti investicinių paslaugų teikimo sutarties sąlygas siekiant aukštesnio kliento interesų apsaugos lygio.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai turi teisę kreiptis į finansų maklerio įmonę ir atsisakyti savo, kaip profesionaliojo kliento, statuso. Tokiu atveju finansų maklerio įmonė privalo jiems taikyti visas investuotojų apsaugos priemones, kurios taikomos neprofesionaliesiems klientams.

6. Finansų maklerio įmonės klientas, kuris laikomas profesionaliuoju klientu, pats yra atsakingas už jam taikomo investuotojų apsaugos režimo pasirinkimą, jeigu, jo nuomone, jis negali tinkamai įvertinti ir valdyti su investavimu susijusios rizikos.

7. Aukštesnis investuotojų apsaugos lygis profesionaliajam klientui taikomas nuo tada, kai tarp finansų maklerio įmonės ir kliento pasirašomas ir įsigalioja rašytinis susitarimas, kad klientas nebus laikomas profesionaliuoju klientu šiame įstatyme numatytų investuotojų apsaugos priemonių atžvilgiu. Tokiame susitarime turėtų būti nurodyta, ar jis taikomas vienai, ar keletui paslaugų ir sandorių, taip pat vienam ar keletui finansinių priemonių tipų ar sandorių.

8. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

28 straipsnis. Asmenys, kurie gali būti pripažinti profesionaliaisiais klientais

1. Finansų maklerio įmonės klientams, nenurodytiems šio įstatymo 27 straipsnyje, taip pat kitiems viešiesiems juridiniams asmenims ir privatiems investuotojams šiame straipsnyje nustatyta tvarka jų pasirinkimu gali būti netaikomos visos ar dalis investuotojų apsaugos priemonių, nurodytų šio įstatymo 22 ir 24 straipsniuose bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse, jeigu jie pripažįstami profesionaliaisiais klientais ir jeigu investuotojai atitinka šio straipsnio 3 dalyje nustatytus kriterijus ir yra laikomasi šiame straipsnyje nustatytų procedūrų.

2. Netaikyti kurios nors iš investuotojų apsaugos priemonių profesionaliuoju klientu pripažintam asmeniui leidžiama tik tuo atveju, jeigu finansų maklerio įmonė, įvertinusi kliento žinias, įgūdžius ir patirtį ir atsižvelgdama į jam planuojamų teikti paslaugų ar planuojamų sudaryti sandorių pobūdį, yra pagrįstai įsitikinusi, kad klientas gali savarankiškai ir kompetentingai priimti investicinius sprendimus ir vertinti su tuo susijusią riziką. Laikoma, kad profesionaliaisiais klientais pripažinti asmenys neturi tiek pat žinių ir patirties, kiek jų turi šio įstatymo 27 straipsnyje nurodyti profesionalieji klientai. Žinios ir patirtis gali būti įvertinamos pasitelkiant tinkamumo testą, kuris taikomas finansų įstaigų vadovams. Mažų įmonių atveju analogiškai turi būti įvertinamas ir asmuo, įgaliotas sudaryti sandorius įmonės vardu.

3. Siekiant asmenį pripažinti profesionaliuoju klientu, turi būti tenkinami bent 2 iš šių kriterijų:

1) per paskutinius keturis metų ketvirčius klientas kiekvieną ketvirtį atitinkamoje rinkoje yra vidutiniškai sudaręs po 10 didelių sandorių;

2) kliento finansinių priemonių portfelis, įskaitant pinigines lėšas, viršija 500 tūkstančių eurų;

3) klientas profesionaliai dirba arba dirbo finansų sektoriuje ne trumpiau kaip vienus metus eidamas tokias pareigas, kurios reikalauja žinių apie klientui numatomas teikti paslaugas ar numatomus sudaryti sandorius.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytus kriterijus atitinkantiems klientams gali būti netaikomos kai kurios investuotojų apsaugos priemonės, jeigu:

1) klientas yra raštu pareiškęs finansų maklerio įmonei, kad pageidauja būti pripažintas profesionaliuoju klientu – arba dėl visų teikiamų paslaugų ir sudaromų sandorių, arba tik dėl tam tikrų paslaugų ir sudaromų sandorių arba sandorių ar finansinių priemonių tipų;

2) finansų maklerio įmonė yra aiškiai raštu nurodžiusi klientui, kurios investuotojų apsaugos priemonės (įskaitant investicijų draudimo priemones) jam netaikomos;

3) klientas atskiru dokumentu yra raštu patvirtinęs, kad yra susipažinęs ir suvokia pasekmes, kurias sukelia tam tikrų investuotojų apsaugos priemonių atsisakymas.

5. Finansų maklerio įmonė, prieš pripažindama asmenį profesionaliuoju klientu ir nustodama jam taikyti kai kurias investuotojų apsaugos priemones, privalo įsitikinti, kad klientas atitinka šiame įstatyme nustatytus reikalavimus.

6. Finansų maklerio įmonė privalo patvirtinti vidaus tvarką ir procedūras, pagal kurias įmonės klientai yra skirstomi į klientų kategorijas. Profesionaliuoju klientu pripažintas asmuo privalo informuoti finansų maklerio įmonę, jeigu pasikeičia informacija, kurios pagrindu klientas buvo priskirtas tam tikrai klientų kategorijai. Kai finansų maklerio įmonei tampa žinoma, kad klientas nebetenkina sąlygų, pagal kurias jis buvo pripažintas profesionaliuoju klientu, finansų maklerio įmonė privalo imtis atitinkamų veiksmų ir taikyti klientui visas investuotojų apsaugos priemones.

7. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

29 straipsnis. Sandoriai su tinkamomis sandorio šalimis

1. Finansų maklerio įmonė, vykdanči pavidimus klientų vardu ir (arba) sudaranti sandorius savo sąskaita, ir (arba) priimanči ir perduodanti klientų pavidimus, turi teisę sudaryti sandorius arba tarpininkauti sudarant sandorius su tinkamomis sandorio šalimis nesilaikydama šio įstatymo 22 ir 24 straipsniuose bei 25 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytų pareigų dėl sudaromų sandorių ir su šiais sandoriais tiesiogiai susijusių papildomų paslaugų.

2. Šiame straipsnyje tinkamomis sandorio šalimis yra laikomos finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos, draudimo įmonės, kolektyvinio investavimo subjektai ir jų valdymo įmonės, pensijų fondai ir jų valdymo įmonės, kitos Europos Sąjungoje ar atskirose valstybėse narėse licencijuotos ar prižiūrimos finansų įstaigos, šio įstatymo 2 straipsnio 4 dalies 11 ir 12 punktuose nurodyti subjektai, kuriems šio įstatymo II ir III skyriai netaikomi, valstybių narių vyriausybės ir jų įgalioti subjektai, užsiimančys valstybės skolos valdymu, taip pat centriniai bankai ir tarpvalstybinės organizacijos.

3. Asmens priskyrimas tinkamų sandorio šalių kategorijai nepanaikina šio asmens teisės prašyti jam taikyti visas neprofesionaliųjų investuotojų interesų apsaugos priemones, įskaitant nustatytas šio įstatymo 22, 24 ir 25 straipsniuose. Toks prašymas gali būti bendro pobūdžio arba pateikiamas kiekvienu konkrečiu atveju.

4. Tinkamomis sandorio šalimis gali būti pripažįstami ir kiti subjektai, kurie atitinka priežiūros institucijos nustatytus kriterijus. Jeigu planuojamo sudaryti sandorio šalys priklauso skirtingoms jurisdikcijoms, finansų maklerio įmonė pripažįsta tokį subjektų statusą, kokį nustato teisės aktai tos valstybės narės, kurioje sandorio šalis yra įsteigta.

5. Finansų maklerio įmonė, prieš sudarydama sandorį su tinkama sandorio šalimi ar tarpininkaudama tokio sandorio sudarymui, turi gauti aiškų sandorio šalies patvirtinimą, kad ji sutinka būti laikoma tinkama sandorio šalimi. Toks sutikimas gali būti bendro pobūdžio arba dėl kiekvieno sandorio atskirai.

6. Tinkamomis sandorio šalimis gali būti pripažįstami ir subjektai iš trečiųjų šalių, jeigu jie atlieka panašias funkcijas ir (arba) verčiasi veikla, panašia į tą, kuri nurodyta šio straipsnio 2 dalyje. Tinkamomis sandorio šalimis gali būti pripažįstami ir kiti trečiųjų šalių subjektai, jeigu jie atitinka šio straipsnio 4 dalyje nustatytus kriterijus.

7. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

30 straipsnis. Priežiūros institucijos įgaliojimai detalizuojant investicinių paslaugų teikimo atskiroms klientų kategorijoms tvarką

Priežiūros institucija, detalizuodama šio skirsnio nuostatas, nustato taisykles, reglamentuojančias investicinių paslaugų teikimo profesionaliesiems klientams ir tinkamoms sandorio šalims ypatumus.

KETVIRTASIS SKIRSNIS

FINANSŲ MAKLERIO ĮMONĖMS TAIKOMI RINKOS SKAIDRUMO REIKALAVIMAI

31 straipsnis. Finansų maklerio įmonių pareiga užtikrinti rinkų vientisumą, pranešti apie sudarytus sandorius ir saugoti dokumentus

1. Finansų maklerio įmonės privalo veikti sąžiningai, teisingai, profesionaliai ir taip, kad jų veikla sudarytų sąlygas užtikrinti finansinių priemonių rinkų vientisumą.

2. Finansų maklerio įmonė privalo ne trumpiau kaip 10 metų saugoti visus duomenis ir dokumentus, susijusius su sandoriais dėl finansinių priemonių, kuriuos įmonė sudarė klientų vardu ar savo sąskaita taip, kad prireikus galėtų juos nedelsdama pateikti priežiūros institucijai. Jeigu sandoriai buvo sudaromi klientų vardu, papildomai turi būti saugomi kliento tapatybės duomenys ir ją patvirtinantys dokumentai bei Pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo reikalaujami duomenys ir informacija.

3. Finansų maklerio įmonė, sudariusi sandorį dėl finansinių priemonių, įtrauktų į prekybą reguliuojamoje rinkoje, turi nedelsdama, ne vėliau kaip iki kitos darbo dienos pabaigos, pateikti priežiūros institucijai pranešimą apie sudarytą sandorį priežiūros institucijos nustatyta tvarka. Ši pareiga taikoma neatsižvelgiant į tai, ar sandoris buvo sudarytas reguliuojamoje rinkoje. Priežiūros institucija užtikrina, kad informacija apie sudarytus sandorius būtų perduota ir su finansine priemone likvidumo aspektu labiausiai susijusios rinkos priežiūros institucijai.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytame pranešime turi būti pateikiama informacija apie finansinę priemonę, kuri yra sandorio dalykas, jos kiekį, sandorio sudarymo datą ir laiką, sandorio kainą, taip pat duomenys apie pranešimą pateikiančią finansų maklerio įmonę.

5. Pranešimą apie sudarytą sandorį gali pateikti finansų maklerio įmonė, jos vardu veikiantis trečiasis asmuo, priežiūros institucijos patvirtinta prekybos ar informacijos pateikimo sistema, taip pat reguliuojama rinka ar daugiašalė prekybos sistema, kuriose sandoris buvo sudarytas. Tais atvejais, kai apie sudarytus sandorius tiesiogiai praneša reguliuojama rinka, daugiašalė prekybos sistema arba priežiūros institucijos patvirtinta prekybos ar informacijos pateikimo sistema, yra laikoma, kad šio straipsnio 3 dalyje nustatyta pareiga yra įvykdyta.

6. Jeigu kitoje valstybėje narėje licencijuotos finansų maklerio įmonės filialas, įsteigtas Lietuvos Respublikoje, pateikia pranešimą apie sudarytą sandorį priežiūros institucijai, tokį pranešimą priežiūros institucija perduoda tos finansų maklerio įmonės priežiūros institucijai, nebent ši pareiškia, kad nepageidauja gauti tokių pranešimų.

7. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

8. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

32 straipsnis. Daugiašalės prekybos sistemos veiklos taisyklių ir kitų nustatytų pareigų laikymosi priežiūra

1. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo patvirtinti priemones ir procedūras, skirtas prižiūrėti, kaip daugiašalės prekybos sistemos nariai laikosi jos veiklos taisyklių, ir užtikrinti veiksmingą tokių priemonių ir procedūrų taikymą. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo stebėti jų sistemose sudaromus sandorius, nustatyti ir užkirsti kelią sistemos taisyklių pažeidimams, nesąžiningoms prekybos sąlygoms ir piktnaudžiavimui rinka.

2. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka ir forma pranešti jai apie nustatytus

šiurkščius sistemos taisyklių pažeidimus, nesąžiningos prekybos sąlygas ir piktnaudžiavimo rinka atvejus. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo nedelsdami pateikti priežiūros institucijai informaciją, susijusią su galimais pažeidimais, taip pat visapusiškai bendradarbiauti tiriant galimo piktnaudžiavimo rinka toje sistemoje atvejus.

3. Finansų maklerio įmonės ir rinkos operatoriai, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, priežiūros institucijos nustatyta tvarka ir patvirtinta forma privalo pateikti jai kasdienės prekybos ir kitą pasikeitusią informaciją apie sudarytus sandorius, pateiktus pavedimus, prekybos statistiką, informaciją apie finansines priemones, kurios yra įtrauktos į prekybą daugiašalėje prekybos sistemoje, skaičiuojamus finansinių priemonių indeksus ir daugiašalės prekybos sistemos narius.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

33 straipsnis. Sisteminę prekybą vykdančių finansų maklerio įmonių pareiga viešai skelbti kotiruotes

1. Finansų maklerio įmonės, vykdančios sisteminę prekybą dėl akcijų, kurios įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje ir kurių rinka yra likvidi, privalo viešai skelbti kotiruotes, kuriomis įsipareigojama sudaryti sandorį. Jeigu akcijų rinka nėra likvidi, sisteminę prekybą dėl šių akcijų vykdančios finansų maklerio įmonės privalo atskleisti kotiruotes tik esant kliento prašymui.

2. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai taikomi sisteminę prekybą vykdančioms finansų maklerio įmonėms, kai sandoriai sudaromi neviršijant standartinio rinkos dydžio. Sisteminę prekybą vykdančioms finansų maklerio įmonėms, kurios sudaro tik sandorius, viršijančius standartinį rinkos dydį, šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai netaikomi.

3. Sisteminę prekybą vykdančios finansų maklerio įmonės turi teisę savarankiškai nustatyti skelbiamų kotiruočių dydžius. Kotiruotė sudaro pirkimo ir (arba) pardavimo kainą ar kainos kiekiui ar kiekiams, neviršijantiems standartinio tai akcijų klasei rinkos dydžio, už kurias įsipareigojama sudaryti sandorį. Kaina ar kainos turi atitikti tai akcijai įprastas rinkos sąlygas.

4. Akcija priskiriama tam tikrai akcijų klasei atsižvelgiant į rinkoje įvykdytų pavedimų dėl šios akcijos aritmetinį vertės vidurkį. Kiekvienos akcijų klasės standartinis rinkos dydis yra rinkoje įvykdytų pavedimų dėl tai akcijų klasei priskirtų akcijų aritmetinis vertės vidurkis.

5. Kiekvienos akcijos rinka apima visus pavedimus dėl šios akcijos, kurie buvo įvykdyti visoje Europos Sąjungoje, neįskaitant pavedimų, kurie yra dideli, palyginti su įprastu tai akcijai rinkos dydžiu.

6. Priežiūros institucija, būdama labiausiai likvidumo aspektu susijusios rinkos (kaip tai nurodyta šio įstatymo 31 straipsnyje) priežiūros institucija ir atsižvelgdama į rinkoje įvykdytų pavedimų dėl akcijos aritmetinį vertės vidurkį, ne rečiau kaip kartą per metus nustato, kuriai akcijų klasei kiekviena akcija yra priskiriama. Ši informacija yra viešai paskelbiama visiems rinkos dalyviams priežiūros institucijos interneto svetainėje ir perduodama Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai.

7. Sisteminę prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė privalo viešai skelbti nustatytas kotiruotes reguliariai ir nuolat per visą įprastų prekybos valandų laiką. Kotiruotės bet kuriuo metu gali būti keičiamos ar atnaujinamos. Susiklosčius neįprastoms rinkos sąlygoms, nustatytos kotiruotės gali būti atšauktos.

8. Kotiruotės turi būti viešai skelbiamos tokiu būdu, kad pagrįstomis rinkos sąlygomis būtų lengvai prieinamos kitiems rinkos dalyviams.

9. Sisteminę prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė, laikydamasi šio įstatymo 24 straipsnyje nustatytų reikalavimų, privalo įvykdyti neprofesionaliųjų klientų pateiktus pavedimus dėl akcijų, kurių sisteminę prekybą įmonė vykdo, už kliento pavedimo gavimo metu galiojančią kotiruotės kainą.

10. Sisteminę prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė privalo įvykdyti profesionaliųjų klientų pateiktus pavedimus dėl akcijų, kurių sisteminę prekybą įmonė vykdo, už kliento pavedimo gavimo metu galiojančią kotiruotės kainą. Tačiau pagrįstais atvejais tokie pavedimai gali būti įvykdomi ir geresne klientui kaina, jeigu ši kaina neperžengia svyravimo ribų, artimų rinkos sąlygoms, o pavedimo dydis viršija pavedimų, kuriuos paprastai pateikia neprofesionalieji investuotojai, dydį.

11. Sistemine prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė turi teisę vykdyti profesionaliųjų klientų pavedimus nukrypdoma nuo kotiruotės kainų ir nesilaikydama šio straipsnio 10 dalyje nustatytų reikalavimų tais atvejais, kai pavedimų dėl kelių vertybinių popierių vykdymas yra vieno sandorio dalis arba kai pavedimai susieti ne su tuo metu esančia rinkos kaina, bet su kitomis sąlygomis.

12. Jeigu sistemine prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė, kuri yra nustačiusi tik vieną kotiruotę arba kurios nustatyta kotiruotė dėl didžiausio akcijų kiekio nesiekia standartinio rinkos dydžio, gauna kliento pavedimą dėl akcijų kiekio, kuris yra didesnis, negu nustatyta įmonės kotiruotėje, tačiau mažesnis už standartinį rinkos dydį, įmonė gali įvykdyti kotiruotės dydį viršijančią pavedimo dalį tik už kotiruotės kainą, išskyrus šio straipsnio 10 ir 11 dalyse nustatytus atvejus, leidžiančius nukrypti nuo kotiruotės kainos. Jeigu sistemine prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė nustato kotiruotes dėl skirtingų akcijų kiekių, tačiau gauna kliento pavedimą, kuris patenka tarp tokių kotiruočių, ir šį pavedimą nusprendžia įvykdyti, pavedimas turi būti įvykdytas už vieną iš dviejų nurodytų kotiruočių kainų, laikantis šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų, išskyrus atvejus, nustatytus šio straipsnio 10 ir 11 dalyse.

13. Priežiūros institucija prižiūri, kad sistemine prekybą vykdančios finansų maklerio įmonės reguliariai peržiūrėtų pasiūlymo pirkti ir (arba) parduoti kainas, paskelbtas šio straipsnio 1 dalyje nustatyta tvarka, kad nustatytos kainos atitiktų vyraujančias rinkos sąlygas, o įmonės laikytųsi šio straipsnio 10 dalyje nustatytų reikalavimų dėl sandorių sudarymo už geresnę kainą, negu įmonė yra nustačiusi. Atlikdama priežiūrą, priežiūros institucija turi teisę duoti privalomus vykdyti nurodymus ir kitas šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytas teises.

14. Sistemine prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė, vadovaudamasi savo verslo politika ir atsižvelgdama į objektyvius kriterijus, turi teisę nuspręsti, kuriems investuotojams bus suteikiama prieiga prie įmonės nustatytų kotiruočių. Šiuo tikslu įmonė turi patvirtinti taisykles, reglamentuojančias prieigas prie įmonės nustatytų kotiruočių suteikimą.

15. Sistemine prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė, atsižvelgdama į komercinio pobūdžio aplinkybes, tokias kaip investuotojo kreditingumo būklė, sandorio šalies ir galutinių atsiskaitymų sudarius sandorį rizika, gali nuspręsti nepradėti verslo santykių su investuotojais arba juos nutraukti.

16. Siekdama apriboti riziką dėl su tuo pačiu klientu sudaromų sandorių skaičiaus, sistemine prekybą vykdanči finansų maklerio įmonė turi teisę nediskriminaciniais metodais riboti sandorių, sudaromų pagal iš anksto paskelbtas sąlygas su tuo pačiu klientu, skaičių. Be to, įmonė turi teisę, vadovaudamasi nediskriminaciniais metodais ir laikydamasi šio įstatymo 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų, tuo pačiu metu riboti bendrą sandorių su skirtingais klientais skaičių, jeigu toks ribojimas leidžiamas tik tada, kai klientų pateikiamų pavedimų skaičius ir apimtis žymiai viršija įprastą prekybos apimtį.

17. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

18. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, *Žin.*, 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

34 straipsnis. Finansų maklerio įmonių pareiga atskleisti poprekybinę informaciją

1. Finansų maklerio įmonė, kliento vardu arba savo sąskaita sudariusi sandorį už reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos ribų dėl akcijų, įtrauktų į prekybą reguliuojamoje rinkoje, privalo viešai paskelbti sudaryto sandorio dydį, kainą ir sandorio sudarymo laiką. Ši informacija turi būti nedelsiant viešai paskelbiama įprastomis komercinėmis sąlygomis ir kuo mažiau nukrypstant nuo realaus laiko tokiu būdu, kad būtų lengvai prieinama kitiems rinkos dalyviams.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija ir jos paskelbimo terminas neturi pažeisti šio įstatymo 59 straipsnyje nustatytų reikalavimų. Šio įstatymo 59 straipsnio nuostatos, leidžiančios atidėti informacijos dėl tam tikrų sandorių rūšių paskelbimą, *mutatis mutandis* taikomos sandoriams, sudarytiems už reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos ribų.

3. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

35 straipsnis. Ikiprekybinės informacijos atskleidimo reikalavimai, taikomi daugiašalėms prekybos sistemoms

1. Finansų maklerio įmonė ir rinkos operatorius, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo viešai skelbti apie daugiašalėje prekybos sistemoje teikiamus siūlymus sudaryti sandorius dėl akcijų, įtrauktų į prekybą reguliuojamoje rinkoje. Finansų maklerio įmonė ir rinkos operatorius, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo nuolat per visą prekybos valandų laiką įprastomis komercinėmis sąlygomis nurodyti bendrą pavedimą ir su jais susijusių akcijų skaičių pagal kiekvieną kainos lygį, nurodydami penkis geriausius paklausos ir pasiūlos kainos lygius.

2. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į rinkos modelį ir pavedimų tipą ir dydį, turi teisę nustatyti šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos išimtis. Išimtys gali būti ypač taikomos pavedimams, kurie, palyginti su konkrečiai akcijai ar akcijų tipui įprastu rinkos dydžiu, yra dideli.

3. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

36 straipsnis. Poprekybinės informacijos atskleidimo reikalavimai, taikomi daugiašalėms prekybos sistemoms

1. Finansų maklerio įmonė ir rinkos operatorius, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, privalo viešai paskelbti informaciją apie jų administruojamoje sistemoje sudarytus sandorius dėl akcijų, įtrauktų į prekybą reguliuojamoje rinkoje, nurodydami kiekvienu sandoriu perleistų akcijų kainą ir kiekį bei sandorio sudarymo laiką. Ši informacija turi būti nedelsiant viešai paskelbiama įprastomis komercinėmis sąlygomis ir kuo mažiau nukrypstant nuo realaus laiko.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta pareiga netaikoma sandoriams, sudarytiems daugiašalėje prekybos sistemoje, jeigu informacija apie šiuos sandorius paskelbiama naudojantis reguliuojamos rinkos informacijos atskleidimo sistema.

3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į sudaromų sandorių tipą ir dydį, gali leisti atidėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos paskelbimą. Ypač gali būti leidžiama atidėti informacijos paskelbimą dėl sandorių, kurie yra dideli, palyginti su tai akcijai ar akcijų klasei įprastu rinkos dydžiu. Daugiašalę prekybos sistemą administruojantis operatorius privalo gauti išankstinį priežiūros institucijos sutikimą dėl priemonių, leidžiančių atidėti informacijos paskelbimą apie sudarytus sandorius, o informacija apie tokias priemones turi būti aiškiai atskleista rinkos dalyviams ir investuotojams.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

5. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

PENKTASIS SKIRSNIS FINANSŲ MAKLERIO ĮMONIŲ TEISĖS

37 straipsnis. Lietuvos Respublikoje įsteigtų finansų maklerio įmonių investicinių paslaugų teikimas kitoje valstybėje narėje nsteigiant filialo

1. Finansų maklerio įmonė, ketinanti pirmą kartą pradėti teikti investicines paslaugas kitoje valstybėje narėje arba keisti kitoje valstybėje narėje teikiamų investicinių paslaugų apimtį, turi pranešti priežiūros institucijai, kurioje valstybėje narėje ketinama teikti investicines paslaugas arba keisti jų apimtį, ir pateikti numatomos vykdyti veiklos programą, kurioje nurodomos planuojamos teikti investicinės ir papildomos paslaugos.

2. Priežiūros institucija, gavusi šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, per vieną mėnesį ją perduoda priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai. Finansų maklerio įmonė turi teisę pradėti teikti investicines paslaugas ir papildomas paslaugas kitoje valstybėje narėje

nesteigdamą filialą, praėjus vienam mėnesiui nuo visų reikalingų dokumentų ir informacijos priežiūros institucijai pateikimo.

3. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyti duomenys ir informacija keičiasi, finansų maklerio įmonė privalo apie numatomus pasikeitimus pranešti priežiūros institucijai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki planuojamo pasikeitimų įsigaliojimo. Šią informaciją priežiūros institucija perduoda priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai.

4. Lietuvos Respublikoje licencijuota finansų maklerio įmonė ir rinkos operatorius, administruojantis daugiašalę prekybos sistemą, ketinantys kitose valstybėse narėse imtis priemonių, skirtų palengvinti tose valstybėse narėse įsteigtų asmenų tapimą daugiašalės prekybos sistemos nariais arba naudojimąsi ja nuotoliniu būdu, priežiūros institucijai turi pranešti, kurioje valstybėje narėje ketinama imtis tokių priemonių. Šią informaciją priežiūros institucija per vieną mėnesį perduoda priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai. Esant priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos prašymui, priežiūros institucija per pagrįstą terminą perduoda jai informaciją apie šios daugiašalės prekybos sistemos narius.

5. Šio straipsnio 4 dalyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

38 straipsnis. Kitoje valstybėje narėje įsteigtų finansų maklerio įmonių teisė teikti investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje nesteigiant filialą

1. Kitoje valstybėje narėje įsteigta finansų maklerio įmonė turi teisę teikti investicines ir papildomas paslaugas Lietuvos Respublikoje nesteigdamą filialą, jeigu teisę teikti konkrečias investicines ar papildomas paslaugas suteikia įmonės priežiūros institucijos išduota licencija. Papildomos paslaugos gali būti teikiamos tik tuo atveju, jeigu teikiama bent viena investicinė paslauga.

2. Kitoje valstybėje narėje įsteigta finansų maklerio įmonė turi teisę pradėti teikti investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje nesteigdamą filialą arba pakeisti Lietuvos Respublikoje teikiamų investicinių paslaugų apimtį po to, kai priežiūros institucija gauna įmonės priežiūros institucijos pranešimą, kuriame nurodoma, kad finansų maklerio įmonė ketina Lietuvos Respublikoje teikti investicines paslaugas arba keisti jų apimtį, ir numatomos vykdyti veiklos programą, kurioje nurodomos planuojamos teikti investicinės ir papildomos paslaugos. Šią informaciją priežiūros institucija paskelbia viešai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas.

3. Jeigu šio straipsnio 2 dalyje nurodyti duomenys ir informacija pasikeičia, finansų maklerio įmonė privalo apie numatomus pasikeitimus pranešti savo buveinės valstybės narės priežiūros institucijai. Priežiūros institucija turi teisę gauti tokios informacijos pasikeitimą patvirtinančius dokumentus.

4. Kitoje valstybėje narėje licencijuota finansų maklerio įmonė ir rinkos operatorius, administruojantis daugiašalę prekybos sistemą, turi teisę Lietuvos Respublikoje imtis reikiamų priemonių, palengvinančių Lietuvos Respublikoje įsteigtų juridinių asmenų tapimą daugiašalės prekybos sistemos nariais arba naudojimąsi ja nuotoliniu būdu.

5. Šio straipsnio nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

39 straipsnis. Lietuvos Respublikoje įsteigtų finansų maklerio įmonių investicinių paslaugų teikimas kitoje valstybėje narėje įsteigiant filialą

1. Finansų maklerio įmonė, ketinanti įsteigti filialą kitoje valstybėje narėje, privalo pateikti priežiūros institucijai pranešimą, kuriame nurodoma:

1) valstybė narė, kurioje ketinama įsteigti filialą;

2) numatomos vykdyti veiklos programa, kurioje, be kita ko, nurodomos planuojamos teikti investicinės ir papildomos paslaugos, filialo organizacinė struktūra, taip pat informacija apie tai, ar filialas ketina naudotis įmonės agentų paslaugomis;

3) adresą priimančiojoje valstybėje narėje, kuriuo kreipiantis galima gauti filialo dokumentus;

4) filialo vadovų vardai ir pavardės.

2. Jeigu Lietuvos Respublikoje įsteigta finansų maklerio įmonė skiria įmonės agentą, kuris yra įsteigtas kitoje valstybėje narėje, toks įmonės agentas yra prilyginamas įmonės filialui ir jam yra taikomos šio įstatymo nuostatos, reglamentuojančios finansų maklerio įmonės filialo veiklą.

3. Priežiūros institucija ne vėliau kaip per 3 mėnesius nuo šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos gavimo ją perduoda priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai ir apie tai praneša pranešimą pateikusiai finansų maklerio įmonei, išskyrus atvejus, kai priežiūros institucija turi pagrindą abejoti įmonės valdymo struktūros ar finansinės padėties pakankamumu atsižvelgiant į numatomas vykdyti veiklos pobūdį. Be to, priežiūros institucija priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai perduoda informaciją apie oficialiai įsteigtą investuotojų draudimo sistemą, kurios narė yra filialą steigianti finansų maklerio įmonė.

4. Jeigu šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija keičiasi, finansų maklerio įmonė privalo apie tai raštu pranešti priežiūros institucijai ne vėliau kaip prieš vieną mėnesį iki planuojamo pasikeitimų įsigaliojimo. Šią informaciją priežiūros institucija perduoda priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai.

5. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad finansų maklerio įmonės valdymo struktūra arba finansinė padėtis, atsižvelgiant į numatomas vykdyti veiklos pobūdį, yra nepakankama, priežiūros institucija atsisako perduoti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijai ir apie tai per šio straipsnio 3 dalyje nustatytą terminą praneša pranešimą pateikusiai finansų maklerio įmonei, nurodydama atsisakymo perduoti informaciją motyvus.

6. Finansų maklerio įmonės filialas gali būti įsteigtas ir pradėti veiklą po to, kai įmonė gauna pranešimą iš priimančiosios valstybės narės priežiūros institucijos, kuriuo patvirtinamas perduotos informacijos gavimas, arba kai per 2 mėnesius po to, kai priežiūros institucija perdavė informaciją, negaunama jokio pranešimo.

7. Šio straipsnio 2 dalies nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

40 straipsnis. Kitose valstybėse narėse įsteigtų finansų maklerio įmonių teisė teikti investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigiant filialą

1. Kitoje valstybėje narėje įsteigta finansų maklerio įmonė turi teisę teikti investicines ir papildomas paslaugas Lietuvos Respublikoje įsteigdama filialą, jeigu teisė teikti tokias paslaugas yra numatyta finansų maklerio įmonės licencijoje. Papildomos paslaugos gali būti teikiamos tik tuo atveju, jeigu teikiama bent viena investicinė paslauga.

2. Finansų maklerio įmonės filialas gali būti įsteigtas ir pradėti veiklą Lietuvos Respublikoje po to, kai įmonės priežiūros institucija perduoda priežiūros institucijai pranešimą, kuriame pateikiama šio įstatymo 39 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija. Gavusi šią informaciją, priežiūros institucija pasiruošia atlikti priežiūrą, nurodo finansų maklerio įmonei, kurių veiklos reikalavimų, nustatytų viešo intereso sumetimais, ji privalės laikytis, ir apie tai ne vėliau kaip per 2 mėnesius praneša finansų maklerio įmonei. Filialas gali būti įsteigtas, kai finansų maklerio įmonė gauna tokį priežiūros institucijos pranešimą, o jeigu pranešimo negauna, – kai praeina 2 mėnesiai nuo tada, kai įmonės priežiūros institucija perdavė priežiūros institucijai šioje dalyje nurodytą informaciją.

3. Šio straipsnio nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

41 straipsnis. Finansų maklerio įmonės teisė tapti kitoje valstybėje narėje veikiančios reguliuojamos rinkos nare

1. Kitoje valstybėje narėje įsteigta finansų maklerio įmonė, licencijuota vykdyti klientų pavedimus arba sudaryti sandorius savo sąskaita, turi teisę tapti reguliuojamos rinkos, veikiančios Lietuvos Respublikoje, nare – tiek tiesiogiai, įsteigdama filialą Lietuvos Respublikoje, tiek netiesiogiai – nesteidama filialo, o veikdama nutolusiojo nario teisėmis naudodamasi nuotolinės prieigos prie reguliuojamos rinkos galimybėmis, nebent reguliuojamos rinkos prekybos procedūros ir sistemos yra tokios, kad sandoriams sudaryti šioje rinkoje būtinas tiesioginis fizinis dalyvavimas.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos bet kuriai Lietuvos Respublikoje įsteigta finansų maklerio įmonei, ketinančiai tapti kitoje valstybėje narėje veikiančios reguliuojamos rinkos nare.

3. Šio straipsnio 1 dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos licencijuotoms kredito įstaigoms.

42 straipsnis. Finansų maklerio įmonių teisė tapti pagrindinės sutarties šalies ir tarpuskaitytos bei atsiskaitymų sistemos nare ir pasirinkti atsiskaitymų sistemą

1. Kitoje valstybėje narėje įsteigta finansų maklerio įmonė, siekdama įvykdyti arba organizuoti atsiskaitymus už sandorius dėl finansinių priemonių, turi teisę tapti pagrindinės sutarties šalies ir tarpuskaitytos bei atsiskaitymų sistemos, veikiančią Lietuvos Respublikoje, nare. Šios teisės įgyvendinamos vadovaujantis tais pačiais nediskriminaciniais, skaidriais ir objektyviais kriterijais, kurie taikomi Lietuvos Respublikoje įsteigtoms finansų maklerio įmonėms. Narystė šiose sistemose negali būti ribojama tarpuskaityta ir atsiskaitymais vien tik už sandorius dėl finansinių priemonių, kurie sudaryti Lietuvos Respublikoje veikiančioje reguliuojamoje rinkoje ar daugiašalėje prekybos sistemoje.

2. Lietuvos Respublikoje veikianti reguliuojama rinka turi užtikrinti savo nariams teisę pasirinkti atsiskaitymų sistemą atsiskaitymams už sandorius dėl finansinių priemonių, kurie sudaromi toje reguliuojamoje rinkoje, jeigu:

1) ryšiai ir priemonės tarp pasirinktos atsiskaitymų sistemos ir kitų būtinų sistemų užtikrina veiksmingą ir ekonomišką atsiskaitymą už sudarytus sandorius ir

2) yra gautas priežiūros institucijos pritarimas, kad pasirinktos sistemos techninės sąlygos, pagal kurias vykdomi atsiskaitymai už toje reguliuojamoje rinkoje sudarytus sandorius, užtikrins veiksmingą ir sklandų rinkos veikimą.

3. Šio straipsnio 2 dalyje numatytas priežiūros institucijos pritarimas nepažeidžia kitų valstybių narių centrinių bankų ar kitų priežiūros institucijų, atliekančių atsiskaitymų sistemų priežiūrą, kompetencijos. Priežiūros institucija, siekdama išvengti nereikalingo priežiūros dubliavimosi, prieš pareikšdama tokį pritarimą atsižvelgia į centrinių bankų priežiūros rezultatus ir kitus svarbius aspektus, susijusius su jų atliekama atsiskaitymų sistemų priežiūra.

4. Šiame straipsnyje nustatytos finansų maklerio įmonių teisės nedaro įtakos pagrindinės sutarties šalies, tarpuskaitytos ar vertybinių popierių atsiskaitymų sistemų operatorių teisei netenkinti finansų maklerio įmonės prašymo leisti naudotis jų teikiamomis paslaugomis, jeigu toks atsisakymas grindžiamas teisėtais verslo interesais.

5. Šio straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos licencijuotoms kredito įstaigoms.

43 straipsnis. Finansų maklerio įmonių ir rinkos operatorių, administruojančių daugiašalę prekybos sistemą, teisė pasirinkti pagrindinę sutarties šalį bei tarpuskaitytos ir atsiskaitymų sistemą

1. Lietuvos Respublikoje įsteigta finansų maklerio įmonė ir rinkos operatorius, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, turi teisę sudaryti susitarimus su kitoje valstybėje narėje įsteigta pagrindine sutarties šalimi ar tarpuskaitytos namais ir atsiskaitymų sistema, kurie užtikrintų tarpuskaitytą ir (arba) atsiskaitymus dėl visų ar dalies sandorių, kuriuos rinkos dalyviai sudaro jų administruojamoje sistemoje.

2. Priežiūros institucija negali prieštarauti, kad Lietuvos Respublikoje įsteigta finansų maklerio įmonė ar rinkos operatorius, administruojantys daugiašalę prekybos sistemą, naudotųsi kitoje valstybėje narėje veikiančia pagrindine sutarties šalimi, tarpuskaitytos namais ir (arba) atsiskaitymų sistemomis, išskyrus atvejus, kai tai akivaizdžiai būtina siekiant užtikrinti sklandų daugiašalės prekybos sistemos veikimą, atsižvelgiant į šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalies nuostatas.

3. Siekdama išvengti nereikalingo priežiūros dubliavimosi, priežiūros institucija atsižvelgia į tarpuskaitytos ir atsiskaitymų sistemų priežiūrą, kurią atlieka valstybių narių centriniai bankai ir kitos priežiūros institucijos.

4. Šio straipsnio nuostatos *mutatis mutandis* taikomos licencijuotoms kredito įstaigoms.

**III SKYRIUS
PREKYBA REGULIUOJAMOJE RINKOJE**

**PIRMASIS SKIRSNIS
REGULIUOJAMOS RINKOS LICENCIJAVIMAS**

44 straipsnis. Licencijavimas ir taikytina teisė

1. Teisę verstis reguliuojamos rinkos operatoriaus veikla Lietuvos Respublikoje turi tik tos akcinės bendrovės, kurių administruojamos prekybos sistemos turi priežiūros institucijos išduotą reguliuojamos rinkos licenciją.

2. Reguliuojamos rinkos licencija išduodama tik tuo atveju, jeigu priežiūros institucija yra visiškai įsitikinusi, kad rinkos operatorius ir reguliuojamos rinkos prekybos ir kitos sistemos atitinka šiame skirsnyje nustatytus reikalavimus.

3. Steigiama arba veikianti akcinė bendrovė, ketinanti verstis reguliuojamos rinkos operatoriaus veikla, priežiūros institucijai turi pateikti:

1) prašymą, kuriame nurodytas reguliuojamos rinkos operatoriaus steigimo tikslas, pavadinimas, buveinė, duomenys apie steigėjus (akcininkus) ir vadovus;

2) steigimo sutartį;

3) numatomos vykdyti veiklos programą, kurioje, *inter alia*, nurodomos planuojamos vykdyti veiklos rūšys ir rinkos operatoriaus organizacinė struktūra;

4) įstatus;

5) reguliuojamos rinkos taisykles.

4. Priežiūros institucija, gavusi visus reikiamus dokumentus, per 3 mėnesius privalo išduoti licenciją arba raštu pateikti motyvuotą atsisakymą. Priežiūros institucija gali pareikalauti, kad bendrovė pateiktų papildomą informaciją ar paaiškintų jau pateiktus duomenis. Šiuo atveju prašymo nagrinėjimo terminas skaičiuojamas nuo paskutinių dokumentų ar duomenų pateikimo.

5. Reguliuojamos rinkos licencija išduodama tik tuo atveju, jeigu priežiūros institucija, išnagrinėjusi visus reikiamus dokumentus, konstatuoja, kad licencijos išdavimo metu yra tenkinami šiame skirsnyje nustatyti pradiniai reguliuojamos rinkos veiklos reikalavimai.

6. Reguliuojamos rinkos operatorius privalo laikytis rinkos operatoriui keliamų organizacinių ir veiklos reikalavimų (įskaitant pradinius reikalavimus reguliuojamos rinkos licencijai gauti) ir užtikrinti, kad jo administruojama reguliuojama rinka laikytųsi kitų šiame skyriuje nustatytų reikalavimų.

7. Nepažeidžiant šio įstatymo 62 ir 63 straipsnių nuostatų, prekyba Lietuvos Respublikoje veikiančioje reguliuojamoje rinkoje vykdoma laikantis Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimų.

45 straipsnis. Atsisakymo išduoti reguliuojamos rinkos licenciją pagrindai

Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti išduoti reguliuojamos rinkos licenciją, jeigu:

1) reguliuojamos rinkos operatoriaus įstatai, steigimo sutartis, reguliuojamos rinkos taisyklės ar kiti pateikti dokumentai prieštarauja Lietuvos Respublikos įstatymams ar kitiems teisės aktams;

2) pateiktuose dokumentuose nurodyta neteisinga informacija;

3) pateikta reguliuojamos rinkos veiklos programa yra nepakankama, kad reguliuojama rinka tinkamai atliktų savo funkcijas;

4) pretendento akcijų paketo turėtojai neatitinka šio įstatymo 50 straipsnyje nustatytų sąlygų;

5) reguliuojamos rinkos operatoriaus stebėtojų tarybos nariai, valdybos nariai ar vadovas nėra nepriekaištingos reputacijos, neturi priežiūros institucijos nustatytos kvalifikacijos ar darbo patirties finansų ir joms prilygintose institucijose.

46 straipsnis. Reguliuojamos rinkos licencijos galiojimo panaikinimo pagrindai

1. Priežiūros institucija turi teisę panaikinti savo išduotos reguliuojamos rinkos licencijos galiojimą, jeigu reguliuojamos rinkos operatorius:

1) nepradedą naudotis licencijos suteikiamomis teisėmis per 12 mėnesių nuo licencijos išdavimo, savo noru atsisako licencijos arba paskutinius 6 mėnesius nesinaudoja licencijos suteikiamomis teisėmis;

2) gavo licenciją pateikęs tikrovės neatitinkančią informaciją arba pasinaudojęs kitais neteisėtais būdais ar priemonėmis;

3) nebeatitinka sąlygų, pagal kurias licencija buvo išduota;

4) šiurkščiai ir nuolat pažeidinėja šio įstatymo nuostatas;

5) kitais įstatymų nustatytais pagrindais.

2. Priežiūros institucija informuoja Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją apie kiekvieną reguliuojamos rinkos licencijos galiojimo panaikinimo atvejį.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

47 straipsnis. Reguluojamos rinkos operatoriaus pareigos

1. Reguluojamos rinkos operatorius privalo:

1) organizuoti prekybą finansinėmis priemonėmis, jų įtraukimą į prekybą reguliuojamoje rinkoje, kotiravimą, saugų ir veiksmingą sandorių sudarymą bei atsiskaitymus;

2) skatinti sąžiningą prekybą finansinėmis priemonėmis ir siekti užkirsti kelią manipuliavimui rinka ir kitiems nesąžiningiems veiksams;

3) skleisti informaciją, leidžiančią užtikrinti ikiprekybinio ir poprekybinio skaidrumo reikalavimų, taikomų reguliuojamai rinkai, laikymąsi;

4) užtikrinti konfidencialios informacijos apsaugą ir vykdyti vidaus kontrolę.

2. Reguluojamos rinkos operatorius turi teisę verstis tik tokia veikla, kuri tiesiogiai susijusi su reguliuojamos rinkos licencijoje nurodyta veikla ir šiame įstatyme numatytais jo pareigomis.

3. Bendrovių, kurių vertybiniais popieriais prekiaujama reguliuojamoje rinkoje, valdymo kodeksą rengia ir tvirtina reguliuojamos rinkos operatorius. Prieš tvirtindamas tokį kodeksą, reguliuojamos rinkos operatorius turi gauti priežiūros institucijos pritarimą.

4. Reguluojamos rinkos operatorius priežiūros institucijos nustatyta tvarka turi jai pranešti apie:

1) finansinių priemonių įtraukimą ar išbraukimą iš prekybos reguliuojamoje rinkoje;

2) reguliuojamos rinkos narių priėmimą ir pašalinimą.

5. Reguluojamos rinkos operatorius priežiūros institucijos nustatyta tvarka ir patvirtinta forma jai privalo pateikti kasdienės prekybos ir kitą pasikeitusią informaciją apie per prekybos sesiją sudarytus sandorius, prekybos sesijai pateiktus pavedimus, prekybos sesijų statistiką, finansines priemones, įtrauktas į reguliuojamą rinką, emitentus, kurių finansinės priemonės yra įtrauktos į reguliuojamą rinką, skaičiuojamus finansinių priemonių indeksus ir reguliuojamos rinkos narius.

6. Priežiūros institucija nustato reguliuojamos rinkos operatoriaus kapitalo reikalavimus ir lėšų investavimo apribojimus. Reguluojamos rinkos operatorius privalo pateikti priežiūros institucijai jos nustatyta tvarka kapitalo pakankamumo skaičiavimo ataskaitą, finansines ataskaitas ir kitus priežiūros institucijos nustatytus dokumentus.

48 straipsnis. Reguluojamos rinkos operatoriaus valdymas

1. Reguluojamos rinkos operatorius privalo turėti kolegialų valdymo organą – valdybą.

2. Priežiūros institucijos atstovas turi teisę dalyvauti reguliuojamos rinkos operatoriaus valdymo organų posėdžiuose patarimojo balso teise ir gauti posėdžio dalyviams pateikiamą medžiagą.

49 straipsnis. Reguluojamos rinkos operatoriaus vadovai

1. Reguluojamos rinkos operatoriaus vadovai turi būti nepriekaištingos reputacijos ir turėti pakankamą patirtį, kad būtų užtikrintas patikimas ir skaidrus reguliuojamos rinkos valdymas. Reguluojamos rinkos operatorius privalo suteikti priežiūros institucijai informaciją apie reguliuojamos rinkos operatoriaus vadovus, taip pat pranešti apie vėlesnius pateiktos informacijos pasikeitimus.

2. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti reguliuojamos rinkos operatoriaus vadovų kandidatūroms, jeigu yra pagrindas manyti, kad siūlomos vadovų kandidatūros kelia grėsmę skaidriam ir patikimam reguliuojamos rinkos valdymui ir veiklai.

3. Preziumuojama, kad kol neįrodyta kitaip, licencijuotos reguliuojamos rinkos operatoriaus vadovai atitinka šio straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus.

50 straipsnis. Reikalavimai asmenims, darantiems didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui

1. Asmenys, kurie tiesiogiai ar netiesiogiai daro didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, turi būti tinkami einamoms pareigoms ir priskirtoms funkcijoms atlikti, atsižvelgiant į jų reputaciją, išsilavinimą, žinias, patirtį ir kitas reikšmingas savybes, taip pat galimą įtaką reguliuojamos rinkos valdymui.

2. Reguluojamos rinkos operatorius privalo:

1) pateikti priežiūros institucijai ir viešai paskelbti informaciją apie reguliuojamos rinkos ir rinkos operatoriaus akcininkus, taip pat informaciją apie kitus asmenis, darančius didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui, įskaitant asmenų tapatybės ir suinteresuotumo daryti įtaką atskleidimą;

2) pateikti priežiūros institucijai ir viešai paskelbti informaciją apie reguliuojamos rinkos akcininkų nuosavybės pasikeitimus, dėl kurių pasikeičia asmenys, darantys didelę įtaką reguliuojamos rinkos valdymui.

3. Priežiūros institucija turi teisę prieštarauti planuojamiems asmenų, darančių didelę įtaką reguliuojamos rinkos ir (arba) rinkos operatoriaus valdymui, pasikeitimams, jeigu yra pagrindas manyti, kad tokie pasikeitimai kelia grėsmę skaidriam ir patikimam reguliuojamos rinkos valdymui.

51 straipsnis. Reguluojamos rinkos operatoriaus akcijų paketo įsigijimas ir perleidimas

1. Reguluojamos rinkos operatoriaus akcijų paketas įsigijamas ir perleidžiamas tokia pačia tvarka, kokia šiame įstatyme nustatyta finansų maklerio įmonės akcijų paketui įsigyti ar perleisti.

2. Priežiūros institucija vertina asmens, ketinančio įsigyti reguliuojamos rinkos operatoriaus akcijų paketą, tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal šio įstatymo 10 straipsnio 10 dalyje nustatytus kriterijus.

52 straipsnis. Reguluojamos rinkos operatoriui taikomi organizaciniai reikalavimai

Reguluojamos rinkos operatorius privalo turėti:

1) tinkamų priemonių ir procedūrų, skirtų nustatyti ir valdyti situacijas, galinčias sukelti neigiamų padarinių reguliuojamos rinkos veikimui ar jos dalyviams, taip pat interesų konfliktus tarp reguliuojamos rinkos, jos akcininkų ar rinkos operatoriaus ir patikimo reguliuojamos rinkos veikimo, ypač tais atvejais, kai tokie interesų konfliktai galėtų sukelti neigiamų pasekmių reguliuojamai rinkai atliekant savo funkcijas;

2) tinkamų priemonių valdyti riziką, kuri būdinga reguliuojamos rinkos veiklai, naudoti priemones ir sistemas veiklos rizikai nustatyti ir turėti veiksmingų priemonių potencialiai rizikai sumažinti;

3) priemonių, užtikrinančių sklandų sistemos techninių operacijų valdymą, įskaitant turėjimą efektyvių priemonių, skirtų iš anksto nenumatytiems sistemos funkcionavimo sutrikimams šalinti;

4) skaidrias ir neleidžiančias veikti savo nuožiūra taisykles ir procedūras, skirtas užtikrinti sąžiningą ir nuolatinę prekybą bei nustatyti objektyvius veiksmingo pavedimų vykdymo kriterijus;

5) veiksmingų priemonių arba reikiamus susitarimus, kurie palengvintų veiksmingą ir laiku atliekamą atsiskaitymą už sandorius, sudarytus reguliuojamos rinkos sistemose;

6) pakankamus finansinius išteklius, užtikrinančius tinkamą reguliuojamos rinkos veikimą, atsižvelgiant į šioje reguliuojamoje rinkoje sudaromų sandorių pobūdį ir apimtį, taip pat rizikos, kuri būdinga reguliuojamos rinkos veiklai, pobūdį ir laipsnį.

ANTRASIS SKIRSNIS

PREKYBA REGULIUOJAMOJE RINKOJE. SKAIDRUMO REIKALAVIMAI

53 straipsnis. Reguluojamos rinkos taisyklės ir jų bei kitų teisės aktuose nustatytų pareigų laikymosi užtikrinimas

1. Reguluojama rinka privalo turėti objektyviais kriterijais pagrįstas aiškias, skaidrias ir nediskriminacines taisykles. Jas rengia ir tvirtina reguliuojamos rinkos operatorius. Prieš tvirtindamas šias taisykles, reguliuojamos rinkos operatorius privalo jas suderinti su priežiūros

institucija. Reguluojamos rinkos taisyklės gali sudaryti vienas dokumentas arba keletas atskirų dokumentų.

2. Reguluojama rinka privalo priimti ir įgyvendinti veiksmingas priemones ir procedūras, skirtas nuolat stebėti, kaip reguliuojamos rinkos nariai laikosi reguliuojamos rinkos taisyklių. Reguluojama rinka privalo stebėti savo narių sudaromus sandorius reguliuojamos rinkos prekybos sistemoje, siekiant nustatyti galimus reguliuojamos rinkos taisyklių pažeidimus, neįprastas prekybos sąlygas arba piktnaudžiavimo rinka požymių turintį elgesį.

3. Reguluojamos rinkos operatorius privalo pranešti apie šiurkščius reguliuojamos rinkos taisyklių pažeidimus, neįprastas prekybos sąlygas arba piktnaudžiavimo rinka požymių turintį elgesį priežiūros institucijai. Be to, reguliuojamos rinkos operatorius privalo nedelsdamas perduoti priežiūros institucijai visą turimą informaciją, susijusią su galimais reguliuojamos rinkos taisyklių pažeidimais, taip pat bendradarbiauti tiriant piktnaudžiavimo rinka atvejus ir persekiojant dėl jų.

54 straipsnis. Finansinių priemonių įtraukimas į prekybą reguliuojamoje rinkoje

1. Finansinės priemonės gali būti įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje pagal taisyklės, reglamentuojančias finansinių priemonių įtraukimą į prekybą reguliuojamoje rinkoje.

2. Šios taisyklės turi užtikrinti, kad į prekybą reguliuojamoje rinkoje įtraukiami perleidžiamieji vertybiniai popieriai būtų be perleidimo apribojimų, ir nustatyti:

1) finansinių priemonių įtraukimo į prekybą reguliuojamoje rinkoje ir išbraukimo iš jos sąlygas, tvarką ir terminus;

2) finansinių priemonių įtraukimo į prekybą reguliuojamoje rinkoje ir metinės kotiravimo įmokos dydžius.

3. Emitentas, kurio finansinės priemonės įtrauktos į prekybą reguliuojamoje rinkoje, reguliuojamos rinkos operatoriaus nustatyta tvarka ir laiku turi pateikti jam šiame ir kituose įstatymuose nurodytą informaciją.

4. Reguluojama rinka privalo nustatyti ir taikyti veiksmingas priemones, leidžiančias patikrinti, ar į prekybą reguliuojamoje rinkoje įtrauktų perleidžiamųjų vertybinių popierių emitentai laikosi Vertybinių popierių įstatyme nustatytų pradinio, periodinio ir einamojo informacijos atskleidimo reikalavimų.

5. Reguluojama rinka privalo turėti priemonių, palengvinančių galimybę reguliuojamos rinkos nariams gauti pagal Europos Sąjungos teisės aktų reikalavimus viešai skelbiamą informaciją.

6. Reguluojama rinka privalo turėti priemonių, leidžiančių nuolat stebėti, ar į prekybą reguliuojamoje rinkoje įtraukta finansinė priemonė atitinka konkrečiam finansinių priemonių tipui nustatytus įtraukimo į prekybą reguliuojamoje rinkoje reikalavimus.

7. Perleidžiamieji vertybiniai popieriai, kurie buvo įtraukti į prekybą reguliuojamoje rinkoje, gali būti papildomai įtraukiami į prekybą kitose reguliuojamose rinkose, neatsižvelgiant į tai, ar yra šių vertybinių popierių emitento sutikimas dėl tokio įtraukimo, jeigu laikomasi kituose teisės aktuose nustatytų perleidžiamųjų vertybinių popierių įtraukimo į prekybą reguliuojamoje rinkoje reikalavimų. Reguluojama rinka privalo informuoti vertybinių popierių emitentą, kad jo išleista vertybiniais popieriais prekiaujama šioje reguliuojamoje rinkoje. Emitentas neturi pareigos tiesiogiai pateikti reguliuojamai rinkai šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytą informaciją, jeigu vertybiniai popieriai buvo įtraukti į prekybą šioje reguliuojamoje rinkoje be jų emitento sutikimo.

8. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

55 straipsnis. Prekybos finansinėmis priemonėmis sustabdymas ir nutraukimas

1. Nepažeidžiant šio įstatymo 71 straipsnio 1 dalies 11 punkte nustatytos priežiūros institucijos teisės reikalauti sustabdyti arba nutraukti prekybą finansine priemone, reguliuojamos rinkos operatorius turi teisę sustabdyti arba nutraukti prekybą finansine priemone jo administruojamoje reguliuojamoje rinkoje ir (arba) daugiašalėje prekybos sistemoje, jeigu finansinė priemonė nebetenkina reguliuojamos rinkos ir (arba) daugiašalės prekybos sistemos taisyklėse nustatytų reikalavimų, išskyrus atvejus, kai prekybos sustabdymas arba nutraukimas galėtų padaryti didelės žalos investuotojų interesams arba sklandžiam rinkos veikimui.

2. Reguluojamos rinkos operatorius, kuris sustabdo ar nutraukia prekybą finansine priemone toje reguliuojamoje rinkoje ir (arba) daugiašalėje prekybos sistemoje, privalo šį sprendimą paskelbti viešai ir perduoti su šiuo sprendimu susijusią informaciją priežiūros institucijai. Apie finansinių priemonių, kuriomis leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, prekybos sustabdymą ar nutraukimą priežiūros institucija praneša kitų valstybių narių priežiūros institucijoms.

3. Šio straipsnio 2 dalis neužkerta kelio reguliuojamos rinkos operatoriui tiesiogiai pranešti kitų reguliuojamų rinkų operatoriams apie prekybos finansine priemone sustabdymą ar nutraukimą.

4. Jeigu priežiūros institucija reikalauja sustabdyti ar nutraukti prekybą finansine priemone vienoje ar keliuose reguliuojamose rinkose ir daugiašalėse prekybos sistemose, toks priežiūros institucijos sprendimas turi būti nedelsiant viešai paskelbtas. Apie sprendimą sustabdyti ar nutraukti prekybą finansine priemone, kuria leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, priežiūros institucija praneša Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai bei kitų valstybių narių priežiūros institucijoms.

5. Priežiūros institucija, gavusi kitos valstybės narės priežiūros institucijos pranešimą apie prekybos finansine priemone tos valstybės narės reguliuojamoje rinkoje sustabdymą ar nutraukimą, priima sprendimą sustabdyti ar nutraukti prekybą šia finansine priemone Lietuvos Respublikoje veikiančioje reguliuojamoje rinkoje ir priežiūros institucijos prižiūrime daugiašalėje prekybos sistemoje, išskyrus atvejus, kai tai galėtų padaryti didelės žalos investuotojų interesams arba sklandžiam rinkos veikimui.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

56 straipsnis. Narystė reguliuojamoje rinkoje

1. Narystę reguliuojamoje rinkoje ir prieigą prie jos reglamentuoja taisyklės.

2. Šios taisyklės turi nustatyti:

1) reikalavimus reguliuojamos rinkos nariams;

2) teisės dalyvauti reguliuojamos rinkos prekyboje suteikimo, sustabdymo, pašalinimo iš narių tvarką ir sąlygas;

3) reguliuojamos rinkos narių pareigas, kylančias iš reguliuojamos rinkos įsteigimo ir valdymo, rinkoje sudaromų sandorių; profesinių standartų, taikomų toje rinkoje veikiančių finansų maklerio įmonių ir kredito įstaigų personalui; reikalavimų, taikomų kitiems reguliuojamos rinkos dalyviams, nurodytiems šio straipsnio 3 dalyje; tarpuskaitymų ir atsiskaitymų už sandorius, sudarytus toje reguliuojamoje rinkoje;

4) atsakomybę už pareigų neatlikimą;

5) reguliuojamos rinkos narių teises;

6) metinės nario įmokos dydį.

3. Reguluojamos rinkos nariais turi teisę tapti finansų maklerio įmonės, kredito įstaigos ir kiti asmenys, kurie:

1) yra tinkami ir pasirengę;

2) turi pakankamai sugebėjimų ir yra kompetentingi dalyvauti prekyboje;

3) turi tinkamą organizacinę struktūrą;

4) turi pakankamus išteklius savo atliekamoms funkcijoms užtikrinti, atsižvelgiant į finansinio pobūdžio priemones ir procedūras, kurias reguliuojama rinka yra nustačiusi siekiant užtikrinti tinkamą atsiskaitymą už sudarytus sandorius;

5) turi teisę Lietuvos Respublikoje teikti investicines paslaugas, numatytas šio įstatymo 3 straipsnio 13 dalies 2 ar 3 punkte.

4. Reguluojamos rinkos nariai neprivalo vienas kito atžvilgiu laikyti šio įstatymo 22, 24 ir 25 straipsniuose nustatytų pareigų dėl toje reguliuojamoje rinkoje sudaromų sandorių. Tačiau reguliuojamos rinkos nariai laikosi šio įstatymo 22, 24 ir 25 straipsniuose nustatytų reikalavimų savo klientų atžvilgiu, kai, veikdami savo klientų vardu, vykdo jų pavedimus toje reguliuojamoje rinkoje.

5. Narystę reguliuojamoje rinkoje ir prieigą prie jos reglamentuojančiose taisyklėse turi būti numatyta galimybė finansų maklerio įmonėms ir kredito įstaigoms tapti tiesioginiais ar nutolusiais reguliuojamos rinkos nariais.

6. Kitoje valstybėje narėje veikianti reguliuojama rinka turi teisę Lietuvos Respublikoje imtis priemonių, palengvinančių Lietuvos Respublikoje įsteigtų subjektų tapimą tos reguliuojamos rinkos nutolusiais nariais ir (arba) prekybą toje reguliuojamoje rinkoje.

7. Šio straipsnio 6 dalyje nustatyta teisė gali būti įgyvendinama po to, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija perduoda priežiūros institucijai informaciją apie toje valstybėje narėje veikiančios reguliuojamos rinkos ketinimą imtis atitinkamų priemonių Lietuvos Respublikoje.

8. Lietuvos Respublikoje veikianti reguliuojama rinka, nepažeisdama kitos valstybės narės teisės aktų reikalavimų, turi teisę imtis priemonių, palengvinančių toje valstybėje narėje įsteigtų subjektų tapimą reguliuojamos rinkos nariais ir (arba) prekybą joje.

9. Norėdama pasinaudoti šio straipsnio 8 dalyje nurodyta teise, reguliuojama rinka turi perduoti priežiūros institucijai pranešimą ir nurodyti valstybę narę, kurioje ketina imtis šio straipsnio 8 dalyje nurodytų priemonių. Gavusi tokį pranešimą, priežiūros institucija ne vėliau kaip per vieną mėnesį perduoda pranešime pateiktą informaciją valstybės narės, kurioje ketinama imtis atitinkamų priemonių, priežiūros institucijai. Kai yra gautas kitos valstybės narės priežiūros institucijos prašymas, priežiūros institucija perduoda jai informaciją apie reguliuojamos rinkos narius.

10. Reguliuojamos rinkos operatorius turi teisę gauti informaciją apie reguliuojamos rinkos narių finansinę ir ūkinę veiklą, tikrinti, kaip reguliuojamos rinkos nariai laikosi rinkos operatoriaus nustatytų reikalavimų, ir taikyti reguliuojamos rinkos taisyklėse numatytas sankcijas už nustatytų reikalavimų nesilaikymą.

11. Lietuvos Respublikoje veikiančios reguliuojamos rinkos operatorius privalo priežiūros institucijos nustatyta tvarka teikti informaciją apie savo administruojamos reguliuojamos rinkos narius.

57 straipsnis. Prekyba finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje

1. Prekyba finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje vyksta pagal taisykles.

2. Šios taisyklės turi užtikrinti, kad prekyba finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje vyktų sąžiningai, sklandžiai ir veiksmingai, taip pat nustatyti:

- 1) prekybos finansinėmis priemonėmis reguliuojamoje rinkoje tvarką;
- 2) reguliuojamos rinkos prekybos organizavimo laiką;
- 3) finansinių priemonių ir (arba) išvestinių finansinių priemonių kainos nustatymo tvarką;
- 4) atsiskaitymo sąlygas;
- 5) reguliuojamoje rinkoje sudaromų sandorių rūšis;
- 6) skelbimo apie kainas ir prekybos mastą tvarką;
- 7) ginčų, kylančių dėl reguliuojamoje rinkoje sudaromų sandorių, sprendimo būdus;
- 8) įmokų už reguliuojamos rinkos sandorius dydžius.

58 straipsnis. Ikiprekybinės informacijos atskleidimo reikalavimai, taikomi reguliuojamoms rinkoms

1. Reguliuojama rinka privalo viešai skelbti apie joje teikiamus siūlymus sudaryti sandorius dėl akcijų, įtrauktų į prekybą toje reguliuojamoje rinkoje. Reguliuojama rinka privalo nuolat per visą prekybos valandų laiką įprastomis komercinėmis sąlygomis nurodyti bendrą pavedimų ir su jais susijusių akcijų skaičių pagal kiekvieną kainos lygį, nurodydama penkis geriausius paklausos ir pasiūlos kainos lygius.

2. Reguliuojama rinka turi teisę įprastomis komercinėmis sąlygomis ir lygiais pagrindais suteikti finansų maklerio įmonėms, kurios šio įstatymo 33 straipsnyje nustatyta tvarka privalo skelbti kotiruotes, galimybę naudotis priemonėmis, kurias reguliuojama rinka naudoja viešai paskelbti šio straipsnio 1 dalyje nurodytai informacijai.

3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į reguliuojamos rinkos modelį ir (arba) teikiamų pavedimų rūšį ir dydį, turi teisę atleisti reguliuojamą rinką nuo pareigos viešai paskelbti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją. Priežiūros institucija turi teisę atleisti nuo šio straipsnio 1 dalyje nustatytos pareigos ir tada, kai pavedimai, palyginti su tai akcijai ar tam akcijų tipui įprastu rinkos dydžiu, yra dideli.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

59 straipsnis. Poprekybinės informacijos atskleidimo reikalavimai, taikomi reguliuojamoms rinkoms

1. Reguluojama rinka privalo viešai skelbti joje sudarytų sandorių dėl akcijų, įtrauktų į prekybą toje reguliuojamoje rinkoje, kainą, sandorio dydį ir sandorio sudarymo laiką. Duomenys apie sudarytus sandorius turi būti viešai skelbiami įprastomis komercinėmis sąlygomis ir kuo mažiau nuo realaus laiko nutolusiu laiku.

2. Reguluojama rinka turi teisę įprastomis komercinėmis sąlygomis ir lygiais pagrindais suteikti finansų maklerio įmonėms, kurios šio įstatymo 33 straipsnyje nustatyta tvarka privalo skelbti išpareigojimą sudaryti sandorį sukeliančias kotiruotes, galimybę naudotis priemonėmis, kurias reguliuojama rinka naudoja viešai paskelbti šio straipsnio 1 dalyje nurodytai informacijai.

3. Priežiūros institucija, atsižvelgdama į reguliuojamoje rinkoje sudaromų sandorių rūšį ir dydį, turi teisę leisti atidėti šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos paskelbimą. Priežiūros institucija turi teisę leisti atidėti informacijos paskelbimą bent jau dėl sandorių, kurie yra dideli, palyginti su konkrečiai akcijai ar akcijų tipui įprastu rinkos dydžiu. Reguluojama rinka turi gauti išankstinį priežiūros institucijos sutikimą dėl priemonių, kurias ketinama naudoti atidedant informacijos paskelbimą, o informacija apie šias priemones turi būti iš anksto atskleista rinkos dalyviams ir kitiems investuotojams.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai įgyvendinami laikantis Reglamento (EB) Nr. 1287/2006 nustatytų taisyklių.

60 straipsnis. Reguluojamos rinkos susitarimai su pagrindine sutarties šalimi ir tarpuskaitys bei atsiskaitymų sistemomis

1. Reguluojama rinka turi teisę sudaryti susitarimus su kitoje valstybėje narėje veikiančia pagrindine sutarties šalimi ar tarpuskaitys namais ir atsiskaitymų sistema, kai tokio susitarimo tikslas yra sudaryti sąlygas tarpuskaitys ir atsiskaitymams dėl kai kurių ar visų sandorių, kuriuos rinkos dalyviai sudaro reguliuojamos rinkos prekybos sistemoje.

2. Priežiūros institucija negali prieštarauti, kad Lietuvos Respublikoje veikianti reguliuojama rinka naudotųsi kitoje valstybėje narėje veikiančia pagrindine sutarties šalimi, tarpuskaitys namais ir (arba) atsiskaitymo sistemomis, išskyrus atvejus, kai tai akivaizdžiai būtina siekiant užtikrinti sklandų reguliuojamos rinkos veikimą, atsižvelgiant į šio įstatymo 42 straipsnio 2 dalies nuostatas.

3. Siekdama išvengti nereikalingo priežiūros dubliavimosi, priežiūros institucija atsižvelgia į tarpuskaitys ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą, kurią atlieka valstybių narių centriniai bankai ar kitos priežiūros institucijos, atliekančios tarpuskaitys ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą.

61 straipsnis. Reguluojamų rinkų sąrašas

Priežiūros institucija sudaro Lietuvos Respublikoje veikiančių reguliuojamų rinkų sąrašą ir persiunčia jį kitoms valstybėms narėms ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai. Apie visus šio sąrašo pasikeitimus priežiūros institucija praneša kitoms valstybėms narėms ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kuri sudaro, atnaujiną ir savo interneto svetainėje skelbia visų Europos reguliuojamų rinkų sąrašą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, *Žin.*, 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

IV SKYRIUS

DRAUDIMAS PIKTNAUDŽIAUTI FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKA

62 straipsnis. Draudimas naudotis viešai neatskleista informacija prekiaujant finansinėmis priemonėmis

1. Asmenims, kurie viešai neatskleistą informaciją turi dėl to, kad yra emitento administracijos darbuotojai, valdymo ar priežiūros organų nariai ar tokia informacija jiems yra prieinama dėl jų tarnybinės padėties, profesijos, pareigų arba dėl buvimo emitento akcininku, ar dėl to, kad ją gavo nusikalstamu būdu, draudžiama tiesiogiai ar netiesiogiai bandyti sudaryti ar sudaryti savo ar trečiojo asmens sąskaita sandorius dėl finansinių priemonių, su kuriomis informacija susijusi, kol ji bus viešai atskleista. Jeigu nurodytas asmuo yra juridinis asmuo,

atitinkamas draudimas taip pat taikomas fiziniams asmenims, dalyvaujantiems priimant sprendimus dėl sandorių to juridinio asmens sąskaita sudarymo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytiems asmenims taip pat draudžiama:

1) tiesiogiai ar netiesiogiai perduoti viešai neatskleistą informaciją kitam asmeniui, išskyrus atvejus, kai informacija atskleidžiama įprastai vykdant tarnybinę, profesinę veiklą arba pareigas;

2) remiantis viešai neatskleista informacija rekomenduoti, paskatinti ar pasiūlyti kitam asmeniui sudaryti sandorį dėl finansinių priemonių, su kuriomis viešai neatskleista informacija yra susijusi.

3. Draudimai, nustatyti šiame straipsnyje, taip pat taikomi kiekvienam viešai neatskleistą informaciją turinčiam asmeniui, kuris žino ar turi žinoti, kad ta informacija nėra viešai atskleista. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyti draudimai netaikomi sandorių, sudarytų iki viešai neatskleistos informacijos sužinojimo, vykdymui.

4. Emitento vadovai ir su jais glaudžiai susiję asmenys, kurių sąrašą nustato priežiūros institucija, šios nustatyta tvarka ir terminais turi pranešti apie sandorius, kuriuos jie sudarė savo sąskaita dėl jų vadovaujamo emitento vertybinių popierių ir dėl išvestinių ar kitų su tais vertybiniais popieriais susietų finansinių priemonių. Šiuose pranešimuose turi būti nurodoma sandorių rūšis, skaičius, datos, perleistų ar įsigytų finansinių priemonių rūšis ir skaičius, sandorių suma, atsiskaitymo forma ir kiti priežiūros institucijos reikalaujami duomenys. Šioje dalyje nurodyta informacija skelbiama visuomenei priežiūros institucijos nustatyta tvarka.

5. Emitento vadovams ir su jais glaudžiai susijusiems asmenims draudžiama sudaryti sandorius, išskyrus dovanojimo ir paveldėjimo sandorius, dėl jų vadovaujamo emitento vertybinių popierių ir dėl išvestinių ar kitų su tais vertybiniais popieriais susietų finansinių priemonių nuo ataskaitinio laikotarpio pabaigos iki ataskaitinio laikotarpio rezultatų paskelbimo, įskaitant rezultatų paskelbimo dieną, išskyrus atvejus, kai vykdomi išankstiniai įsipareigojimai, dėl kurių buvo sutarta anksčiau negu baigėsi ataskaitinis laikotarpis ar kai yra kitų išskirtinių aplinkybių. Šioje dalyje vartojama sąvoka „ataskaitinis laikotarpis“ suprantama kaip laikotarpis, kuriam sudaromas įmonės metinių arba tarpinių finansinių ataskaitų rinkinys.

6. Emitentas ar emitento vardu ar sąskaita veikiantis asmuo, kuris, atlikdamas įprastines tarnybines, profesines ar kitas pareigas, viešai neatskleistą informaciją atskleidžia bet kuriam trečiajam asmeniui, turi tuo pačiu metu (jeigu atskleidimas iš anksto neapgalvotas – tuoj pat po atskleidimo) veiksmingai paskelbti visą šią informaciją visuomenei. Šis reikalavimas netaikomas, jeigu informaciją sužinojęs asmuo privalo laikytis konfidencialumo pareigos, atsirandančios iš teisės aktų, įmonės įstatų ar sutarties. Emitentai ar asmenys, veikiantys emitentų vardu ar jų sąskaita, priežiūros institucijos nustatyta tvarka turi jai pranešti duomenis (įskaitant asmens kodus) apie asmenis, turinčius teisę sužinoti viešai neatskleistą informaciją darbo sutarčių ar kitokiais pagrindais.

7. Finansų maklerio įmonė ar kredito įstaiga, tarpininkaudama sudarant sandorį ir pagrįstai įtardama, kad sandoris vyktų pažeidžiant šio straipsnio 1, 2 ar 3 dalyje arba 63 straipsnyje nustatytus draudimus, turi nedelsdama apie tai pranešti priežiūros institucijai.

8. Šiame straipsnyje ir 63 straipsnyje nurodyti draudimai netaikomi Lietuvos Respublikos, kitos Europos Sąjungos valstybės narės, Lietuvos banko, Europos centrinių bankų sistemos ar kitos panašias funkcijas atliekančios institucijos, ar pagal jų pavedimą veikiančio asmens operacijoms pinigų politikos, valiutos kurso reguliavimo, valstybės skolos ir rezervų tvarkymo politikos srityje.

9. Šiame straipsnyje ir 63 straipsnyje nurodyti draudimai netaikomi savų akcijų supirkimui ar kainų stabilizavimui, jeigu jis atliekamas teisės aktų nustatyta tvarka.

10. Šiame straipsnyje ir 63 straipsnyje nurodyti draudimai ir reikalavimai finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama Lietuvos Respublikoje esančiose ar veikiančiose reguliuojamose rinkose ar daugiašalėse prekybos sistemose (arba dėl kurių įtraukimo į tokias rinkas ar sistemas yra kreiptasi), atžvilgiu taikomi tiek veiksmams, atliktiems Lietuvos Respublikos teritorijoje, tiek už jos ribų. Šiame straipsnyje ir 63 straipsnyje nurodyti draudimai ir reikalavimai finansinių priemonių, kuriomis prekiaujama valstybių narių reguliuojamose rinkose ar daugiašalėse prekybos sistemose (arba dėl kurių įtraukimo į tokias rinkas ar sistemas yra kreiptasi), atžvilgiu taikomi veiksmams, atliktiems Lietuvos Respublikos teritorijoje, net jeigu atitinkamas sandoris yra sudarytas už tokios rinkos ar sistemos ribų.

11. Šiame straipsnyje nurodyti draudimai taikomi ir finansinėms priemonėms, kuriomis nėra prekiaujama šio straipsnio 9 dalyje nurodytose rinkose, jeigu šių priemonių vertė yra susieta su 9 dalyje nurodytomis finansinėmis priemonėmis.

63 straipsnis. Draudimas manipuluoti rinka

1. Visiems asmenims draudžiama:

1) sudaryti sandorius ar duoti pavedimus pirkti ar parduoti, jeigu tai sudaro ar gali sudaryti tikrovės neatitinkantį ar klaidinantį įspūdį apie finansinių priemonių pasiūlą, paklausą ar kainą arba jeigu taip asmuo ar kartu veikiantys asmenys palaiko neįprastą ar dirbtinę vienos ar keleto finansinių priemonių kainą. Šiame punkte nurodytas draudimas netaikomas, jeigu sandorį sudaręs ar pavedimą davęs asmuo įrodo, kad jis turi teisėtą pagrindą taip elgtis ir kad atitinkami sandoriai ar pavedimai atitinka įprastą reguliuojamos rinkos praktiką, patvirtintą priežiūros institucijos;

2) sudaryti sandorius ar duoti pavedimus pasitelkus fiktyvias priemones ar kitokios apgaulės ar gudravimo būdu;

3) skleisti per visuomenės informavimo priemones (įskaitant internetą) ar kitais būdais informaciją (įskaitant gandų ir neteisingų ar klaidinančių naujienų sklaidimą), kuri sudaro ar gali sudaryti tikrovės neatitinkantį ar klaidinantį įspūdį apie finansines priemones, jeigu tai padaręs asmuo žinojo ar turėjo žinoti, kad informacija neatitiko tikrovės ar buvo klaidinanti. Jeigu tokią informaciją atskleidžia profesinę veiklą vykdytys žurnalistai, tokia veika turi būti vertinama atsižvelgiant į jų veiklą reglamentuojančias teisės normas, išskyrus atvejus, kai jie tiesiogiai ar netiesiogiai gauna asmeninės naudos ar pajamų iš tokios informacijos atskleidimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje uždrausti veiksmai reiškiasi tokiomis formomis:

1) asmens ar kelių kartu veikiančių asmenų elgesys, kuriuo siekiama dominuoti formuojant finansinių priemonių pasiūlą ar paklausą, taip tiesiogiai ar netiesiogiai užfiksuojant pirkimo ar pardavimo kainą ar sukuriant kitas nesąžiningas prekybos sąlygas;

2) finansinių priemonių pirkimas ar pardavimas prieš pat prekybos dienos pabaigą, taip klaidinant investuotojus, atsižvelgiančius į finansinių priemonių prekybos pabaigos kainą;

3) naudojimasis galimybe kartais ar nuolat reikšti nuomonę per visuomenės informavimo priemones, pateikiant savo nuomonę apie finansines priemones (ar netiesiogiai apie jų emitentą), jeigu anksčiau tas asmuo yra sudaręs sandorį ar pateikęs pavedimą dėl tų finansinių priemonių, dėl ko jis gali gauti naudos iš savo nuomonės dėl kainos pareiškimo, jeigu tuo pačiu metu nėra tinkamai ir veiksmingai atskleidžiama informacija apie tokį interesų konfliktą;

4) kitomis formomis, kurių tipinį sąrašą nustato priežiūros institucija.

3. Viešam platinimui ar visuomenei skirtus tyrimus apie finansines priemones ar jų emitentus ar kitą informaciją, kuria rekomenduojama ar siūloma investavimo strategija, rengiantys ar platinantys asmenys turi užtikrinti, kad tokia informacija yra sąžiningai pateikiama, ir viešai atskleisti savo interesus, nurodyti interesų konfliktus, susijusius su finansinėmis priemonėmis, su kuriomis susijusi ta informacija.

4. Siekdama užtikrinti, kad būtų laikomasi šiame straipsnyje ir šio įstatymo 62 straipsnyje nustatytų reikalavimų, priežiūros institucija imasi priemonių, leidžiančių užtikrinti tinkamą visuomenės informavimą (įskaitant bet kurios žinomos informacijos viešą paskelbimą).

5. Informaciją, kuri gali labai paveikti finansinių priemonių rinką, viešosios informacijos platintojai turi platinti laikydamiesi sąžiningumo ir skaidrumo principų.

V SKYRIUS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ APSKAITA

64 straipsnis. Finansinių priemonių apskaitos pagrindai

1. Finansinės priemonės fiksuojamos įrašais asmeninėse finansinių priemonių sąskaitose, tvarkomose Finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaitos taisyklėse nustatyta tvarka. Šias taisykles parengia Centrinis depozitoriumas ir patvirtina priežiūros institucija. Asmeninės sąskaitos atidaromos finansinių priemonių savininkų vardu.

2. Įkeistų finansinių priemonių sąskaitos gali būti atidaromos įkaito turėtojo vardu, nurodant ir finansinių priemonių savininką. Įkeistų finansinių priemonių įrašymas į įkaito turėtojo vardu atidarytą sąskaitą yra laikomas jų perdavimu įkaito turėtojui.

3. Valstybėse narėse ar trečiosiose šalyse registruotų sąskaitų tvarkytojų klientų sąskaitos gali būti atidaromos sąskaitų tvarkytojų vardu, nurodant, kad jie veikia kaip sąskaitų tvarkytojai ir kad sąskaita yra atidaryta klientų naudai. Lietuvos Respublikoje registruoti sąskaitų tvarkytojai, tvarkantys valstybėse narėse ar trečiosiose šalyse registruotų sąskaitų tvarkytojų sąskaitų, atidarytų tų sąskaitų tvarkytojų klientų naudai, apskaitą, turi užtikrinti, kad priežiūros institucijos ar Centrinio depozitoriumo reikalavimu būtų nurodomi klientai, kurių naudai yra įgytos finansinės priemonės.

4. Lietuvos Respublikoje registruotų sąskaitų tvarkytojų bendrosios klientų sąskaitos gali būti atidaromos sąskaitų tvarkytojų vardu pas kitą Lietuvos Respublikoje registruotą sąskaitų tvarkytoją, nurodant, kad jie veikia kaip sąskaitų tvarkytojai ir kad sąskaita yra atidaryta klientų naudai. Lietuvos Respublikoje registruoti sąskaitų tvarkytojai, kurių vardu yra atidarytos tokios sąskaitos, priežiūros institucijos ar Centrinio depozitoriumo reikalavimu privalo nurodyti klientus, kurių naudai yra įgytos finansinės priemonės.

5. Finansinės priemonės, įkeičiamos Europos centriniam bankui ar kitos valstybės narės centriniam bankui, gali būti fiksuojamos įrašais Lietuvos banko vardu Centriniam depozitoriume atidarytose sąskaitose, nurodant įkaito turėtoją ir finansinių priemonių savininką. Įrašai šiose sąskaitose daromi pagal Lietuvos banko nurodymus.

6. Finansinės priemonės, perduodamos Europos centrinio banko ar kitos valstybės narės centrinio banko nuosavybėn pagal atpirkimo ar kitus sandorius, gali būti fiksuojamos įrašais Lietuvos banko vardu Centriniam depozitoriume atidarytose sąskaitose, nurodant Europos centrinį banką ar valstybės narės centrinį banką kaip finansinių priemonių turėtoją. Įrašai šiose sąskaitose daromi pagal Lietuvos banko nurodymus.

65 straipsnis. Finansinių priemonių sąskaitų tvarkymas

1. Finansinių priemonių asmenines sąskaitas turi teisę atidaryti ir tvarkyti finansų maklerio įmonės, licencijuotos kredito įstaigos ir Centrinis depozitoriumas.

2. Atidarydamas savo išleistų finansinių priemonių sąskaitą, keisdamas ar papildymas įrašus, emitentas privalo pateikti dokumentus Finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaitos taisyklėse nustatytais terminais ir tvarka.

3. Prieš pradėdant pirminę finansinių priemonių apyvartą, emitentas privalo su sąskaitų tvarkytoju sudaryti sutartį dėl finansinių priemonių asmeninių sąskaitų tvarkymo. Centrinis depozitoriumas praneša priežiūros institucijai šios nustatyta tvarka apie emitentų įgaliotus sąskaitų tvarkytojus. Emitento įgaliotas sąskaitų tvarkytojas privalo atidaryti emitento išleistų finansinių priemonių asmenines sąskaitas kiekvienam savininkui, kuris nėra raštu pareiškęs emitentui, kad perduoda sąskaitos tvarkymą kitam sąskaitų tvarkytojui.

4. Emitentas turi teisę bet kada pareikalauti, kad sąskaitų tvarkytojai pateiktų jo išleistų vardinių finansinių priemonių savininkų ir asmenų, kurių vardu atidarytos finansinių priemonių sąskaitos, sąrašus. Ši teisė įgyvendinama pateikiant paklausimą Centriniam depozitoriumui, kuris emitento pasirinkimu pateikia sąskaitų tvarkytojų sąrašą arba finansinių priemonių savininkų sąrašą. Prieš kiekvieną eilinį visuotinį akcininkų susirinkimą sąskaitų tvarkytojų sąrašas emitento prašymu pateikiamas nemokamai. Finansinių priemonių savininkų ir asmenų, kurių vardu atidarytos finansinių priemonių sąskaitos sąskaitų tvarkytojų apskaitoje, sąrašus sąskaitų tvarkytojai Centriniam depozitoriumui pateikia jo nustatyta tvarka.

5. Sąskaitų tvarkytojo vardu tvarkyti finansinių priemonių sąskaitas ir keisti jų turinį turi teisę tik raštu įgalioti jo darbuotojai. Tokių asmenų sąrašą kiekvienas sąskaitų tvarkytojas turi pateikti Centriniam depozitoriumui. Sąskaitų tvarkytojas privalo nepertraukiamai užtikrinti savininko teisę disponuoti finansinėmis priemonėmis.

6. Sąskaitų tvarkytojo vadovai ir darbuotojai privalo užtikrinti informacijos, kurią jie sužinojo tvarkydami sąskaitas, konfidencialumą, išskyrus atvejus, kai pagal įstatymus jie yra įpareigoti suteikti tokią informaciją.

66 straipsnis. Pranešimai apie sąskaitos būklę

Sąskaitų tvarkytojas finansinių priemonių savininkui privalo sutartyje su finansinių priemonių savininku nustatyta tvarka, būdu ir periodiškumu pranešti apie bet kokią pasikeitimą jo sąskaitoje. Pasibaigus kalendoriniams metams, sąskaitų tvarkytojai sutartyje nurodytu būdu ir

tvarka privalo pateikti ataskaitą apie finansinių priemonių sąskaitos būklę paskutinės praėjusių metų dienos pabaigoje.

67 straipsnis. Centrinis depozitoriumas

1. Centrinis depozitoriumas yra akcinė bendrovė, veikianti pagal šį įstatymą ir savo įstatus.
2. Centrinio depozitoriumo stebėtojų tarybos nariai, valdybos nariai ar vadovas turi būti nepriekaištingos reputacijos, turėti priežiūros institucijos nustatytą kvalifikaciją ar darbo patirtį finansų ir joms prilygintose institucijose.
3. Centrinio depozitoriumo akcininkais gali būti tik Lietuvos Respublika, Lietuvos bankas, Lietuvos Respublikoje ar kitoje valstybėje narėje licencijuotos kredito įstaigos, finansų maklerio įmonės, draudimo įmonės, valdymo įmonės, rinkos operatoriai, centriniai depozitoriumai ir pagrindinės sutarties šalys. Centrinis depozitoriumas gali išleisti tik paprastasias vardines akcijas.
4. Centrinio depozitoriumo akcijų paketu laikoma jo įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių dalis, sudaranti ne mažiau kaip 1/10 įstatinio kapitalo ar balsavimo teisių arba leidžianti daryti esminę įtaką Centrinio depozitoriumo valdymui.
5. Juridinis asmuo arba kartu veikiantys asmenys, siekiantys įsigyti Centrinio depozitoriumo akcijų paketą arba padidinti turimą akcijų paketą (toliau šiame straipsnyje – įsigyjantis asmuo) tiek, kad būtų peržengtos šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje nurodytos ribos (toliau šiame straipsnyje – siūlomas įsigijimas), turi gauti priežiūros institucijos sprendimą neprieštarauti siūlomam įsigijimui. Kartu veikiančiais asmenimis šiame straipsnyje laikomi du ar daugiau juridinių asmenų, kurie, remdamiesi aiškiai sudarytu ar numanomu žodiniu ar rašytiniu susitarimu, įgyvendina ar siekia įgyvendinti savo teises, kurias suteikia jų turimas Centrinio depozitoriumo akcijų paketas.
6. Įsigyjantis asmuo privalo pateikti priežiūros institucijai rašytinį pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir jame nurodyti ketinamo įsigyti akcijų paketo dydį. Kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą reikia pateikti dokumentus ir duomenis, būtinus įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti.
7. Priežiūros institucija nustato kartu su pranešimu apie siūlomą įsigijimą pateikiamų dokumentų ir duomenų, būtinų įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui atlikti, sąrašą. Šiame sąraše nurodyti dokumentai ir duomenys turi būti proporcingi, pritaikyti įsigyjančiam asmeniui ir siūlomam įsigijimui ir būtini įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo vertinimui pagal šio įstatymo 10 straipsnio 10 dalyje nustatytus kriterijus atlikti.
8. Priežiūros institucija, gavusi įsigyjančio asmens pranešimą apie siūlomą įsigijimą ir visus šio straipsnio 7 dalyje nustatytame sąraše nurodytus dokumentus ir duomenis:
 - 1) per 20 darbo dienų atlieka įsigyjančio asmens vertinimą (toliau šiame straipsnyje – vertinimo laikotarpis);
 - 2) vertinimo laikotarpiu prireikus gali raštu paprašyti papildomos vertinimui užbaigti reikalingos informacijos. Šiuo atveju vertinimo laikotarpis skaičiuojamas nuo papildomos informacijos gavimo dienos;
 - 3) vertinimo laikotarpiu turi teisę konsultuotis su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis, jeigu įsigyjantis asmuo yra valstybėje narėje licencijuota ir (arba) prižiūrima įmonė.
9. Priežiūros institucija, atlikusi įsigyjančio asmens vertinimą, priima vieną iš šių sprendimų:
 - 1) neprieštarauti siūlomam įsigijimui. Apie šį sprendimą priežiūros institucija per 2 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo raštu praneša įsigyjančiam asmeniui;
 - 2) prieštarauti siūlomam įsigijimui, vadovaujantis šio įstatymo 10 straipsnio 10 dalyje nustatytais kriterijais arba tais atvejais, kai įsigyjantis asmuo pateikė ne visus šio straipsnio 7 dalyje nustatytame sąraše nurodytus dokumentus ir duomenis ar nepateikė šio straipsnio 8 dalies 2 punkte nurodytos papildomos informacijos arba kai yra pagrindas manyti, kad siūlomas įsigijimas turės neigiamą įtaką saugiam ir veiksmingam finansinių priemonių rinkų veikimui. Apie šį sprendimą priežiūros institucija per 2 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo raštu praneša įsigyjančiam asmeniui, nurodydama sprendimo motyvus.
10. Jeigu priežiūros institucija per vertinimo laikotarpį nepriima sprendimo prieštarauti siūlomam įsigijimui, laikoma, kad priežiūros institucija siūlomam įsigijimui neprieštarauja.
11. Asmens, įsigijusio Centrinio depozitoriumo akcijų paketą arba padidinusio akcijų paketą daugiau negu šio įstatymo 10 straipsnio 1 dalyje nurodytos ribos negavus priežiūros

institucijos sprendimo neprieštarauti siūlomam įsigijimui arba nepasibaigus siūlomo įsigijimo vertinimui, visos turimos akcijos praranda balsavimo teisę visuotiniame akcininkų susirinkime. Balsavimo teisė vėl įgyjama tą dieną, kurią gaunamas priežiūros institucijos sprendimas neprieštarauti siūlomam įsigijimui, arba jeigu priežiūros institucija vertinimo laikotarpiu nepareiškia prieštaravimo dėl įsigijimo.

68 straipsnis. Centrinio depozitoriumo teisės ir pareigos

1. Centrinis depozitoriumas privalo:

1) rengti ir teikti priežiūros institucijai tvirtinti Finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaitos taisykles;

2) rengti ir tvirtinti finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaitos dokumentus, išsamiai nustatančius atskiras taisyklėse nustatytas procedūras, taip pat kitus dokumentus, reglamentuojančius finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaitą;

3) atidaryti sąskaitų tvarkytojų ir asmenines finansinių priemonių sąskaitas ir jas tvarkyti;

4) užtikrinti, kad vykdant sandorius dėl finansinių priemonių šios finansinės priemonės būtų laiku pervestos iš vieno sąskaitų tvarkytojo finansinių priemonių sąskaitos į kito sąskaitų tvarkytojo finansinių priemonių sąskaitą;

5) kontroliuoti, kad išleistų į apyvartą kiekvienos emisijos finansinių priemonių skaičius atitiktų faktiškai cirkuliuojančių šių finansinių priemonių skaičių;

6) rengti ir diegti priemones, užtikrinančias finansinių priemonių apskaitos sistemos vientisumą ir saugumą;

7) kontroliuoti, kaip sąskaitų tvarkytojai laikosi finansinių priemonių apskaitos taisyklių ir kitų dokumentų nuostatų, reglamentuojančių finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaitą;

8) kaupti, apdoroti ir platinti informaciją apie finansinių priemonių apskaitą, rengti ir konsultuoti finansinių priemonių apskaitos specialistus;

9) išduoti sąskaitų tvarkytojams išrašus apie jų finansinių priemonių sąskaitos būklę;

10) užtikrinti konfidencialios informacijos apsaugą ir vykdyti vidaus kontrolę;

11) teikti priežiūros institucijai pasiūlymus finansinių priemonių apskaitos klausimais ir pateikti jai ataskaitą, kaip per metus buvo tobulinama apskaita ir kokios iškilo pagrindinės problemos;

12) nemokamai teikti priežiūros institucijai jos funkcijoms atlikti reikalingą informaciją;

13) turėti tinkamų priemonių valdyti riziką, kuri būdinga Centrinio depozitoriumo veiklai, naudoti priemones ir sistemas veiklos rizikai nustatyti ir turėti veiksmingų priemonių potencialiai rizikai sumažinti;

14) turėti pakankamus finansinius išteklius, užtikrinančius tinkamą Centrinio depozitoriumo veikimą;

15) turėti tinkamų priemonių ir nustatytų procedūrų, skirtų nustatyti ir valdyti situacijas, dėl kurių gali būti neigiamų pasekmių finansinių priemonių rinkų, atsiskaitymo sistemų veikimui ar jų dalyviams, taip pat skirtų nustatyti ir valdyti interesų konfliktus tarp Centrinio depozitoriumo, jo akcininkų ar kitų rinkos dalyvių, ypač tais atvejais, kai tokie interesų konfliktai galėtų turėti neigiamų pasekmių veiksmingam finansinių priemonių rinkų ar atsiskaitymo sistemų veikimui;

16) teikti Lietuvos bankui finansinių priemonių saugojimo, apskaitos, pervedimo ir su tuo susijusias paslaugas, reikalingas Lietuvos bankui ir Europos centrinių bankų sistemos funkcijoms atlikti.

2. Centrinis depozitoriumas turi teisę:

1) tvarkyti tarpuskaitą ir piniginius atsiskaitymus už finansinių priemonių sandorius;

2) iš sąskaitų tvarkytojų, kuriems iškelta bankroto byla, perimti finansinių priemonių apskaitos tvarkymą;

3) teikti emitentams ir sąskaitų tvarkytojams kitas su finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaita bei atsiskaitymais susijusias paslaugas;

4) sudaryti sandorius su kitais asmenimis, pagal kuriuos šiems asmenims būtų perduodamas su finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaita ir finansinių priemonių pervedimu susijusių funkcijų techninis atlikimas, jeigu tam neprieštarauja priežiūros institucija.

3. Priežiūros institucijos atstovas, turintis patariamojo balso teisę, turi teisę dalyvauti Centrinio depozitoriumo valdymo organų posėdžiuose ir gauti posėdžio dalyviams teikiamą medžiagą.

4. Centrinio depozitoriumo dokumentai finansinių priemonių ir jų apyvartos apskaitos, jos saugumo reikalavimų užtikrinimo klausimais yra privalomi visiems sąskaitų tvarkytojams.

5. Centrinio depozitoriumo nustatyti bendrai ir standartizuotai taikomi sąskaitų tvarkytojų stojamųjų ir metų įmokų, ketvirčio sąskaitų tvarkymo įmokų ir operacijų įmokų už apskaitos įrašus dydžiai turi būti suderinti su priežiūros institucija.

6. Priežiūros institucija nustato Centrinio depozitoriumo kapitalo reikalavimus ir lėšų investavimo apribojimus. Centrinis depozitoriumas priežiūros institucijos nustatyta tvarka privalo pateikti kapitalo pakankamumo skaičiavimo ataskaitą, finansines ataskaitas ir kitus priežiūros institucijos nustatytus dokumentus.

VI SKYRIUS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ PRIEŽIŪRA

PIRMASIS SKIRSNIS PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS UŽDAVINIAI IR FUNKCIJOS

69 straipsnis. Finansinių priemonių rinkos priežiūros tikslai

Finansinių priemonių rinkos priežiūros tikslai:

- 1) užtikrinti sąžiningą, skaidrų ir efektyvų finansinių priemonių rinkų veikimą;
- 2) užtikrinti investuotojų interesų apsaugą;
- 3) mažinti sisteminę riziką finansinių priemonių rinkose.

70 straipsnis. Priežiūros institucijos uždaviniai ir funkcijos

1. Priežiūros institucijos uždaviniai yra:

1) prižiūrėti, kaip laikomasi sąžiningos prekybos taisyklių finansinių priemonių apyvartoje;

2) imtis priemonių, užtikrinančių veiksmingą finansinių priemonių rinkų veikimą ir investuotojų apsaugą;

3) teikti pasiūlymus dėl valstybės ekonominės politikos, skatinančios finansinių priemonių rinkų plėtrą, formavimą;

4) skleisti informaciją apie finansinių priemonių rinkų veikimo principus;

5) imtis kitų priemonių šiam įstatymui ir kitiems teisės aktams, susijusiems su finansinių priemonių rinka, įgyvendinti.

2. Įgyvendindama šio straipsnio 1 dalyje nustatytus uždavinius, priežiūros institucija atlieka šias funkcijas:

1) rengia, tvirtina, keičia ir pripažįsta negaliojančiomis taisykles, reglamentuojančias reguliuojamų rinkų, finansų maklerio įmonių, finansų patarėjo įmonių ir maklerių licencijavimą ir veiklą, finansinių priemonių apyvartą;

2) teikia išaiškinimus ir rekomendacijas finansinių priemonių apyvartos klausimais;

3) reguliuojamoms rinkoms, finansų maklerio įmonėms, finansų patarėjo įmonėms, makleriams išduoda licencijas ar panaikina jų galiojimą;

4) stebi, analizuoja, tikrina ir kitaip prižiūri finansų maklerio įmonių, finansų patarėjo įmonių, reguliuojamų rinkų ir jų narių, Centrinio depozitoriumo ir sąskaitų tvarkytojų veiklą;

5) atlieka kompetentingai institucijai priskirtas funkcijas, nustatytas Reglamente (EB) Nr. 1060/2009;

6) taiko šiame ir kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytas sankcijas asmenims, pažeidusiems šį įstatymą ir priežiūros institucijos nutarimus;

7) rengia ar dalyvauja rengiant leidinius apie finansinių priemonių rinkų veikimą ir reguliavimą;

8) rengia egzaminus ir atestacijas finansų maklerių žinioms ir kompetencijai įvertinti;

9) bendradarbiauja su finansų maklerio įmonių asociacijomis;

10) sudaro susitarimus su kitų valstybių atitinkamomis institucijomis dėl bendradarbiavimo ir keitimosi informacija;

11) bendradarbiauja ir keičiasi reikalinga informacija su kitų valstybių atitinkamomis institucijomis;

12) bendradarbiauja su Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija pagal Reglamentą

(ES) Nr. 1095/2010 ir su Europos bankininkystės institucija pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010 ir nedelsdama teikia joms visą jų užduotims vykdyti būtiną informaciją;

13) atlieka jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą;

14) atlieka kitas šiame ir kituose Lietuvos Respublikos įstatymuose nustatytas funkcijas.

3. Nepažeisdama šio ir kitų įstatymų nuostatų, priežiūros institucija, įgyvendindama jai nustatytus uždavinius ir pavestas funkcijas, atsižvelgia į priežiūros priemonių ir praktikos taikant įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus įgyvendinant Europos Sąjungos teisės aktus, konvergenciją.

4. Priežiūros institucijos veiksmai ar neveikimas gali būti skundžiami Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, *Žin.*, 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

71 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės atliekant jai pavestas funkcijas

1. Priežiūros institucija, atlikdama jai pavestas funkcijas, turi teisę:

1) nemokamai gauti dokumentus, jų kopijas, kitus duomenis bei informaciją iš tikrinamų subjektų, taip pat valstybės institucijų bei registų ar analogiškas funkcijas atliekančių subjektų;

2) reikalauti, kad asmenys pateiktų bet kokią kitą turimą informaciją, o esant poreikiui gauti papildomą informaciją – tokius asmenis iškviešti ir gauti jų paaiškinimus;

3) atlikti tyrimus ir patikrinimus vietoje, jų metu pasitelkti auditorius ir ekspertus;

4) samdyti atitinkamų sričių specialistus, ekspertus (auditorius, buhalterius, teisininkus, informacinių technologijų specialistus ir kt.) pateikti nuomonę, išvadą, įvertinimą ar atlikti atitinkamos kvalifikacijos, žinių ar patirties reikalaujančius veiksmus;

5) gauti informaciją apie elektroninių ryšių paslaugų abonentus ar registruotus elektroninių ryšių paslaugų naudotojus, su jais susijusius srauto duomenis ir elektroninių ryšių tinklais perduodamos informacijos turinį iš elektroninių ryšių tinklo ir (arba) paslaugų teikėjų;

6) reikalauti nutraukti bet kokią veiklą, kuri pažeidžia šio įstatymo ar jį detalizuojančių teisės aktų nuostatas;

7) kreiptis į teismą dėl uždraudimo atlikti operacijas su turtu arba dėl arešto turtui uždėjimo;

8) reikalauti, kad asmenys laikinai nutrauktų vertimąsi profesine veikla;

9) reikalauti, kad finansų maklerio įmonių ir reguliuojamų rinkų operatorių auditoriai pateiktų informaciją dėl šių subjektų audito;

10) imtis kitų priemonių, užtikrinančių, kad finansų maklerio įmonės, finansų patarėjo įmonės, Centrinis depozitoriumas ir reguliuojamos rinkos nuolat laikytųsi šiame įstatyme ir kituose teisės aktuose nustatytų reikalavimų;

11) reikalauti sustabdyti arba nutraukti prekybą konkrečia finansine priemone reguliuojamoje rinkoje arba kitose prekybos vietose;

12) perduoti tyrimo metu surinktą medžiagą ir kitą informaciją teisėsaugos institucijoms;

13) kreiptis į teismą dėl viešojo intereso gynimo, atstovaudama investuotojų interesams;

14) viešai atskleisti rinkos ar jos dalyvių interesų apsaugai reikalingą informaciją;

15) įpareigoti asmenis atkurti iki pažeidimo buvusią padėtį.

2. Šio straipsnio 1 dalies 5 punkte nurodyta teisė gali būti įgyvendinta tik turint teismo leidimą. Teismo leidimas gaunamas šio įstatymo 81 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka.

3. Šio straipsnio 1 dalyje numatytais teisėmis priežiūros institucija naudojasi:

1) tiesiogiai;

2) bendradarbiaudama su kitomis priežiūros institucijomis;

3) pasitelkdama kitus asmenis tam tikriems veiksams atlikti;

4) pasitelkdama teisėsaugos institucijas.

4. Šio straipsnio nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

72 straipsnis. Apribojimai prekiauti finansinėmis priemonėmis priežiūros institucijos valdybos nariams ir tarnautojams

1. Siekiant išvengti interesų konfliktų, priežiūros institucijos valdybos nariams, tarnautojams bei jų sutuoktiniams ir sugyventiniams draudžiama finansines priemones, kuriomis

prekiaujama Lietuvos Respublikoje veikiančioje reguliuojamoje rinkoje, perleisti anksčiau negu praėjus 6 mėnesiams nuo jų įsigijimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas draudimas netaikomas:

- 1) paveldėtoms finansinėms priemonėms;
- 2) finansinėms priemonėms, dėl kurių yra pateiktas oficialus pasiūlymas;
- 3) finansinėms priemonėms, perduotoms valdyti finansinių priemonių portfelio valdytojui;
- 4) Lietuvos Respublikos Vyriausybės finansinėms priemonėms.

73 straipsnis. Priežiūros institucijos valdybos narių ir tarnautojų bei kitų asmenų pareiga neatskleisti konfidencialios informacijos

1. Esami ir buvę priežiūros institucijos valdybos nariai ir tarnautojai neturi teisės patys pasinaudoti konfidencialia informacija, įgyta jų darbo priežiūros institucijoje metu, ar skleisti ją kitiems asmenims. Šis draudimas taikomas ir auditoriams, ekspertams bei kitiems asmenims, atlikusiems priežiūros institucijos pavedimus, ir asmenims, įstatymų nustatytais atvejais turintiems teisę gauti iš priežiūros institucijos konfidencialią informaciją.

2. Šio straipsnio 1 dalyje uždraustu konfidencialios informacijos atskleidimu nėra laikomas:

- 1) informacijos apie finansų maklerio įmones ir licencijuotas kredito įstaigas pateikimas tokia apibendrinta forma, kad negali būti nustatyta konkretaus asmens tapatybė;
- 2) informacijos perdavimas baudžiamajai bylai tirti ar nagrinėti įstatymų nustatyta tvarka;
- 3) informacijos perdavimas civilinėse bylose finansų maklerio įmonės ar kredito įstaigos bankroto ar priverstinio likvidavimo atveju;
- 4) informacijos perdavimas šio įstatymo 78 straipsnyje nustatyta tvarka.

ANTRASIS SKIRSNIS

PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOS BENDRADARBIAVIMAS SU KITŲ VALSTYBIŲ PRIEŽIŪROS INSTITUCIJOMIS IR EUROPOS VERTYBINIŲ POPIERIŲ IR RINKŲ INSTITUCIJA

Skirsnio pavadinimas keistas:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

74 straipsnis. Priežiūros institucijos bendradarbiavimas su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija

1. Priežiūros institucija, atlikdama šiame ir kituose įstatymuose jai pavestas funkcijas, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Bendradarbiavimas apima keitimąsi informacija, dalyvavimą atliekant tyrimus ar patikrinimus arba kitų priežiūros funkcijų atlikimą bet kurios iš priežiūros institucijų iniciatyva.

2. Jeigu kitoje valstybėje narėje veikianti reguliuojama rinka Lietuvos Respublikoje imasi priemonių, palengvinančių Lietuvos Respublikoje įsteigtų subjektų tapimą tos reguliuojamos rinkos nutolusiais nariais ir (arba) prekybą toje reguliuojamoje rinkoje, dėl kurių tos reguliuojamos rinkos veikla tampa svarbi užtikrinant sklandų Lietuvos finansinių priemonių rinkų veikimą ir investuotojų apsaugą, priežiūros institucija sudaro susitarimą dėl bendradarbiavimo ir keitimosi informacija su tos reguliuojamos rinkos priežiūros institucija.

3. Jeigu Lietuvos Respublikoje veikianti reguliuojama rinka kitoje valstybėje narėje imasi priemonių, palengvinančių toje valstybėje narėje įsteigtų subjektų tapimą šios reguliuojamos rinkos nutolusiais nariais ir (arba) prekybą šioje reguliuojamoje rinkoje, šio straipsnio 2 dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

4. Priežiūros institucija bendradarbiauja ir teikia kitokią pagalbą kitų valstybių narių priežiūros institucijoms net ir tais atvejais, kai tiriamas elgesys nėra laikomas teisės aktų pažeidimu Lietuvos Respublikoje.

5. Jeigu yra pagrindas įtarti, kad asmenų, kurių priežiūra nėra priskirta priežiūros institucijai, veiksmai ar neveikimas kitoje valstybėje narėje pažeidžia kitos valstybės narės teisės aktų reikalavimus, priežiūros institucija apie tai praneša atitinkamos valstybės narės priežiūros institucijai ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai.

6. Jeigu kitos valstybės narės priežiūros institucija informuoja priežiūros instituciją apie jos prižiūrimų asmenų galimus pažeidimus kitoje valstybėje narėje, priežiūros institucija nedelsdama imasi atitinkamų veiksmų ir apie tai praneša pranešimą pateikusiai priežiūros institucijai ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai.

7. Priežiūros institucija informuoja Europos Komisiją ir Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją apie bendro pobūdžio sunkumus, su kuriais susiduria Lietuvos Respublikoje įsteigtos finansų maklerio įmonės, įsisteigdamos trečiojoje šalyje ar jose teikdamos investicines paslaugas.

8. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

75 straipsnis. Bendradarbiavimas atliekant priežiūrą, tyrimus ir patikrinimus vietoje

1. Priežiūros institucija, atlikdama priežiūros funkcijas ir tyrimus bei patikrinimus vietoje, bendradarbiauja su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis. Šiuo tikslu priežiūros institucija turi teisę kreiptis į kitų valstybių narių priežiūros institucijas su prašymu suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą.

2. Jeigu kitoje valstybėje narėje įsteigta finansų maklerio įmonė yra Lietuvos Respublikoje veikiančios reguliuojamos rinkos nutoles narys, priežiūros institucija turi teisę atlikti reguliuojamos rinkos priežiūros funkcijas tiesiogiai kreipdamasi į finansų maklerio įmonę. Tokiu atveju įmonės priežiūros institucija turi būti informuojama apie tai, kokių veiksmų buvo imtasi dėl nutolesio reguliuojamos rinkos nario.

3. Kitos valstybės narės priežiūros institucija turi teisę kreiptis į priežiūros instituciją dėl bendradarbiavimo ir, gavusi jos sutikimą, pati atlikti tyrimą ar patikrinimą, taip pat prašyti, kad tyrimą ar patikrinimą atliktų priežiūros institucija arba jį atlikti pavestų auditoriams ar ekspertams. Tyrimai ir patikrinimai atliekami šiame įstatyme nustatyta tvarka.

4. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

76 straipsnis. Keitimasis informacija

1. Priežiūros institucija, atlikdama šiame įstatyme jai pavestas funkcijas, keičiasi informacija su kitų valstybių narių priežiūros institucijomis.

2. Priežiūros institucija, perduodama informaciją kitos valstybės narės priežiūros institucijai, turi teisę reikalauti, kad suteikta informacija nebūtų perduodama tretiesiems asmenims be išankstinio priežiūros institucijos sutikimo. Toks apribojimas turi būti numatytas informacijos perdavimo metu. Priežiūros institucija, duodama sutikimą perduoti informaciją tretiesiems asmenims, privalo nurodyti, kokiais tikslais gali būti naudojama perduota informacija.

3. Priežiūros institucija turi teisę iš kitų valstybių narių ar trečiųjų šalių priežiūros institucijų gautą informaciją perduoti kitiems fiziniams ar juridiniams asmenims tik turėdama išankstinį kitos valstybės narės ar trečiosios šalies priežiūros institucijos sutikimą perduoti suteiktą informaciją ir tik jame nurodytais tikslais, nebent informacijos perdavimas nesant tokio sutikimo ar kitais negu nurodyti tikslais būtų pateisinamas atsižvelgiant į susiklosčiusias aplinkybes – pastaruoju atveju priežiūros institucija nedelsdama apie tai informuoja pranešimą pateikusią kitos valstybės narės ar trečiosios šalies priežiūros instituciją.

4. Priežiūros institucija ir kiti šio straipsnio 3 dalyje nurodyti asmenys turi teisę naudoti šiame straipsnyje nustatyta tvarka gautą konfidencialią informaciją tik jų priežiūros funkcijoms atlikti, tai yra:

1) tikrinti, ar prižiūrimi subjektai tenkina sąlygas licencijai gauti, ir stebėti, kaip laikomasi organizacinių ir veiklos reikalavimų, ypač daug dėmesio skiriant kapitalo pakankamumo reikalavimams, valdymo ir apskaitos procedūroms bei vidaus kontrolės vykdymo priežiūrai;

2) stebėti, ar prekybos vietos veikia tinkamai;

3) taikyti poveikio priemones;

4) Viešojo administravimo įstatymo nustatyta tvarka nagrinėjant skundus dėl priežiūros institucijų priimtų sprendimų;

5) teisme nagrinėjant skundus dėl priežiūros institucijų priimtų sprendimų;

6) nagrinėjant investuotojų ginčus neteisminėse (alternatyviose) ginčų sprendimo institucijose.

5. Šio įstatymo 73 ir 78 straipsnių bei šio straipsnio nuostatos neužkerta kelio priežiūros institucijai perduoti konfidencialią informaciją Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, Europos sisteminės rizikos valdybai, Europos centrinių bankų sistemos centriniams bankams ir kitoms analogiškas funkcijas atliekančioms institucijoms, kai ši informacija reikalinga teisės aktuose nustatytoms jų funkcijoms (įskaitant pinigų politikos vykdymą ir likvidumo užtikrinimą, mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ir finansinės sistemos stabilumo užtikrinimą) atlikti, taip pat Lietuvos Respublikos finansų ministerijai ir kitų valstybių narių centrinės valdžios institucijoms, dalyvaujančioms rengiant teisės aktus, susijusius su kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicines ir draudimo paslaugas teikiančių bendrovių priežiūra, jeigu konfidenciali informacija reikalinga jų funkcijoms atlikti.

6. Šio straipsnio 5 dalyje nurodytos institucijos turi teisę perduoti konfidencialią informaciją priežiūros institucijai, jeigu informacija reikalinga šiame įstatyme numatytoms funkcijoms atlikti.

7. Jeigu priežiūros institucija turi duomenų, kad šio įstatymo 62 ar 63 straipsniuose uždrausti veiksmai yra atliekami ar buvo atlikti kitos valstybės narės teritorijoje ar jie yra susiję su finansinėmis priemonėmis, kuriomis prekiaujama tokios valstybės reguliuojamoje rinkoje, ji apie tai praneša atitinkamai valstybės narės priežiūros institucijai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

77 straipsnis. Atsisakymas bendradarbiauti

1. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti bendradarbiauti ar teikti pagalbą atliekant tyrimą, patikrinimą vietoje ar atliekant kitas priežiūros funkcijas, kaip tai numatyta šio įstatymo 75 straipsnyje, arba keisti informaciją, kaip tai numatyta šio įstatymo 76 straipsnyje, tik tuo atveju, jeigu:

1) toks tyrimas, patikrinimas vietoje, kitų priežiūros funkcijų atlikimas ar informacijos perdavimas galėtų neigiamai paveikti Lietuvos Respublikos suverenitetą, saugumą ar viešąją tvarką;

2) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra pradėtas teismo ar ikiteisminis procesas Lietuvos Respublikoje;

3) dėl tų pačių veiksmų ir tų pačių asmenų jau yra priimtas galutinis sprendimas Lietuvos Respublikoje.

2. Jeigu priežiūros institucija pasinaudoja šio straipsnio 1 dalyje nurodyta teise, ji nedelsdama apie tai praneša prašymą suteikti informaciją ar kitokio pobūdžio pagalbą pateikusiai kitos valstybės narės priežiūros institucijai ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, nurodydama atsisakymo bendradarbiauti priežastis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

78 straipsnis. Keitimasis informacija su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis

1. Priežiūros institucija, atlikdama jai pavestas priežiūros funkcijas, turi teisę sudaryti bendradarbiavimo susitarimus dėl keitimosi informacija su trečiųjų šalių priežiūros institucijomis, jeigu perduodamai informacijai trečiojoje šalyje yra taikomi ne mažiau griežti konfidencialios informacijos saugojimo reikalavimai, negu numatyta šio įstatymo 73 straipsnyje. Asmens duomenys gali būti perduodami trečiosios šalies priežiūros institucijai tik laikantis Lietuvos Respublikos asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo reikalavimų.

2. Priežiūros institucija taip pat turi teisę priežiūros funkcijoms atlikti sudaryti bendradarbiavimo susitarimus dėl keitimosi informacija su subjektais iš trečiųjų šalių, jeigu perduodamai konfidencialiai informacijai yra taikomi ne mažiau griežti konfidencialios informacijos saugojimo reikalavimai, negu nustatyta šio įstatymo 73 straipsnyje. Susitarimai gali būti sudaromi su priežiūros institucijomis, taip pat fiziniiais ar juridiniais asmenimis, atsakingais už:

1) kredito įstaigų, kitų finansų įstaigų, draudimo įmonių ir finansų rinkų priežiūrą;

2) finansų maklerio įmonių likvidavimo ir bankroto bei kitų panašių procedūrų vykdymą;

3) teisės aktuose nustatyto privalomo finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų, kitų finansų įstaigų ir draudimo įmonių finansinių ataskaitų audito atlikimą jiems atliekant priežiūros funkcijas arba investicijų draudimo sistemų administravimą jiems atliekant priežiūros funkcijas;

4) asmenų, dalyvaujančių finansų maklerio įmonių likvidavimo, bankroto ir kitose panašiose procedūrose, priežiūrą;

5) asmenų, atliekančių teisės aktuose nustatytą privalomą draudimo įmonių, kredito įstaigų, finansų maklerio įmonių ir kitų finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą, priežiūrą.

3. Jeigu trečiosios šalies priežiūros institucijos prašoma suteikti informacija yra gauta iš kitos valstybės narės, ji gali būti perduota tik gavus išankstinę informaciją suteikusių priežiūros institucijos sutikimą ir tik jame nurodytais informacijos naudojimo tikslais.

4. Šio straipsnio 3 dalies nuostatos *mutatis mutandis* taikomos informacijai, gautai iš trečiųjų šalių priežiūros institucijų.

79 straipsnis. Santykiai su auditoriais

1. Auditorius, atlikdamas finansų maklerio įmonės auditą, privalo nedelsdamas raštu pranešti priežiūros institucijai apie aplinkybes ar faktus, kurie gali:

1) iš esmės pažeisti įstatymus ir kitus teisės aktus, kuriais nustatomos leidimų išdavimą reglamentuojančios sąlygos ar kurie konkrečiai reglamentuoja finansų maklerio įmonių veiklą, arba

2) pakenkti finansų maklerio įmonei nenutrūkstamai vykdyti savo veiklą, arba

3) sudaryti pagrindą atsisakyti pareikšti nuomonę apie finansines ataskaitas ar formuoti sąlyginę nuomonę.

2. Auditorius taip pat privalo pranešti priežiūros institucijai apie šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3 punktuose nurodytus faktus ir aplinkybes, kurie paaiškėja atliekant įmonės, kurią sieja glaudūs ryšiai su finansų maklerio įmone, auditą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytas priežiūros institucijos informavimas nelaikomas teisės aktuose ar sutartyje numatyto draudimo atskleisti konfidencialią informaciją pažeidimu ir todėl nesukelia auditoriui jokių neigiamų pasekmių.

80 straipsnis. Investuotojų ginčų alternatyvus (neteisminis) sprendimas

1. Priežiūros institucija skatina alternatyvų (neteisminį) investuotojų ir investicines paslaugas teikiančių įmonių ginčų veiksmingą sprendimą užtikrinančių subjektų steigimą ir veiklą.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti subjektai turi teisę tarpusavyje keistis informacija ir duomenimis, įskaitant ir atvejus, kai ginčo sprendimas priklauso kelių valstybių narių jurisdikcijoms.

3. Priežiūros institucija praneša Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai apie jos kompetencijai priklausančių skundų pateikimo ir jų išsprendimo procedūras sprendžiant investuotojų ginčus alternatyviu (neteisminiu) būdu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

TREČIASIS SKIRSNIS FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ PRIEŽIŪRA

81 straipsnis. Priežiūros institucijos teisės nagrinėjant finansinių priemonių rinkų veikimą reglamentuojančių norminių teisės aktų pažeidimus

1. Priežiūros institucija turi teisę organizuoti ir atlikti patikrinimus, kad nustatytų, ar laikomasi šio įstatymo ir jo pagrindu priimtų teisės aktų.

2. Atlikdami patikrinimą, priežiūros institucijos tarnautojai turi teisę:

1) gauti žodinius ar rašytinius asmenų, susijusių su tiriamais pažeidimais, paaiškinimus, reikalauti, kad šie asmenys atvyktų duoti paaiškinimų į patikrinimą atliekančio tarnautojo tarnybinės patalpas;

2) pateikę tarnybinį pažymėjimą ir priežiūros institucijos ar jos įgalioto tarnautojo motyvuotą sprendimą, atlikti patikrinimą (reviziją), laisvai įeiti į finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų, rinkų operatorių, Centrinio depozitoriumo, emitentų, valdymo įmonių, finansų patarėjų įmonių, investicinių bendrovių patalpas, tikrinti dokumentus, darbuotojų užrašus, apskaitos

registrus ir kitus patikrinimui reikalingus informacijos šaltinius, gauti jų kopijas ir išrašus, kopijuoti juos bei kompiuteriuose ir bet kokiose laikmenose esančią informaciją ir pagal tikrinimo medžiagą iš ekspertizės įstaigų gauti išvadas;

3) įeiti ir atlikti patikrinimą kitų juridinių asmenų, susijusių su galimais pažeidimais, taip pat juridinių asmenų, kurių darbuotojai susiję su galimais pažeidimais, patalpas, peržiūrėti tyrimui reikalingus juridinio asmens dokumentus, gauti jų kopijas ir išrašus, susipažinti su juridinio asmens darbuotojų užrašais, kopijuoti juos bei kompiuteriuose ir bet kokiose laikmenose esančią informaciją;

4) išreikalauti, kad būtų padarytos apskaitos dokumentų, sutarčių, įsakymų, memorandumų ir kitų dokumentų, kuriuos priežiūros institucija laiko svarbiais tyrimui, kopijos;

5) laikinai paimti tikrinamų finansų maklerio įmonių, kredito įstaigų, valdymo įmonių, finansų patarėjo įmonių, rinkų operatorių, Centrinio depozitoriumo, emitentų dokumentus, kurie gali būti panaudojami kaip pažeidimo įrodymai, palikdami motyvuotą sprendimą dėl dokumentų paėmimo ir paimtų dokumentų apyrašą;

6) pateikę priežiūros institucijos motyvuotą sprendimą, gauti iš banko įstaigų duomenis, pažymas ir dokumentų apie finansines operacijas, susijusias su tikrinamu objektu, kopijas;

7) gauti duomenis ir dokumentus arba jų nuorašus, susijusius su tikrinamu asmeniu, iš kitų ūkio subjektų, taip pat iš valstybės ir savivaldybės institucijų.

3. Patikrinimo veiksmai, nurodyti šio straipsnio 2 dalies 3 punkte, gali būti atliekami tik turint teismo leidimą.

4. Priežiūros institucijai priėmus sprendimą dėl veiksmų, numatytų 71 straipsnio 1 dalies 5 punkte, 81 straipsnio 2 dalies 3 punkte, 81 straipsnio 6 dalies 1 punkte, jos įgaliotas tarnautojas pateikia teismui prašymą dėl teismo leidimo atlikti šiuos veiksmus. Prašymas pateikiamas Vilniaus apygardos administraciniam teismui. Prašyme turi būti nurodytas juridinio asmens pavadinimas, įtariamų pažeidimų pobūdis ir numatomi tyrimo veiksmai. Prie prašymo turi būti pridėti įrodymai, patvirtinantys įtariamus pažeidimus. Prašymą dėl teismo leidimo išdavimo rašytinio proceso tvarka nagrinėja Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjas ir priima motyvuotą nutartį patenkinti prašymą arba jį atmesti. Prašymas turi būti išnagrinėtas ir priimta nutartis ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo pateikimo momento. Jeigu priežiūros institucija nesutinka su Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjo sprendimu atmesti prašymą, ji turi teisę per 7 dienas apskųsti teisėjo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjo nutarties ne vėliau kaip per 7 dienas. Priežiūros institucijos atstovai turi teisę dalyvauti nagrinėjant skundą. Teismai, nagrinėdami prašymus ir skundus dėl teismo leidimo išdavimo, privalo užtikrinti pateiktos informacijos ir planuojamų veiksmų slaptumą.

5. Šio straipsnio 2 dalyje nustatytoms teisėms įgyvendinti priežiūros institucija gali pasitelkti policijos pareigūnus.

6. Priežiūros institucija, turėdama pagrindą įtarti, kad buvo pažeistos šio įstatymo ar jo pagrindu priimtų priežiūros institucijos nutarimų nuostatos, ir siekdama išvengti esminės žalos ar nepataisomų pasekmių investuotojų interesams, turi teisę:

1) įpareigoti nutraukti tokią veiklą, kol bus atliktas tyrimas ir priimtas priežiūros institucijos sprendimas dėl įtariamo pažeidimo;

2) uždrausti arba laikinai sustabdyti prekybą reguliuojamoje rinkoje ar kitoje prekybos vietoje arba finansinių priemonių įtraukimą į prekybą reguliuojamoje rinkoje ar kitoje prekybos vietoje;

3) viešai paskelbti apie tai, kad emitentas nevykdo savo įsipareigojimų;

4) laikinai uždrausti asmenims vykdyti profesinę veiklą, susijusią su investicinių paslaugų teikimu;

5) prašyti teismo (teisėjo) nutartimi laikinai areštuoti asmenų turtą. Priežiūros institucijos prašymus dėl turto areštavimo nagrinėja Vilniaus apygardos administracinis teismas.

7. Šio straipsnio 6 dalies 1 punkte nurodyta teisė gali būti įgyvendinta tik turint teismo leidimą. Teismo leidimas gaunamas šio straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka.

8. Šio straipsnio 6 dalies 1–4 punktuose nurodyti priežiūros institucijos sprendimai gali būti skundžiami Vilniaus apygardos administraciniam teismui per vieną mėnesį nuo sprendimo

priėmimo dienos. Skundo dėl šio straipsnio 6 dalies 1 punkte nurodyto priežiūros institucijos sprendimo padavimas sprendimo vykdymo nesustabdo.

9. Jeigu priežiūros institucija nustato teisės aktų, reglamentuojančių riziką ribojančius reikalavimus, pažeidimus arba jeigu įmonės veikla kelia grėsmę įmonės veiklos stabilumui ir patikimumui, priežiūros institucija turi teisę finansų maklerio įmonei, reguliuojamos rinkos operatoriui, Centriniam depozitoriumui nustatyti individualius veiklos riziką ribojančių normatyvų dydžius ar papildomus reikalavimus dėl veiklos rizikos ribojimo.

10. Šio straipsnio 9 dalyje nustatyti nurodymai neatima teisės priežiūros institucijai taikyti kitų šiame įstatyme nustatytų poveikio priemonių.

11. Priežiūros institucija gali prašyti, kad valstybės narės priežiūros institucijos atliktų reikalingus patikrinimus šių valstybių teritorijoje ir kad tokiuose patikrinimuose būtų leista dalyvauti priežiūros institucijos tarnautojams.

12. Priežiūros institucija gali kreiptis į Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją dėl atvejų, kai kitos valstybės narės priežiūros institucija:

- 1) laiku neatsako į prašymą dėl informacijos pateikimo arba atsisako pateikti informaciją;
- 2) laiku neatsako į prašymą bendradarbiauti vykdant priežiūrą, atliekant tyrimą ar patikrinimą vietoje, kaip numatyta šio įstatymo 75 straipsnyje, arba šį prašymą atmeta;
- 3) laiku neatsako į prašymą leisti priežiūros institucijos tarnautojams dalyvauti patikrinime šios valstybės narės teritorijoje arba jį atmeta.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

82 straipsnis. Priežiūros institucijos tyrimo ar patikrinimo medžiagos slaptumas

Finansų maklerio įmonei ar kredito įstaigai ir jų darbuotojams draudžiama atskleisti klientui ar kitiems asmenims bet kokią informaciją, susijusią su priežiūros institucijos atliekamu tyrimu ar patikrinimu, išskyrus šiame įstatyme nustatytus atvejus.

83 straipsnis. Priežiūros institucijos taikomos poveikio priemonės

1. Priežiūros institucija turi teisę taikyti šias poveikio priemones:

- 1) įspėti dėl veiklos trūkumų bei pažeidimų ir nustatyti jų pašalinimo terminus;
- 2) skirti šio įstatymo nustatytas pinigines baudas;
- 3) paskirti laikinąją priežiūros institucijos atstovą veiklai prižiūrėti;
- 4) įpareigoti finansų maklerio įmonę pakeisti vadovą;
- 5) sustabdyti licencijos teikti vieną, kelias ar visas investicines paslaugas galiojimą tol, kol yra pagrindas sustabdyti licenciją; išnykus licencijos sustabdymo pagrindui, priežiūros institucija nedelsdama, bet ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo tada, kai įsitikino, kad pagrindas išnyko, atnaujina licencijos teikti vieną, kelias ar visas investicines paslaugas galiojimą;

6) panaikinti licencijos teikti vieną, kelias ar visas investicines paslaugas galiojimą.

2. Priežiūros institucija turi teisę licencijuotoms kredito įstaigoms, reguliuojamos rinkos operatoriams ir Centriniam depozitoriumui taikyti šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktuose, o finansų patarėjo įmonėms – šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 4, 5 ir 6 punktuose nustatytas poveikio priemones.

3. Priežiūros institucija turi teisę skirti Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekse nustatytas nuobaudas fiziniams asmenims.

4. Priežiūros institucijos pritaikytos poveikio priemonės ar sankcijos skelbiamos viešai ne vėliau kaip per 3 darbo dienas, išskyrus atvejus, kai toks paskelbimas padarytų žalos rinkai ar padarytų neproporcingos žalos dalyvaujančioms šalims. Jeigu priežiūros institucija viešai paskelbia apie pritaikytą poveikio priemonę ar sankciją, ji tuo pačiu metu apie tai praneša Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai.

5. Priežiūros institucija kiekvienais metais pateikia Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai apibendrintą informaciją apie visas poveikio priemones, pritaikytas pagal šio straipsnio 1, 2 ir 3 dalis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

84 straipsnis. Poveikio priemonių taikymo pagrindai

1. Šiame įstatyme nustatytos poveikio priemonės gali būti taikomos, kai yra bent vienas iš šių pagrindų:

- 1) finansų maklerio įmonė pateikė priežiūros institucijai neteisingą informaciją;
- 2) priežiūros institucijai nepateikta būtina priežiūrai atlikti informacija ar dokumentai;
- 3) nebetenkinamos sąlygos, kuriomis remiantis licencija buvo išduota;
- 4) pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai ar kiti teisės aktai;
- 5) finansų maklerio įmonė nesugeba įvykdyti prievolių pagal savo įsipareigojimus ar yra duomenų, kad nesugebės to padaryti ateityje.

2. Sprendimas dėl poveikio priemonių taikymo gali būti priimtas, jeigu praėjo ne daugiau kaip 2 metai nuo pažeidimo įvykdymo dienos, o kai pažeidimas yra tęstinis ar trunkamasis, – nuo paskutinių tęstinio pažeidimo veiksmų atlikimo dienos ar trunkamojo pažeidimo paaikšėjimo dienos.

3. Šio straipsnio nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

85 straipsnis. Laikinasis atstovas veiklai prižiūrėti

1. Neatidėliotinais atvejais, kai yra duomenų apie teisės aktų pažeidimą, siekdama išvengti grėsmės klientų finansinėms priemonėms ar lėšoms, perduotoms finansų maklerio įmonei, priežiūros institucija turi teisę paskirti laikinąjį atstovą finansų maklerio įmonės veiklai prižiūrėti.

2. Finansų maklerio įmonės vadovai turi gauti laikinojo atstovo veiklai prižiūrėti sutikimą dėl kiekvieno su įmonės veikla susijusio sprendimo.

3. Laikinasis atstovas atšaukiamas, kai:

- 1) nustatoma, kad finansų maklerio įmonė gali patikimai veikti;
- 2) finansų maklerio įmonei iškeliamą bankroto byla.

86 straipsnis. Finansų maklerio įmonės reorganizavimas

Finansų maklerio įmonė gali būti reorganizuojama tik gavus išankstinį priežiūros institucijos pritarimą. Priežiūros institucija turi teisę atsisakyti pritarti reorganizavimui tik tuo atveju, jeigu jis sukeltų grėsmę finansų maklerio įmonei klientų perduotoms finansinėms priemonėms ar lėšoms.

87 straipsnis. Finansų maklerio įmonės bankrotas

1. Finansų maklerio įmonės bankroto procedūra nagrinėjama tik teismo tvarka.

2. Priežiūros institucija turi teisę pateikti teismui pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo finansų maklerio įmonei.

3. Teismas, gavęs pareiškimą dėl bankroto bylos iškėlimo, privalo tą pačią dieną uždrausti įmonei disponuoti banko sąskaitomis ir finansinėmis priemonėmis.

4. Teismas ne vėliau kaip per 15 dienų nuo pareiškimo gavimo dienos priima nutartį iškelti bankroto bylą ar atsisakyti ją iškelti.

5. Finansų maklerio įmonės administratorius grąžina įmonės klientams priklausančias lėšas, esančias įmonėje arba finansų maklerio įmonės valdomose klientų sąskaitose kredito įstaigoje, ir įmonės klientų asmeninių finansinių priemonių sąskaitų tvarkymą perduoda kliento nurodytam sąskaitų tvarkytojui.

88 straipsnis. Jungtinė (konsoliduota) priežiūra

1. Priežiūros institucija atlieka finansinės grupės jungtinę (konsoliduotą) priežiūrą, jeigu:

- 1) finansinės grupės patronuojanti įmonė yra finansų maklerio įmonė ar valdymo įmonė, turinčios priežiūros institucijos išduotą licenciją;
 - 2) finansų maklerio įmonės ar valdymo įmonės, turinčių priežiūros institucijos išduotą licenciją, patronuojanti įmonė yra patronuojanti finansų kontroliuojančioji (holdingo) bendrovė.
2. Jungtinės (konsoliduotos) priežiūros atlikimo tvarką nustato priežiūros institucija.

89 straipsnis. Priežiūros institucijos įgaliojimai kitoje valstybėje narėje licencijuotų finansų maklerio įmonių filialams, įsteigtiems Lietuvos Respublikoje

1. Priežiūros institucija turi teisę reikalauti, kad finansų maklerio įmonė, įsteigusi filialą Lietuvos Respublikoje, reguliariai teiktų statistinius duomenis apie filialo veiklą Lietuvos Respublikoje.

2. Atlikdama šiame įstatyme nustatytas priežiūros funkcijas, priežiūros institucija turi teisę nurodyti finansų maklerio įmonės filialui pateikti visą informaciją, reikalingą įvertinti, ar filialas laikosi šio įstatymo 40 straipsnio pagrindu nustatytų filialų veiklos reikalavimų.

3. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyti priežiūros institucijos nurodymai negali būti griežtesni negu tie, kurie taikomi atliekant Lietuvos Respublikoje įsteigtų finansų maklerio įmonių priežiūrą.

4. Priežiūros institucija prižiūri, kaip finansų maklerio įmonių filialai, įsteigti Lietuvos Respublikoje, laikosi šio įstatymo 22, 24, 25, 31, 33 ir 34 straipsnių ir jų pagrindu priimtų kitų teisės aktų reikalavimų. Šiuo tikslu priežiūros institucija turi teisę vykdyti filialo patikrinimus, siekdama nustatyti, ar laikomasi šių reikalavimų, ir reikalauti ištaisyti nustatytus pažeidimus.

5. Kitoje valstybėje narėje licencijuotos finansų maklerio įmonės, įsteigusios filialą Lietuvos Respublikoje, priežiūros institucija, prieš tai (raštu) pranešusi priežiūros institucijai, turi teisę vykdyti įmonės filialo, įsteigto Lietuvos Respublikoje, patikrinimus.

6. Šiame straipsnyje nustatyti reikalavimai licencijuotoms kredito įstaigoms taikomi *mutatis mutandis*.

90 straipsnis. Atsargumo priemonės, kurių gali imtis priežiūros institucija dėl kitoje valstybėje narėje licencijuotų finansų maklerio įmonių

1. Priežiūros institucija, turėdama pagrindą įtarti, kad investicines paslaugas Lietuvos Respublikoje teikianti kitoje valstybėje narėje licencijuota finansų maklerio įmonė nesilaiko šiame įstatyme nustatytų reikalavimų, apie tai praneša finansų maklerio įmonės priežiūros institucijai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti pranešimai teikiami, jeigu:

1) investicinės paslaugos Lietuvos Respublikoje teikiamos nesteigiant filialo;

2) investicinės paslaugos Lietuvos Respublikoje teikiamos įsteigus filialą, o filialą įsteigusi finansų maklerio įmonė įtariama padariusi šiame įstatyme nustatytų reikalavimų, kurių laikymosi priežiūra nėra priskirta priežiūros institucijos kompetencijai, pažeidimų.

3. Jeigu, nepaisydama finansų maklerio įmonės priežiūros institucijos pritaikytų poveikio priemonių arba dėl to, kad pritaikytos poveikio priemonės yra nepakankamos, finansų maklerio įmonė ir toliau nesilaiko šiame įstatyme nustatytų reikalavimų ir pažeidžia Lietuvos Respublikos investuotojų interesus arba kelia grėsmę sklandžiam finansinių priemonių rinkų veikimui, priežiūros institucija, prieš tai pranešusi finansų maklerio įmonės priežiūros institucijai, turi teisę imtis visų reikalingų priemonių investuotojų interesams apsaugoti ir sklandžiam rinkų veikimui užtikrinti. Priežiūros institucija turi teisę imtis priemonių, užkertančių galimybę finansų maklerio įmonėms, pažeidžiančioms teisės aktų reikalavimus, sudaryti sandorius dėl finansinių priemonių Lietuvos Respublikoje. Apie priemones, kurių buvo imtasi, priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos Komisijai ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai. Priežiūros institucija taip pat gali perduoti šį klausimą Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kuri gali imtis veiksmų pagal Reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 jai suteiktus įgaliojimus.

4. Jeigu priežiūros institucija nustato, kad kitoje valstybėje narėje licencijuota finansų maklerio įmonė, veikdama per filialą Lietuvos Respublikoje, pažeidžia šiame įstatyme nustatytus reikalavimus, kurių priežiūrą atlieka priežiūros institucija, ji nurodo finansų maklerio įmonei nutraukti teisės aktų reikalavimus pažeidžiančius veiksmus. Jeigu finansų maklerio įmonė ir toliau pažeidinėja teisės aktų reikalavimus, priežiūros institucija turi teisę imtis visų reikalingų poveikio priemonių daromiems pažeidimams nutraukti. Priežiūros institucija praneša finansų maklerio įmonės priežiūros institucijai apie priemones, kurių buvo imtasi.

5. Jeigu, nepaisydama priežiūros institucijos pritaikytų poveikio priemonių, finansų maklerio įmonė toliau pažeidinėja Lietuvos Respublikos teisės aktų reikalavimus, priežiūros institucija turi teisę, prieš tai pranešusi finansų maklerio įmonės priežiūros institucijai, imtis visų reikalingų priemonių investuotojų interesams apsaugoti ir sklandžiam rinkų veikimui užtikrinti. Apie priemones, kurių buvo imtasi, priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos Komisijai ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai. Priežiūros institucija taip pat gali perduoti šį klausimą Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kuri gali imtis veiksmų pagal Reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 jai suteiktus įgaliojimus.

6. Jeigu priežiūros institucija turi pagrindą įtarti, kad šiame įstatyme nustatytus reikalavimus pažeidžia kitoje valstybėje narėje veikiančią reguliuojamą rinką ar daugiašalę prekybos sistemą administruojantis rinkos operatorius ar finansų maklerio įmonė, kurie ėmėsi šio įstatymo nustatytų veiksmų Lietuvos Respublikoje, kuriais siekiama sudaryti galimybę Lietuvos Respublikoje įsteigtiems subjektams tapti jų administruojamos reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos nariais arba palengvinti prekybą joje, priežiūros institucija apie tai nedelsdama praneša reguliuojamos rinkos operatoriaus ar daugiašalės prekybos sistemos operatoriaus priežiūros institucijai. Jeigu, nepaisydamas buveinės priežiūros institucijos pritaikytų poveikio priemonių arba dėl to, kad pritaikytos poveikio priemonės yra nepakankamos, reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos operatorius ir toliau pažeidinėja Lietuvos Respublikos investuotojų interesus ar kelia grėsmę sklandžiam finansinių priemonių rinkų veikimui, priežiūros institucija, pranešusi buveinės priežiūros institucijai, turi teisę imtis visų reikalingų priemonių investuotojų interesams apsaugoti ir sklandžiam rinkų veikimui užtikrinti. Priežiūros institucija turi teisę neleisti reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos operatoriui imtis veiksmų Lietuvos Respublikoje, kuriais siekiama sudaryti galimybę Lietuvos Respublikoje įsteigtiems subjektams tapti tos reguliuojamos rinkos ar daugiašalės prekybos sistemos nariais arba palengvinti prekybą joje. Apie priemones, kurių buvo imtasi, priežiūros institucija nedelsdama praneša Europos Komisijai ir Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai. Priežiūros institucija taip pat gali perduoti šį klausimą Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijai, kuri gali imtis veiksmų pagal Reglamentu (ES) Nr. 1095/2010 jai suteiktus įgaliojimus.

7. Visos poveikio priemonės, kurių priežiūros institucija gali imtis šiame straipsnyje nurodytais atvejais, turi būti pagrįstos ir motyvuotos, o apie pritaikytas poveikio priemones nedelsiant pranešama finansų maklerio įmonei ar reguliuojamos rinkos operatoriui.

8. Šio straipsnio nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

91 straipsnis. Lietuvos Respublikos finansų maklerio įmonių veiklos trečiosiose šalyse priežiūra

1. Priežiūros institucija prižiūri, kaip trečiojoje šalyje investicines paslaugas teikiančios Lietuvos Respublikos finansų maklerio įmonės laikosi riziką ribojančių reikalavimų. Jeigu trečiosios šalies priežiūros institucija praneša apie finansų maklerio įmonės padarytus pažeidimus, priežiūros institucija turi taikyti poveikio priemones ir apie tai pranešti trečiosios šalies priežiūros institucijai.

2. Priežiūros institucija turi teisę paprašyti, kad trečiosios šalies priežiūros institucija atliktų finansų maklerio įmonės filialo veiklos patikrinimą, arba pati surengti patikrinimą apie tai iš anksto pranešusi trečiosios šalies priežiūros institucijai.

3. Panaikinus finansų maklerio įmonės, kuri teikia investicines paslaugas trečiojoje šalyje, licencijos galiojimą, priežiūros institucija nedelsdama apie tai praneša trečiosios šalies priežiūros institucijai.

KETVIRTASIS SKIRSNIS ATSAKOMYBĖ UŽ ĮSTATYMO PAŽEIDIMUS

92 straipsnis. Įstatymo pažeidimo pasekmės

Asmenys, pažeidę šį įstatymą, privalo:

- 1) vykdyti priežiūros institucijos nurodymus nutraukti veiksmus, atkurti ankstesnę padėtį, atlikti kitus įpareigojimus;
- 2) atlyginti padarytą žalą;
- 3) vykdyti šiame įstatyme nustatytas priežiūros institucijos paskirtas sankcijas.

93 straipsnis. Piniginės baudos už šio įstatymo pažeidimus

1. Priežiūros institucija turi teisę skirti pinigines baudas:

- 1) juridiniams asmenims, teikiantiems investicines paslaugas be šiame įstatyme nustatytos licencijos, kai tokia licencija yra reikalinga, – iki 200 tūkstančių litų;

2) juridiniams asmenims, nesilaikantiems šio įstatymo II skyriaus antrajame skirsnyje nustatytų jų veiklai keliamų reikalavimų, – iki 200 tūkstančių litų;

3) juridiniams asmenims, nesilaikantiems šio įstatymo 13 ir 16 straipsniuose nustatytų organizacinių reikalavimų, – iki 100 tūkstančių litų;

4) juridiniams asmenims, nesilaikantiems šio įstatymo II skyriaus ketvirtajame skirsnyje ir III skyriaus antrajame skirsnyje nustatytų rinkos skaidrumo reikalavimų, – iki 100 tūkstančių litų;

5) juridiniams asmenims, kurie verčiasi reguliuojamos rinkos operatoriaus veikla be šiame įstatyme nustatytos licencijos, – iki 200 tūkstančių litų;

6) reguliuojamos rinkos operatoriams, nesilaikantiems kitų šio įstatymo III skyriuje nustatytų reikalavimų, – iki 100 tūkstančių litų;

7) juridiniams asmenims, nesilaikantiems šio įstatymo IV skyriuje nustatytų reikalavimų, – iki 200 tūkstančių litų;

8) juridiniams asmenims, nesilaikantiems šio įstatymo 82 straipsnyje nustatyto draudimo, – iki 100 tūkstančių litų;

9) juridiniams asmenims, nesilaikantiems kitų šiame įstatyme ir jo įgyvendinamuosiuose teisės aktuose nustatytų reikalavimų, – iki 100 tūkstančių litų;

10) juridiniams asmenims, nevykdantiems priežiūros institucijos nurodymų, neteikiantiems priežiūros institucijai šiame ir kituose įstatymuose nurodytos informacijos arba trukdantiems priežiūros institucijai ar jos įgaliotiems asmenims atlikti tyrimus ar patikrinimus, – iki 100 tūkstančių litų;

11) juridiniams asmenims, nesilaikantiems Reglamento (EB) Nr. 1060/2009 4 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų, – iki 200 tūkstančių litų.

2. Jeigu dėl šio straipsnio 1 dalies 1–8 punktuose išvardytų pažeidimų buvo neteisėtai gauta pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengta nuostolių ar padaryta žalos ir tokių pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar žalos dydis viršijo minėtuose punktuose nurodytų baudų dydžius, priežiūros institucija turi teisę skirti baudą iki dvigubo neteisėtai gautų pajamų, kitokios turtinės naudos, išvengtų nuostolių ar padarytos žalos dydžio.

3. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytų sankcijų taikymas juridiniams asmenims neatleidžia jų vadovų ar darbuotojų nuo įstatymų nustatytos civilinės, administracinės ir baudžiamosios atsakomybės, taip pat neužkerta kelio priežiūros institucijai svarstyti klausimą dėl jos išduotų licencijų galiojimo sustabdymo ar panaikinimo.

94 straipsnis. Poveikio priemonių skyrimo tvarka

1. Prieš sprendama šio įstatymo nustatytų poveikio priemonių skyrimo klausimą, priežiūros institucija nustato ne trumpesnę kaip 5 dienų terminą paaiškinimams pateikti ir apie tai praneša juridiniam asmeniui, dėl kurio veiksmų atliekamas tyrimas. Jeigu per nurodytą laiką paaiškinimų negaunama, laikoma, kad juos pateikti atsisakyta.

2. Apie posėdžio, kuriame bus svarstomas poveikio priemonės skyrimo klausimas, datą ir laiką priežiūros institucija registruotu laišku praneša asmeniui, dėl kurio veiksmų atliekamas tyrimas. Jo atstovai ir advokatai turi teisę dalyvauti nagrinėjant šį klausimą posėdyje. Asmens, dėl kurio veiksmų atliekamas tyrimas, atstovo neatvykimas netrukdo svarstyti poveikio priemonės skyrimo klausimo, jeigu asmeniui apie svarstymą buvo pranešta.

3. Asmens atstovai turi teisę susipažinti su pažeidimą įrodančia medžiaga, duoti paaiškinimus, pateikti įrodymus, naudotis advokato paslaugomis.

4. Išnagrinėjusi visą turimą medžiagą, susijusią su įtariamu pažeidimu, priežiūros institucija turi teisę:

1) skirti šiame įstatyme nustatytą poveikio priemonę;

2) nutraukti tyrimą, kai nėra pažeidimo ar įstatymo pagrindo skirti poveikio priemonę;

3) pratęsti tyrimą.

5. Priežiūros institucija, skirdama poveikio priemonę, atsižvelgia į:

1) pažeidimu padarytos žalos dydį;

2) pažeidimo trukmę;

3) asmeniui dėl pažeidimo tekusių pajamų, kitokios turtinės naudos dydį ar į kitą iš pažeidimo gautą naudą;

4) atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes.

6. Atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad įtariamasis asmuo savo noru užkerta kelią neigiamoms pažeidimo pasekmėms, padeda priežiūros institucijai tyrimo metu, atlygina nuostolius ar ištaiso padarytą žalą. Priežiūros institucija gali nutarti atsakomybę lengvinančiomis aplinkybėmis laikyti ir kitas čia nenurodytas aplinkybes.

7. Atsakomybę sunkinančiomis aplinkybėmis laikoma tai, kad įtariamasis asmuo pažeidimą padaro tyčia, nebendradarbiauja su priežiūros institucija, kliudo atlikti tyrimą, slepia padarytą pažeidimą, tęsia pažeidimą nepaisydamas įpareigojimo nutraukti neteisėtus veiksmus arba pakartotinai padaro pažeidimą, už kurį jau buvo paskirta šiame įstatyme nustatyta poveikio priemonė. Į šioje dalyje nurodytas sunkinančias aplinkybes neatsižvelgiama, kai jos yra pažeidimą kvalifikuojančios aplinkybės.

8. Priežiūros institucijos sprendimas per 3 darbo dienas registruotu laišku išsiunčiamas asmeniui, dėl kurio veiksmų buvo atliekamas tyrimas, arba pasirašytinai įteikiamas jo atstovui.

95 straipsnis. Priežiūros institucijos teisė neskirti poveikio priemonių

Priežiūros institucija, svarstydamą šiame įstatyme nustatytą poveikio priemonių skyrimo klausimą, atsižvelgdama į šio įstatymo 94 straipsnio 5, 6 dalyse nurodytas aplinkybes ir kai nėra 94 straipsnio 7 dalyje nurodytų aplinkybių, vadovaudamasi teisingumo ir protingumo kriterijais, gali neskirti poveikio priemonės, jeigu tenkinami visi šie reikalavimai:

- 1) juridinis asmuo įrodo, kad dėjo visas įmanomas pastangas, kad išvengtų pažeidimo;
- 2) juridinis asmuo nedelsdamas savo noru užkerta kelią neigiamoms pažeidimo pasekmėms;
- 3) pažeidimas yra mažareikšmis.

96 straipsnis. Piniginių baudų išieškojimas

Piniginės baudos į valstybės biudžetą sumokamos ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo dienos, kai asmuo gavo priežiūros institucijos sprendimą skirti baudą. Apskundus tokį sprendimą, bauda turi būti sumokėta ne vėliau kaip per 40 dienų nuo teismo sprendimo, kuriuo atmetas skundas, įsiteisėjimo dienos. Jeigu bauda nebuvo savanoriškai sumokėta, priežiūros institucijos sprendimas skirti baudą vykdomas Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso nustatyta tvarka.

VII SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

97 straipsnis. Baigiamosios nuostatos

1. Finansų maklerio įmonė, kuri turi iki 2007 m. vasario 8 d. priežiūros institucijos išduotą finansų maklerio įmonės licenciją ir atitinka šio įstatymo 9–13 straipsniuose ir 16 straipsnyje nustatytus reikalavimus, turi teisę teikti investicines paslaugas ir naudotis kitomis šiame įstatyme nustatytomis teisėmis.

2. Finansų maklerio įmonei, kuri turi iki 2007 m. vasario 8 d. priežiūros institucijos išduotą finansų maklerio įmonės licenciją, bet neatitinka šio įstatymo 9–13 straipsniuose ir 16 straipsnyje nustatytų reikalavimų, finansų maklerio įmonės licencijos galiojimas panaikinamas šiame įstatyme nustatyta tvarka.

3. Reguluojamos rinkos operatorius, kurio administruojama sistema turi iki 2007 m. vasario 8 d. priežiūros institucijos išduotą reguliuojamos rinkos licenciją ir atitinka šio įstatymo III skyriuje nustatytus reikalavimus, turi teisę verstis reguliuojamos rinkos veikla ir naudotis kitomis šiame įstatyme nustatytomis teisėmis.

4. Reguluojamos rinkos operatoriui, kurio administruojama sistema turi iki 2007 m. vasario 8 d. priežiūros institucijos išduotą reguliuojamos rinkos licenciją, tačiau neatitinka šio įstatymo III skyriuje nustatytų reikalavimų, reguliuojamos rinkos licencijos galiojimas panaikinamas šiame įstatyme nustatyta tvarka.

5. Jeigu finansų maklerio įmonė, vadovaudamasi kriterijais ir procedūromis, panašiais į nurodytus šio įstatymo 28 straipsnyje, yra pripažinusi asmenį profesionaliuoju klientu iki 2007 m. vasario 8 d., ji neprivalo dar kartą atlikti asmens pripažinimo profesionaliuoju klientu procedūros.

6. Šio straipsnio 1, 2 ir 5 dalių nuostatos licencijuotoms kredito įstaigoms taikomos *mutatis mutandis*.

98 straipsnis. Įstatymo nuostatų taikymas

Šio įstatymo nuostatos, nustatančios naujus reikalavimus investicines paslaugas teikiantiems asmenims ir (arba) reguliuojamoms rinkoms ir jų operatoriams, kurie nebuvo nustatyti galiojusiame Vertybinių popierių rinkos įstatyme, taikomos nuo 2007 m. lapkričio 1 d. Nuo 2007 m. vasario 8 d. nuorodos į Vertybinių popierių rinkos įstatymą, atsižvelgiant į šio įstatymo reglamentuojamą sritį, laikomos nuorodomis į šį įstatymą, o nuorodos į Vertybinių popierių rinkos įstatyme pateiktas apibrėžtis laikomos nuorodomis į atitinkamas šiame įstatyme pateiktas apibrėžtis, išskyrus nuorodas į Vertybinių popierių rinkos įstatymą, kurios, atsižvelgiant į Vertybinių popierių įstatymo reglamentuojamą sritį, laikytinos nuorodomis į Vertybinių popierių įstatymą, taip pat nuorodas į Vertybinių popierių rinkos įstatyme pateiktas apibrėžtis, kurios, atsižvelgiant į Vertybinių popierių įstatymo reglamentuojamą sritį, laikytinos nuorodomis į Vertybinių popierių įstatymą.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

VALDAS ADAMKUS

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 2001 m. gegužės 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/34/EB dėl vertybinių popierių įtraukimo į biržos oficialųjį prekybos sąrašą ir dėl informacijos, kuri turi būti skelbiama apie tuos vertybinius popierius (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 24).

2. 2003 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/6/EB dėl prekybos vertybiniais popieriais, pasinaudojant viešai neatskleista informacija, ir manipuliavimo rinka (piktnaudžiavimo rinka) (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 4 tomas, p. 367) su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/78/ES (OL 2010 L 331, p. 120).

3. 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų, iš dalies keičianti Tarybos direktyvas 85/611/EEB, 93/6/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/12/EB bei panaikinanti Tarybos direktyvą 93/22/EB (OL 2004 m. *specialusis leidimas*, 6 skyrius, 7 tomas, p. 263), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 2010/78/ES.

4. 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/49/EB dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų kapitalo pakankamumo (nauja redakcija) (OL 2006 L 177, p. 201).

5. 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo (nauja redakcija) (OL 2006 L 177, p. 1).

6. 2007 m. rugsėjo 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/44/EB, iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 92/49/EEB ir direktyvas 2002/83/EB, 2004/39/EB, 2005/68/EB ir 2006/48/EB dėl riziką ribojančio vertinimo tvarkos taisyklių ir vertinimo kriterijų, taikomų akcijų paketų įsigijimui ir didinimui finansų sektoriuje (OL 2007 L 247, p. 1).

7. 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1060/2009 dėl kredito reitingų agentūrų (OL 2009 L 302, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2011 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 513/2011 (OL 2011 L 145, p. 30).

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, *Žin.*, 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [X-1776](#), 2008-11-06, *Žin.*, 2008, Nr. 131-5026 (2008-11-15)

FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO 70 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-199](#), 2009-03-19, *Žin.*, 2009, Nr. 38-1438 (2009-04-04)

FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO 3, 7, 10, 14, 20, 41, 42, 43, 47, 51, 62, 64, 80, 82, 83, 85, 86, 95, 97 STRAIPSNIŲ BEI PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 85(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

Iki šio įstatymo įsigaliojimo Vertybinių popierių komisijai paduoti prašymai dėl sutikimo įsigyti ar padidinti finansų maklerio įmonės ar reguliuojamos rinkos operatoriaus akcijų paketą nagrinėjami ir sprendimai priimami prašymo padavimo metu galiojusių teisės aktų nustatyta tvarka.

3.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-875](#), 2010-06-03, *Žin.*, 2010, Nr. 71-3551 (2010-06-19)

FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO 2, 3, 10, 22, 32, 47, 55, 62, 64, 68, 71, 72, 73, 85, 86, 87, 95, 96 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 96(1) STRAIPSNIU ĮSTATYMAS

4.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1402](#), 2011-05-24, Žin., 2011, Nr. 71-3364 (2011-06-11)

FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO 3, 4, 7, 15, 18, 20, 21, 64, 67, 68, 69, 71, 80, 85, 95 STRAIPSNIŲ IR PRIEDO PAKEITIMO IR PAPILDYMO BEI ĮSTATYMO PAPILDYMO 90(1), 93(1) STRAIPSNIAIS ĮSTATYMAS

Finansų maklerio įmonės, rinkos operatorius ir Centrinis depozitoriumas, vadovaudamiesi šio įstatymo 4 straipsniu, pagal tarptautinius apskaitos standartus sudaro 2012 m. sausio 1 d. ir vėliau prasidedančių ataskaitinių laikotarpių finansines ataskaitas.

5.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1672](#), 2011-11-17, Žin., 2011, Nr. 145-6818 (2011-12-01)

FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Nauja įstatymo redakcija

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

Šis įstatymas keistas:

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [XI-1881](#), 2011-12-22, Žin., 2011, Nr. 163-7770 (2011-12-31)

FINANSINIŲ PRIEMONIŲ RINKŲ ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMO 1 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis įstatymas įsigalioja 2012 m. sausio 1 d.

*** Pabaiga ***

Redagavo: Aušrinė Trapinskienė (2012-01-16)

ausrine.trapinskiene@lrs.lt